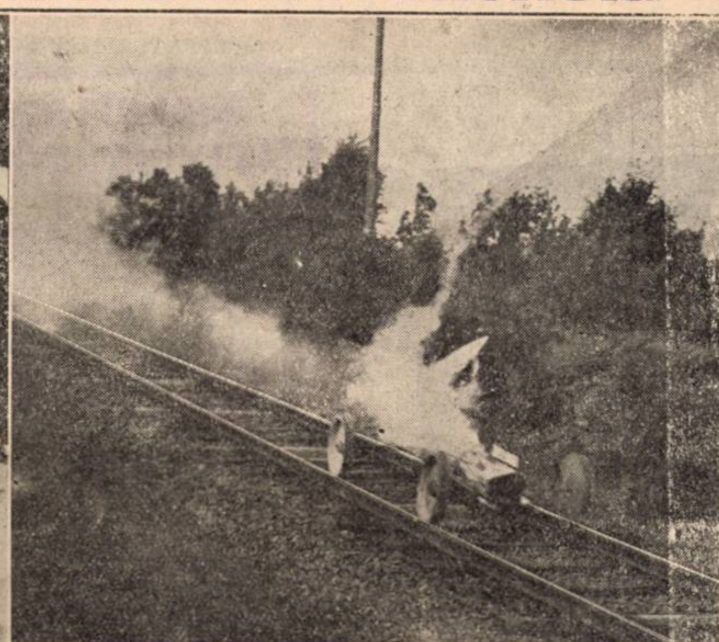
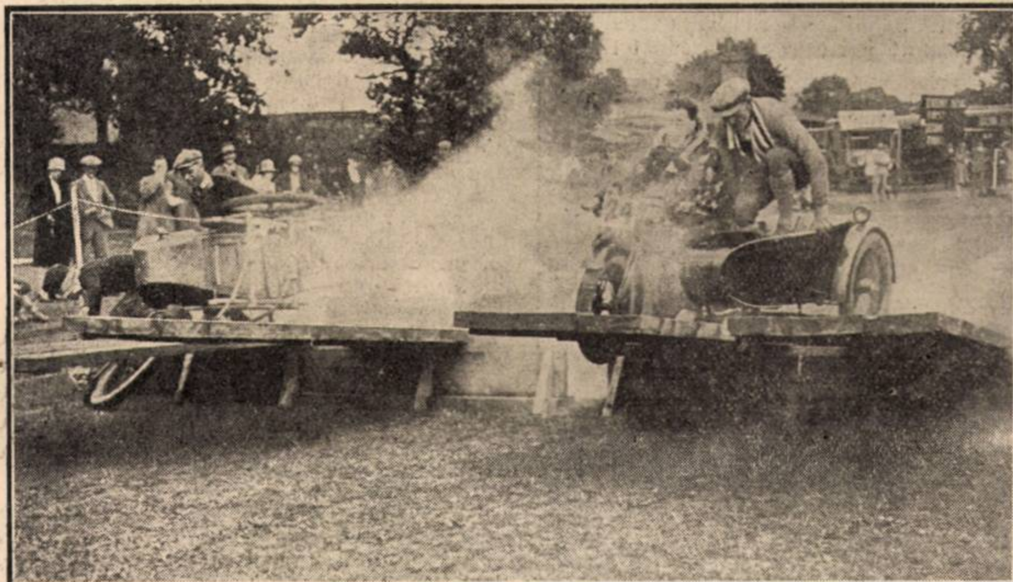
O nouă încercare cu automobilul rachetă

Fără sgomot şi în prezenţa unui număr restrâns de reprezentanţi oficiali s'a făcut — în săptămâna trecută — pe linia Nordhausen, prima încercare cu noul automobil rachetă „Eisfeld-Valier-Rak I" Valier s'a despărţit de Opel şi automobilul construit acum de dânsul prezintă multe modificări importante de construcţie. Rachetele sunt împărţite unele după altele, pe toată maşina şi au o încărcătură mai mică. Apoi acestei maşini îi lipsesc aripele. Automobilul la cele două călătorii de încercare a atins viteza de 250 km. La o a treia încercare, cu o încărcătură mai puternică maşina, care era prea uşoară, construită numai din lemn, la o curbă mai mare a sărit depe linie şi s'a sfărâmat. Ilustraţiile noastre înfăţişează aşezarea rachetelor la maşină şi automobilul în goană.

Gymkhana cu motocicleta în Anglia

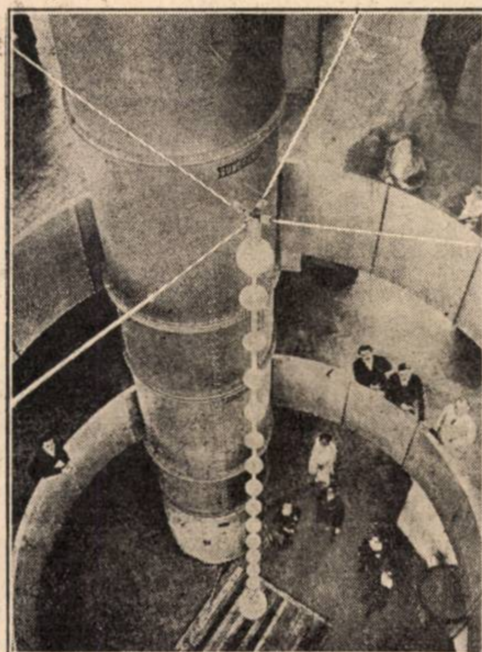
Noul gen de sport, — mai degrabă exhibiţii periculoase — numit Gymkhane, pasionează pe englezi. Ilustraţia noastră înfăţişează o gymkhana din acestea cu motocicletă. Conducătorul motocicletei, trebue să treacă peste o trambulină făcută din scânduri separate, dânsul având şi ochii legaţi

CIORAPI FĂRĂ GENUNCHI, aşa cum se

poartă acum, ca ultima expresie a modei, în Anglia

Cum v'aţi simţi în această locuinţă?

In casa sferică din Dresda există o coloană luminoasă enormă, care trece prin toate etajele şi care răspândeşte lumină bogată în raze ultraviolete.

Curiozităţi ştiinţifice

In America centrală s'a descoperit un arbust care dă lovituri electrice mânei ce-l atinge.

* * *

In Africa există copaci, cărora cercetătorii botanişti le atribue o vârstă de 5—6000 de ani. Au existat deci în epoca în care faraonul Keops construia piramidele. Şi cedrii şi pomii-mamuţi din California ating vârsta de 3000 ani.

* * *

Pentru ca să avem dimineaţa la cafea un borcan de 1/4 kgr. miere, o albină trebue să sugă nectar din 1/4 milion flori.

* * *

Un animal curios printre dinosaurii din epoca paleozoică era fadrosaurul. Un dentist s'ar fi bucurat cu el căci avea 2000 de dinţi.

* * *

Sângele din corpul uman face zilnic de 3846 ori acelaş drum. In 70 ani face 275.000 km., adică de 7 ori înconjurul globului pământesc.

* * *

Intre ochi şi nări liliecii au glande de grăsime cu a căror secreţiune îşi ung aparatul zburător.

MODA INSECTELOR CÂNTĂTOARE DIN JAPONIA

O japoneză în faţa tarabei de unde vinde insecte „cântătoare" în colivii minuscule

Talismanul

de Mildred Cram

In româneşte de N. L. ROTEANU

Avea faţa de călugăr cucernic, umeri de potcovar şi un spirit de pricepere ca al unui copil. Nu cred ca vre-o femeie să fi ascultat vreodată pe un asemenea îndrăgostit. Iosif nu şi-a scos frazele din cărţi, vorbele lui veniau direct din inimă, simple, neînflorite, dar puternice ca viaţa însăşi.

Ştia ceace vrea şi cunoaştea o singură cale pentru realizarea dorinţei sale.

4

Intr'una din seri, Iosif a putut sta mai mult de vorbă cu Bertha, la poarta casei. Ii arătase talismanul. La început se feria ca dânsa să-l atingă, dar, sedus de fermecătoarea ei făptură, se dete învins şi-i strecură comoara în palma mânei sale albe.

„Il vei avea", murmură Iosif, „dacă vei fi nevasta mea".

„E un lucru de nimic. Nu valorează nici măcar un dolar. Şi, afară de asta, eu mă mărit cu Frank Hanscom", îi răspunse Bertha.

La auzul acestui răspuns Iosif îi smulse tezaurul din mână, cu o brutalitate de credeai că-i va frânge degetele. Faţa-i se aprinse şi se contractă în aşa fel încât uşor puteai ghici că o mare durere îi cuprinse sufletul. Fugi de lângă dânsa şi se pierdu în întuneric, murmurând.

Când Bertha povesti lui Frank Hanscom cele întâmplate, acesta o sfătui, în cazul când, Tarletonul ar mai veni, să caute să-i ia pentru dânsa talismanul.

„Cred că la iezătură — spuse foarte serios Frank — se găseşte mult aur. Tatăl meu era încredinţat de aceasta. Ei l-au ucis să fie afurisiţi!"

Ceru numaidecât iertare pentru înjurătura pe care o proferase — era doar un gentleman — dânsa a putut observa totuş că privirea lui lucea de o emoţie neobişnuită şi că mâinile-i tremurau. Şi o părăsi în acea seară, mai devreme decât altădată, presimţind parcă apropierea d.n umbră a rivalului.

Şi intr'adevăr, visurile fantastice ale Tarletonilor apărură iar, în apropiere de poartă, întruchipate în făptura grosolană a lui Iosif.

...El îi prinse mâna şi o duse la buzele sale. Bertha simţi cum i se strecoară în trup un fior rece şi o cuprinde desgustul. Totuş, se rugă de el să-i dea talismanul. Dânsul i-l dădu.

„E foarte drăguţ. Il voi păstra ca să-mi reamintesc de dumneata... Iosif".

„Nu!"

„Dece nu? Ai spus doar că mă iubeşti?"

„Aşa este. Dămi-l însă îndărăt..."

Poarta se deschise şi Bertha începu să alerge în curte, spre casă, la scara pe care cădea lumina lămpii, din odaia unde lucram.

Iosif se luă după dânsa, pe când ea fugea cu talismanul strâns în mână. Iosif avea o înfăţişare atât de sălbătecă încât determină pe Bertha să spună:

„Il păstrez... până ne-om căsători..."

La aceste cuvinte dânsul căzu în genunchi şi-i îmbrăţişă faldurile rochiei.

Dânsa se smulse din încleştarea în care o ţinu câteva clipe şi-i repetă:

„Până ne-om căsători... acum lasă-mă..."

Liberată, Bertha se refugiă în camera mea, zăvorind bine uşa.

„Priveşte ce am căpătat" mi se adresă triumfătoare.

Şi am văzut faimosul trofeu, strălucitor ca o figurină de Cellini. Dânsa râse cu multă satisfacţie şi învârti talismanul de sfoara murdară de care era agăţat. „Priveşte ce-am căpătat! Priveşte ce-am căpătat! Oh, omul acela nesuferit!"...

I l-am smuls din mână şi mă repezii spre uşă, dar Iosif nu mai era acolo, sărmanul plecase, crezându-se desigur trădat.

A doua zi, se celebră căsătoria dintre Bertha şi Hanscom, iar aceştia au plecat în călătorie de nuntă la San Francisco, luând cu dânşii prada Tarletonilor.

Hanscom era foarte mulţumit de isprava tinerei sale soţii şi-i spuse chiar că e o foarte dibace diplomată — „tocmai femeia care trebueşte unui om ambiţios".

Talismanul a fost păstrat în cutia de bijuterii a Berthei, împreună cu un ac de camee ce-l avea dela mamă-sa, o brăţară cu diamante şi un colier de perle de coral. Mie mi se lăsase greaua sarcină de a aranja chestiunea cu Iosif.

Mărturisesc că nu pot ierta pe Bertha, deşi tinereţea ei, făptura ei ispititoare, ar putea pleda pentru atenuarea nesocotinţei sale.

„Să spui lui Iosif", îmi lăsase vorba dânsa, „că totul n'a fost decât o glumă nostimă" şi, în trăsura cu Frank, se depărtară spre calea destinului lor necunoscut.

Iosif a venit la orele zece. Purta o cămaşă nouă. L-am strigat şi dânsul a intrat în curte, venind spre mine. In mână strângea mototolind o pălărie de sărbătoare şi aştepta în faţa-mi cu plecăciune.

I-am vorbit liniştit, spunându-i că Bertha s'a măritat şi că însurăţeii au plecat. L-am asigurat însă că Frank Hanscom n'a avut nici um amestec în „festa" ce-i s'a jucat. Am avut grijă să-l încredinţez că voi căuta să fac imposibilul şi să-i înapoez talismanul de îndată ce dânşii se vor fi înapoiat din San Francisco.

Dânsul m'a ascultat, nescoţând o vorbă. Un singur gest de desamăgire a făcut ca ambele braţe, de îndată ce terminasem. Işi muşcă buzele şi ochii-i păreau ai unui aiurit. S'a întors şi a luat-o la goană, cum aleargă un câine ciobănesc prin câmp, pierzându-se în întunericul nopţii.

Restul povestirii noastre este pur narativă. Am fost nevoit să povestesc toate acestea ca să înţelegeţi întâmplările ce au urmat. Iată-le:

N'am putut în nici un chip să capăt talismanul. Nu vreau să spun că în acest lucru a fost ceva magic, adevărul însă este că Hanscom s'a molipsit de credinţa că într'o bună zi va găsi la iezătură atâta cât ar fi deajuns pentru reconstruirea Babylonului. Trebuia, intr'adevăr să treacă prin tr'un adevărat iad pentru găsirea tezaurului, dar era sigur că se găseşte aur! Visul tatălui său i-a fost transmis şi, întocmai ca dânsul, Frank îl depăşea în taină.

Mare i-a fost însă teama de Tarletoni. Numai când auzia de aceştia, faţa i-se sbârcia de mânie şi de frică în acelaş timp. De mai mulţi ani umbla înarmat totdeauna cu o băgare de seamă şi-şi controla fiecare acţiune, aşa încât se asemăna cu un criminal care se ascunde de urmăritori. Talismanul îl ţinea bine închis, într'o casetă solidă. Sunt convins că deseori îl scotea şi-l mângâia, desfătându-se la strălucirea lui şi îmbătat de dorinţa pătimaşe după aur. Şi asta l-a otrăvit de-abinelea. Ducea o viaţă plină de visuri în credinţa lui că va găsi aur, iar Bertha, cu zâmbetul pe buze, părea că aşteaptă şi dânsa, ca într'o bună zi, să intre în stăpânirea tezaurului imaginar.

Foarte straniu, Iosif n'a mai venit de atunci în Sunshine. De data aceasta venia *Asa*, sprinten ca un animal sălbatic, ignorant şi primitiv. Iosif stătea în munţi cu Ana, doi obsedaţi fanatici...

Au trecut patrusprezece ani. Trebue să vă zugrăviţi în imaginaţie schimbările survenite în Sunshine. Localitatea nu mai era o singură stradă, brăzdată de gropi, ci un adevărat bulevard tăia diferite alte străzi mai mici. Case frumoase, cu etaje, se ridicau prin toate colţurile. Faţade impunătoare, balcoane, autocamioane. Oamenii au exploatat zăcămintele de metale ce au găsit prin munţi şi le-au prefăcut în bani. La o depărtare de douăzeci de mile, Tarletonii îşi lucrau domeniul, uitaţi aproape de toţi, în afară de câţiva „din alte vremuri" cari îşi aminteau de dânşii, dar cari nu-şi băteau capul să se aventureze până la ei.

Când Asa cobora în Sunshine, cum avea obiceiul să facă, odată sau de două ori pe an, nimeni altul nu-l băga în seamă, decât Frank Hanscom, care-i svârlea priviri bănuitoare din fereastra noului său birou, ţinând gata revolverul automat ce purta cu dânsul.

(Va urma).

Jocurile „Realităţii Ilustrate"

Sub conducerea d-lui **CONSTANTIN MASSU**

Joc No. 1 Eliza la Porta

Cuvinte încrucişate

(10 puncte) de **MASSU CONST.**

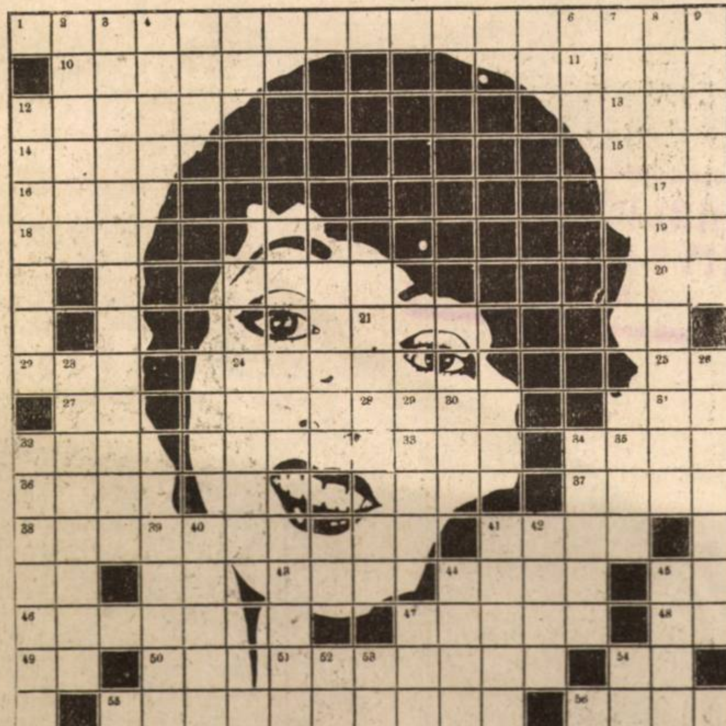
ORIZONTAL: 1) A recurge la un tribunal superior; 4) Barcă; 10) Cursă; 11) Pocăire; 12) Măsură agrară; 13) Plantă; 14) Notă muzicală; 15) Posed; 16) Interjecţie; 17) Listă; 19) Rang turcesc; 20) Negaţie; 21) Popor antic; 22) Vas; 23) Poftim; 24) Notă; muzicală; 25) Alifie; 27) Soartă (fig); 28) Peşte; 29) medicament; 31) Zeamă; 33) Oraş ţn Chaldeia; 34) Adormită; 36) Par; 38) Crustaceu; 39) Loc de întrunire; 41) Oraş Europa; 43) Specie de papagal; 44) Secol 45) Insulă în Oceanul Atlantic; 47) A împrăștia; 48) Voiaj; 49) Verigă.

VERTICAL: 1) Sulfat de aluminiu; 2) Partizan al independenţei (în Germania); 3) Conjuncţie; 5) Macaz; 6) Părăsesc; 7) Privirăm; 8) Intăietate de naștere; 9) Infăţișare (fig.); 18) Mobilă de lemn; 20) Care are sentimente alese fig.); 24) A îndestula; 26) Râu în Franţa; 29) Localitate în Franţa; 30) Laţe (de brad, Mold.); 32) Plantă; 34) Localitate în România; 35) Oraș în Peru; 36) Amestecuri de aramă și de zinc; 37) Instrument muzical; 39) Numeral; 40) Posedă; 42) Scop; 43) Morfeu; 46) Articol.

Joc No. 2 Pola Negri

Cuvinte încrucişate

(10 puncte) de **MASSU CONST.**

ORIZONTAL: 1) Localitate în Franţa ; 10) Nicovală (Mold.); 11) Localitate în Germania; 12) Instruit; 13) Sufer; 14) Posedă; 15 Nume femenin (invers); 16) Pictor englez (1779—1879); 17) Articol; 18) Fără lustru; 19) 2 litere din Colibri; 20) Div. de timp; 22) Scop; 24) Fiere (Med); 25) Operă literară; 27) Conjuncţie; 28) Povară de porumb; 31) Măsurăagrară; 32) Rang turcesc; Râu în Europa; 34) Chirurg francez; (1517—1590); 36) Animal; 37) Oraş în Turcia; 38) Adjudecare; 41) Cetate în Siria ; 43) Zeu; 44) Apărut deodată; 45) Oraș în Caldeia; 46) Aţâţi; 47) Divină; 48) Pronume ; 49) Interjecţie ; 50) Personagiu mitologic; 51) Inalţă; 54) Macaz; 55) Navigabilă; 56) Oraș în România.

VERTICAL: 2) Adverb; 3) Departament în Franţa; 4) Viu; 5) Pronume; 6) 2 litere din Ereb; 7) Om crud; 8) Plantă ierboasă; 9 Animal; 12) Care liniștește; 21) Comună; 23) Patrule de recunoaștere; 24) Mare nenorocire (fig); 26) Amedita ; 29) Specie de papagal; 30) Literă grecească; 32) Poreclă dată ţiganului; 34) Participare; 35) Balaur; 39) Sertar; 40) Vechiul nume al Troiei; 41) Provincie în Grecia; 42) A chema; 43) Monedă; 44) Reproduc; 45) A lâncezi (fig); 47) Poemă; 52) Alifie (invers); 53) Bust particular; 54) Lucrez pământul.

Joc No. 3 de cuvinte autonime

(10 puncte) de **S. MUŞAT**

Se dau următoarele cuvinte:

Ridic — războiu — unesc — subiectivă — tăinuitor — potolesc — inegală — descheltuială.

Să se găsească autonimele lor asfel încât iniţialele, citite de sus în jos, să dea un cuvânt iar finalele, autonimul lor.

Joc No. 4 de cuvinte sinonime

(10 puncte) de **S. MUŞAT**

Se dau următoarele cuvinte:

Liber — cameră — mină — dușmănie — stăpâni — supărător — vindecaţi — navală — misterioși — greșală.

Să te găsească sinonimele lor, astfel încât iniţialele lor să dea un cuvânt iar finalele sinonimul lui.

Joc No. 5 (Enigmă)

(5 puncte) de **S. MUŞAT**

Ce personagu biblic este format dintr'un personagiu mitologic și unul biblic.

Deslegările jocurilor se primesc la redacţie până la 10 Sept. cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obţine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 29, 30, 31 şi 32, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii şapte deslegători, primesc câte un volum din operile autorilor renumiţi. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribuţia la 20 Septembrie 1928.

„REALITATEA ILUSTRATĂ"
revistă săptămânală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, str. Sărindar 9
Telefon 306/67

PREŢUL ABONAMENTULUI

Pe un an întreg	Lei 300
Pe o jumătate an	„ 170
Pe trei luni	„ 90

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America	„ 800
Jugoslavia şi Cehoslovacia . . .	Lei 500

Director redacţional
NIC. CONSTANTIN

REALITATEA ilustrată

ANUL II, No. 30
11 August 1928

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

LILIAN GISH vedetă a ecranului își iubește mult calul de călărie...

(Ilustrație pentru articolul **Figurile Ecranului:** „Lilian Gish" din textul revistei)

București. — Atelierele „Adevĕrul" S. A.

REALITATEA ilustrată

ANUL II, No. 31
18 August 1928

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

New-Yorkul noaptea şi cele trei frumuseţi blonde ale sale

Preţul 8 Lei

Tragi-comediile căminului

Cei cari își închipuiau că vara aceasta va trece, greoaie, plicticoasă și monotonă, depănându-și zilele așa cum o bătrână deapănă într'un colț boabele de mătănii, s'au înșelat. Lectura gazetelor n'a servit dulcilor toropeli, după-amiază, pentru bunul motiv că evenimentele s'au desfășurat cu precipitare și cu intensitate.

In bilanțul acestui anotimp au intrat o serie de mari și mici nenorociri, întâmplate zi cu zi, la noi și'n alte părți, în aer, pe pământ, sub pământ, pe apă și sub apă. Incendii, furtuni, catastrofe de drum de fer, catastrofe aeriene, conflicte diplomatice, vărsări de sânge, falimente bancare, falimente științifice, drame de Stat și drame intime, — coloanele gazetelor au înregistrat avalanșa de fapte iar breslașii scrisului zilnic au avut bucuria profesională a înlăturării crizelor de subiect.

Pe noi, — am mai spus cândva în pagina aceasta, — mai mult decât marile întâmplări tipărite cu literă de-o schioapă ne interesează totdeauna întâmplările mici, faptul-divers din a cărui înlănțuire se desprinde, nealterată, icoana vieții. Faptele mari pot să o diformeze. Intâmplarea măruntă, prizărită cu o slovă umilă, — nu.

Am urmărit, astfel, cu interes, la „faptele diverse", câteva cazuri cari puteau să fie înglobate sub titlul: tragi-comedii conjugale.

Un cetățean, de pildă, înșelat de nevastă, a răzbunat ofensa aplicând o bătae soră cu moartea celui cu care doamna îl trăda. Evident, oricât am înțelege și am compătimi suferința creștinului, nu putem aproba gestul răsbunător, cu atât mai mult cu cât, în definitiv, dacă am cântări bine, vina era mai mult de partea soției infidele.

Nu se poate pretinde, însă, nimănui ca, în atari momente, să pună în balanță, cu liniște, faptele, și să tragă încheeri logice, după cum e o cruzime și o nesocotință să râdem de nenorocitul din anecdotă care, disperat, vânduse canapeaua, în împrejurări similare.

Admițând că, totuș, domnul în chestie și-ar fi dat seama, în momentul deslănțuirii nervilor și pumnilor, de vina doamnei, care-l împodobea cu-o pereche de courne, oferindu-i în chip de mângâere exemplul unui alt mare cetățean păcălit, — îl chema Napoleon și incendiase tot globul pământesc, — el tot nu se putea degrada de a-i administra cucoanei, ceeace oferise amantului.

Cetățeanul nostru era bine crescut și era un romantic. Știa că femeia nu poate fi atinsă decât cel mult cu flori.

Că femeia cultivă sportul înșelării bărbaților, de vină e o foarte veche și foarte păcătoasă educație ce-a transformat femeia într'un animal răsfățat, care se plictisește groaznic și care caută divertismente culpabile sau nu.

Nu tot atât de romantic și de bine crescut, un alt cetățean înșelat de consoartă, — un țigan, — a mușcat săptămâna trecută nasul celei ce-l trădase. La interogator a mărturisit că motivul amputării grațiilor femeei se datora și păcatului de mai sus, — și altuia: femeea avea o gură ca o morișcă.

Il scosese din fire.

... Exasperare ce amintește un crâmpei din „Romanul unui spahiu" al lui Pierre Loti:

— Ce face frumoasa ta femee? a fost întrebat negrul Nyaor.

— Vorbea prea mult, și-am vândut-o la târg. Cu banii luați pe ea mi-am cumpărat treizeci de oi, care nu vorbesc de fel...

ION PAS

Buletin săptămânal

Sa desfășurat duminică o impresionantă ceremonie la Zagreb: înmormântarea lui Ștefan Radici, șeful partidului țărănesc croat, a treia victimă răpusă de gloanțele unui adversar politic pătimaș. Numărul celor cari au însoțit la locul de veșnică odihnă corpul neînsuflețit al marelui luptător se cifrează la două sute de mii, și e concludent pentru invederarea popularității de care tribunul se bucura.

E cert că dacă direcțiunea partidului croat nu ar fi lansat parola categorică a menținerii ordinei și dacă însuși Ștefan Radici nu ar fi recomandat până în clipa de pe urma moderație, moartea marelui om politic ar fi dezlănțuit în Jugoslavia un războj civil cu funeste urmări.

Luptele poltice au îmbrăcat deseori, în regatul vecin, forme excesiv de violente.

Din această cauză, evident, Jugoslavia a suferit întâzieri păgubitoare în desăvârșirea procesului de nivelare sufletească, atât de necesară unei bune convențiuni.

Regretabilele întâmplări din regatul vecin servesc și altor țări, și ne servesc și nouă, o lecție: anume că patima politică este däunătoare. Mai multă moderație, mai mult respect pentru opiniile adversarilor și îndeosebi mai mult respect pentru viață, — acest bun pe care omul nu-l poate da, și pe care nu-l poate suprima.

Concomitent cu trista solemnitate de la Zagreb, se desfășura și la noi, la Târgoviște, solemnitatea tristă a înmormântării fostului magistrat Petrescu-Cosma, — victimă a curajului de a-și concepe datoria de magistrat în chip cinstit și brav.

Afacerea fraudelor cu terenurile petrolifere din jud. Dâmbovița a fost dată la lumină de acest om corect care, în urma unei transacții, s'ar fi putut îmbogăți. A preferat să rămână sărac și să suporte persecuțiile celor cari erau implicați în fraude și cari ocupau poziții respectabile în societate.

O figură frumoasă, un exemplar de moralitatea reconfortantă.

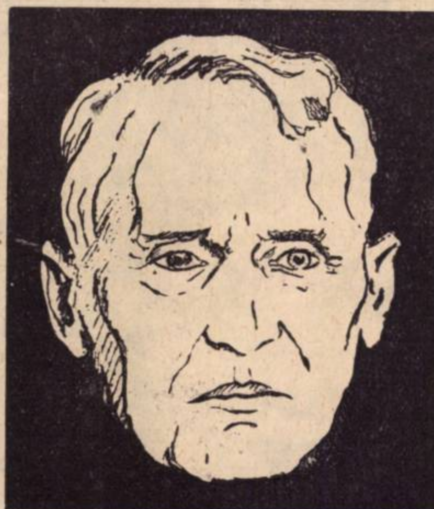
* * *

La congresul internațional studențesc care s'a ținut la Paris au fost discutate tulburările de la Oradea și s'a cerut excluderea studențimei românești din Uniunea internațională universitară.

Evident, s'a demonstrat în congres de către reprezentanții tineretului universitar din România că tulburările de la Oradia și din alte orașe au fost regretabile dar că ele au fost opera unei minorități care, dealtminteri, a primit sancțiunile de rigoare.

Excesele au fost repudiate de majoritatea sudențimei române, și e nedrept ca blamul tinerimei din Occident să atingă și pe nevinovați.

Inainte de iscălirea pactului Kellogg

După toate probabilitățile, la 28 August se va iscăli la Paris de către marile puteri, pactul propus de secretarul de stat american Kellogg (înfățișat în ilustrația noastră), prin care războiul este eliminat dintre mijloacele politice de tranșare a litigiilor între state.

SIR AUSTEN CHAMBERLAIN

LA SERBAREA CÂNTĂREȚILOR: Steaguri vechi germane defilând în fața parlamentului din Viena.

Jack London

„Un hoinar din mila Domnului"

Povestea vieţii sale, de BALDER OLDEN

(în româneşte de LIVIU MIRON

La 15 ani, micuţ, graţios, cu buze fragede şi fruntea semeaţă, arunca o privire retrospectivă în trecutul lui şi constata cu mândrie, că isbutise de minune, în profesiunile sale, de şcolar, vânzător de gazete, ajutor de barcagiu şi lucrător de fabrică. Citise câteva biblioteci, băuse mult whisky şi

JACK LONDON, bărbatul care şi-a trăit romanele sale celebre

La 18 ani lucrător

câştigase mulţi bani. Economisea ce putea, pentru un curs de vară, la o universitate liberă; dar cum nu mai era un cent în casă, mamă-sa, venia la uzina unde lucra dela 5 jum. până la 11 noaptea, îi dădea ei toţi banii şi praful se alegea de visele lui de educaţie.

La 16 ani, vâslia în flota „piraţilor de stridii". Şi nu era o jucărie, căci drumul la bancurile de stridii, care trebuiau jefuite, treceau pe lângă posturi şi bărci poliţieneşti. „Marfa", prada răpită mărei, era vândută contrabandă, pe piaţă.

Echipagiul lui Jack era.... o fată, care era supranumită „Regina" în rândurile hoţilor de stridii. „The Queen" îl iubea, îi gătea şi-i cârpia hainele rupte.

Când stridiile erau vândute prin porturi, nu exista vre-o noapte, fără beţie în lege. Jack, ura alcoolul, tot atât de mult, pe cât îl bea. Dar când bea, era un om între oameni.

Şi avea dece. El, căpitan pe barca lui, cu o fată pe bord, trebuia să bea ca un bărbat, căci altfel, era vai de reputaţia lui.

In al 17-lea an, la 12 Ianuarie 1893, semnă un angajament ca marinar, pe goeleta „Saphie Sutherland". O balenieră! Este o muncă nebună, pe un vas cu pânze, dar mai ales pe unul plecat la pescuit sau vânătoacre! Te obişnueşti cu „somnul-urgent", adică înveţi arta, de a dormi în două ore, mai mult decât altul în şase. In parcurs, au făcut cunoştinţă cu un Taifun şi avură distracţie pe bord: un match araic, între Jackie şi uriaşul suedez Red John — 110 pfunzi, contra 190. — După această probă de luptă, Jack şi-a asigurat o situaţie privilegiată în echipagiu.

Dar această călătorie, a fost frumoasă, căci fiecare matroz avea câte-o poveste, aşa că n'a survenit nici-o zi de plictiseală. Apa mărei, era demult elementul lui Jack. Dar totuş, în Atlantic, lângă coastele japoneze şi în oceanul arctic, vântul sufla mai altfel, decât în insulele californiene.

Jack London creştea, — cu toate că rămânea mic de statură, şi deveni atât de puternic, încât era sigur că mulţumită muşchilor săi, va putea hrăni o casă o sută de ani, fără a fi econom. Organiză în Japonia o beţie — din care mulţi marinari, nu s'au trezit de-abinelea, cu săptămânile, — şi se aruncă beat mort în mare, pentru a înota apoi, multe mile, până la vasul său.

Pe catart sau la cârmă, în nopţi de linişte solemnă, cu lună şi miriade de stele, începu să dea formă în gând la tot ce-i văzuseră ochii şi-i simţise inima.

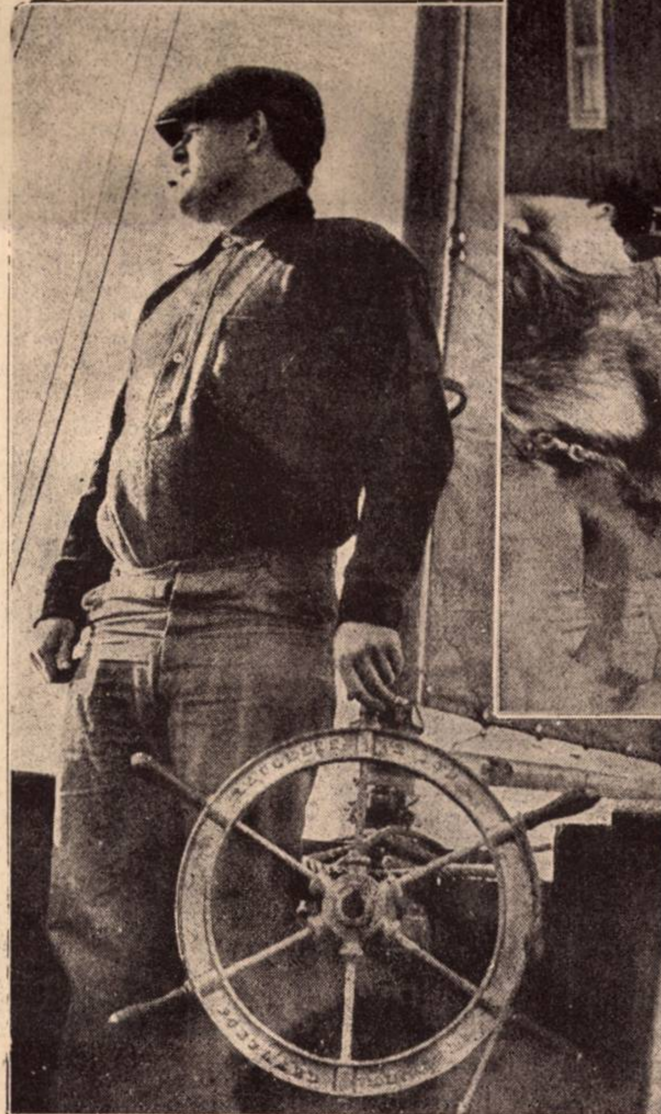
Dar drumul spre culme, nu ducea totuş, peste valurile mărei! Fără şcoală specială şi examene, rămânea pe veci simplu marinar şi părinţii lui erau încredinţaţi, că fiul lor, este capabil de lucruri mai mari.

Intr'o bună zi, Jack se pomeni din nou lucrător într'o fabrică. In „Alcoolul Rege", care a fost scrisă 18 ani mai târziu, — dânsul a arătat cum înţelege „capitalul", să stoarcă toată vlaga şi puterea dintr'un corp tânăr, cu o momeală clasică, înfiptă în undiţa muncei: *specularea orgoliului*.

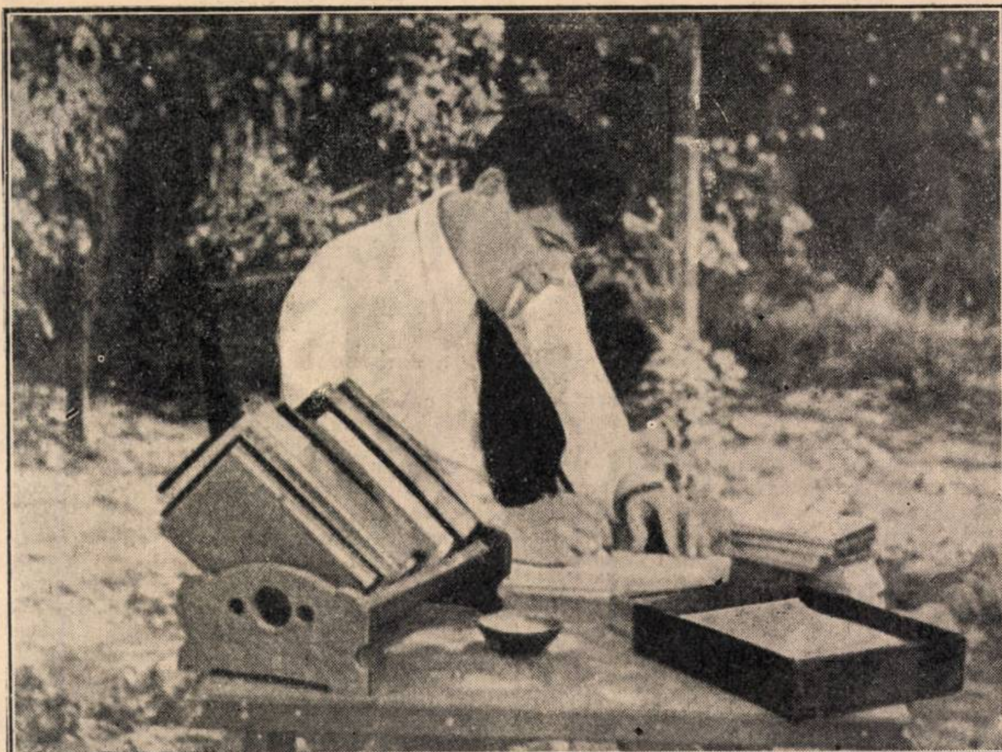
Zece ore de muncă, nu însemnau aci nimic. Ajungea regulat la 15—16 ore de lucru şi când venia frânt acasă, era prea obosit ca să mai mănânce ba chiar prea ostenit să mai doarmă. Şi asta, pentru 10 cenţi pe oră! Până ajunse la convingerea, că nu forţa trupului, ci puterea minţei are preţ.

Sus: JACK LONDON, Căutător de aur în Klondyke

La stânga: JACK LONDON, căpitanul yachtului său

Jack London „un vagabond din harul Domnului"

Şi-a scris aventurile ca muncitor, marinar, vânător de perle, căutător de aur, contrabandist, corespondent de răsboi în 50 de volume. A murit în vârstă de 40 ani, fiind cel mai popular scriitor englez.

Niciodată nu se va mai întoarce la târgul ruşinos al muşchilor!!

Cu toate acestea, jumătatea de an pe care o petrecu în această veritabilă galeră, îl văzu 3 nopţi la rând, lucrând cu tocul şi cerneala, pe masa din bucătărie. Cu o energie aproape titanică, luă parte la un concurs, organizat de o revistă, pentru care scrise bucata: „Taifun pe coastele Japoneze." Impresiuni personale, de cele văzute în calitate de cârmaci, pe bordul balenierei.

Aventura, nu era extraordinară, pentru călătorii mării. Dar tânărul de 18 ani, a descris'o atât de cinstit şi original, scurt şi fără fraze bombastice, încât nu fu numai premiată, — din întâmplare poate, — dar specialistul, o mai citeşte şi azi entuziasmat

Rămase provizoriu la acest succes, care-i aduse şi 25 de dolari.

Azi ştie orice cititor, ce face un vagabond al căilor ferate, în America.

Se ascunde într'un vagon gol de marfă sau se ghemueşte pe tamponul unui „Pullmann"; de multe ori se ascunde pe frânele de sub vagon, sau se lipeşte de acoperiş. Aşa merge din San-Francisco spre New-York, Canada sau Mexic, cu viaţa în mâini, în pericol de moarte la orice curbă, urmărit de poliţie şi de funcţionarii căilor ferate, în arşiţă şi pe ger, ziua şi noaptea. Kilometrii trebuesc înghiţiţi, căci cine nu şi-a găsit norocul la Chicago, speră să-l găsească la Mormoni; dacă poliţia din Cincinatti, l-a simţit pe vre-unul, că cerşeşte, acesta speră să aibe câteva zile de linişte în Ohio, unde va putea s'o ia cu „lucrul", dela capăt.

Se cunoaşte, cum devine treptat, călătoria sport, profesiune şi în cele din urmă, pasiune; cum vagabondul călătoreşte ca să cerşească şi cerşeşte, ca să călătoriască; cum se agaţă de şinile de oţel, par'că i-ar da lumină şi hrană.

Se ştie dela Jack London, cum a părăsit lucrul din fabrică, pentru a lua calea vagabondajului — un ghem de muşchi, greu de 60 kgr. — cu nădejdi uriaşe, ghete rupte, hainele la fel şi stomac, în stare să digere şi şuruburi ruginite, dar să şi reziste la zile lungi de post.

El cunoscu într'un an de vagabondaj, Statele-Unite, mila şi ura oamenilor, cruzimea legilor, foame şi frig, camere de gardă în închisoare.

Ceeace a scris el, despre aceste timpuri cunoaştem toţi, chiar dacă nu i-am reţinut cumva numele. Este tradus, retipărit şi imitat în toate limbile, aşa că un timp oarecare, noi, europenii, am avut în „vagabondaj", cea mai reprezentativă expresie a Statelor-Unite.

La 19 ani se înapoie din călătorie. Ştia să scrie, să citească, văzuse şi citise atât de mult despre lume, încât ştia perfect de bine, că... nu ştie nimic.

„Hoinar din mila Domnului", se întitulăi el, în timpul vagabondajului. Dar de şine de fer, era de-acum sătul. Visa călătorii în lumea intelectului. Termenii: DECE şi INCOTRO", — mai abstract, filozofia, — îl obsedau. Asupra acestora, se găsiau multe lămuriri prin cărţi şi se învăţau multe în Universităţi, sub formă de istorie şi filozofie, literatură, sociologie, etc. Dorinţa de călătorie, se transformă la Londra,, în dorinţa de a învăţa şi a şti.

Işi impuse şcoala şi bibliotecile. Era irezistibil, în trecerea-i rapidă, prin anticamerele ştiinţei. Invăţă tot ce era necesar pentru localizarea, şi în timp ce muncia din greu, pentru fiecare bucăţică de pâine, îşi asimilă în doi ani, toată materia didactică a unui curs superior, real.

Trei ani mai târziu, la trei ani numai de început făcea parte din scriitorii americani cunoscuţi, era un conducător al studenţilor din San-Francisco, ţinea conferinţe şi organiză clubul socialist-studenţesc. Intretimp însă, făcu şi vestita-i călătorie în Alaska, unde s'au descoperit în 1897, mari zăcăminte de aur.

„Trip"-ul spre Klondyke, i-a adus de toate: necazuri, belele, foamete, degerături, alergături şi pericole, — cu cari era obicinuit — numai bani nu. Dar i-a dat o nouă inspiraţie sublimă. Această lume a aventurierilor căutători de aur, a indienilor refugiaţi spre oceanul Arctic, a renilor, lupilor, câinilor de sanie, a veşnicei zăpezi, a nopţilor luminoase, n'a avut un autor care să-i descrie mai cu amploare şi cu respectul realităţii, toată imensa grandoare, cu speranţele şi desamăgirile ei.

Acesta este capitalul aventuros, cu care un student de 22 ani, — fără garderobă şi lipsit de cel mai mic sprijin, — a pornit pe drumul gloriei, spre a-şi forma cariera unui savant, sau scriitor: viaţă de port şi cabotaj pe coastele Californiei, navigaţie pe baleniere şi vânătoare de foci, vagabondaj în Statele-Unite şi căutare de aur în Alaska.

La aceasta, trebue adăogat talentul genial, de a descrie scurt, în cele mai potrivite expresiuni, cu technica marmarului, care-şi înoadă schiurile la plasă.

Şi o sârguinţă!! Arta de a dormi puţin, economia de timp şi utilizarea lui, tensiune intelectuală, — devenită a doua natură, — care scotea din fiecare oră, tot utilul, acestea toate, îi dădeau un atout puternic, înaintea celorlalţi concurenţi, faţă de editori cari încet, încet, s'au obişnuit să aştepte dispoziţia bună a „geniului", de a se aşeza la masa de scris.

(Urmarea în No. vitor)

In numărul 32 al revistei „Realitatea Ilustrată" vom publica una dintre cele mai sguduitoare nuvele ale lui Jack London: „Toţi oamenii sunt făcuţi din carne" nuvelă inedită la noi şi tradusă direct din englezeşte într'un stil curat românesc.

Săptămâna trecută „Moara Nouă" din şoseaua Colentina (Bucureşti) a fost pe dea'ntregul mistuită de un incendiu puternic. Pagubele întrec 30 milioane lei.

Concurs între aviatorii Cehoslovaci, Jugoslavi, Polonezi și Români

Săptămâna trecută aviatorii statelor Micii Ințelegeri și ai Poloniei au participat la un concurs anume organizat.

Au fost trei probe: de viteză, de regularitate (raidul Praga-Varșovia-București-Belgrad-Praga) și de înălțime, cu greutatea reglementară. Au fost patru echipe cu un total de 23 avioane înscrise. Doar 16 au ajuns la Praga și numai 10 au putut trece toate probele. **Cinci din acești zece sunt români.** Astfel că aviatorii români au cucerit două din acele patru premii instituite.

Locul întâi a fost cucerit de cehoslovaci. Premiul al doilea a revenit d-lor căpitan Burduloiu (pilot) și Em. Ionescu (observator). Premiul al treilea a fost luat de asemenea de cehoslovaci, iar al patrulea de locot. Ștefănescu (pilot) și col. Protopopescu (observator). Piloții noștri s'au clasificat apoi în ordine, al șaselea căpitanii Ceaușu (pilot) și Cosolțeanu (observator), al șaptelea căpitan Ionescu-Mitralieră (pilot) și locot. Coșolțeanu (observator) și al zecelea căpitan Romeo Popescu (pilot) și locot. Iacobescu (observator).

Concursul acesta aviatic a însemnat astfel un extraordinar succes pentru aviația noastră.

Căpitanul Romeo Popescu sosind cu avionul în București

Locotenentul Gogu Ștefănescu la sosirea în București

Locotenentul Iliescu-Mitralieră, la descinderea din avion

Fotografii luate din avion, deasupra Bucureștilor, la sosirea concurenților.

Special pentru „Realitatea Ilustrată", foto Petre Suțianu.

Sosirea avionului pilotat de căpit. Romeo-Popescu

Sosirea avionului pilotat de lt. Iliescu-Mitralieră

Echipa cehoslovacă Sus: **echipa română** **Echipa poloneză**

PAGINA SPORTIVĂ

Falimentul Olympiadei

Telegraful a transmis ultimele rezultate recoltate de legiunea de atleţi, trimişi de naţiunile respective pentru a face să fâlfâe drapelul lor, la olympiada IX, a jocurilor moderne. Vălul inactualităţii se aşterne placid, peste noua înecercare de resuscitare a clasicelor demonstraţiuni sportive. Infructoasă tentativă... Nouă constatare a categoricului regres fizic prin care trece omenirea în chip periodic. Acest eşec coincide cu emoţionanta retragere de pe arena sportivă a apostolului Pierre de Coubertin, baronul a cărei robustă vedere a enunţat reînfiinţarea grandioaselor manifestaţiuni atletice ale grecilor. Ne amintim, nu fără a fi impresionaţi, de prezicerea făcută cu vădit regret de d. de Courbertin anul trecut „ţinta mea nu a fost atinsă, prevederile mi-au fost înşelate".

Facem legătură între părerea justă formulată în 1927 şi confirmarea ei, falimentul actualei olympiade, la care exceptând o performanţă sporadică — poate nu exclusiv accidentală — rezultatele în linii generale au compromis şi bruma de străduinţe nereuşite a harnicei Olande.

Abstracţia făcând de Finlanda, asupra căreia nu se pote emite aprecieri similare cu criticile emise asupra celorlaltor participante, chiar din cauza posedărei unui „geniu" atletic de forţa lui Nurmi, numai, Statele-Unite, graţie unei sumedenii de nenumărat a concurenţlor înscrişi, a fost în măsură să cucerească laurii olympici. Calitatea rezultatelor obţinute este submediocră, în comparaţie cu recordurile mondiale, realizte aiurea, ceeace ne conduce la concluzia logică, corolarul premisei noastre, că la Amsterdam s'a înregistrat un cras fiasco.

O ţărişoară ca regatul olandez nu este în măsură a-şi lua obligaţia unei organizări gigantice. Cu atât mai puţin Amsterdamul nu îndeplineşte suficiente condiţiuni, cel puţin de găzduire a masselor care-au concurat sau participat. Din cauza lipsei de spaţiu şi implicit, a timpului, probele s'au succedat s'au desfăşurat concomitent, incidente, printre cari knock-out-area unui ziarist francez, au venit să pecetluiască insuccesul. Nu mai amntim greşita programare a concursurilor. Nemulţumirea generală este indiciul cel mai elocvent de veracitatea aserţiunilor noastre.

S'a dovedit deci limpede că Olympiadele moderne nu corespund necesităţilor actuale. Sportul are azi alte tendinţe, irealizabile, pe această cale. Nu a dat oare cupa de foot-ball a Europei Centrale roade mai îmbelşugate sau pentru a depăşi cadrul sportului favorit, al balonului rotund, cupa lui Sir Davis, întrunind laolaltă rachetele mondiale, nu s'a bucurat de o reuşită superlativă deşi se dispută anual, cu participarea a 25 naţiuni (în 1928) de pe glob?

Prezicerile apostolice ale venerabilului Pierre de Coubertin se realizează!

Când însăşi marele autor îşi abandonează opera, care este datoria competenţelor grupate la Comitetul internaţional Olympic?...

A. VOGEL

„Se arată o pierdere de bani!"
„Lesne de înţeles! V'am plătit mai dinainte taxa".

Olympiada Amsterdam 1928

PRINCIPALELE REZULTATE...

...atletice obţinute la Amsterdam. Acestea pot fi comparate cu tabele — mondiale şi româneşti — publicate în două numere precedente:

Greutate: 1) Kuck (Statele Unite) 15,87 m. 2) Brix (St. U.); 3) Hirschfeld (Germania).

Inălţime: 1) King (St. U.) 1, 94 m.; 2) Hedges (St. U.). 3) Menard (Franţa).

10.000 m.: 1) Nurmi (Finlanda) 30 min. 18 sec. 4/5; 2) Ritola (F.); 3) Wide (Suedia).

Ciocan: 1) O. Callagham (Irlanda) 51,39 m. 2) Skold (Suedia); 3) Black (St. U.)

400 m. garduri: 1) Lord Burgley (Anglia) 53 sec. 2/5; 2) Chuel (St. U.)

100 m.: 1) Williams (Canada) 10 sec. 4/5; 2) London (Anglia); 3) Lammers (Germania);

800 m.: 1) Lowe (Anglia 1 min. 51 sec. 4/5; 2) Byhlen (S.); 3) Engeihard (G.)

Lungime: 1) Ham (St. U.) 7,73 m.; 2) Cator (H.); 3) Bates (St. U.)

Prăjină. 1) Carr (St. U.) 4,20 m.; 2) Droegemiller (St. U.); 3) Mc. Girres (St. U.)

Disc: 1) Houser (St. U.) 47,32 m.; 2) Kivi (F.); 3) Corson .St. U.)

110 m. garduri: 1) Atkinson (Africa Sud) 14 sec. 4/5; 2) Anderson (St. U.); 3) Collier (St. U.)

200 m.: 1) Williams (Canada) 21 sec. 4/5; 2) Rongeley (Anglia); 3) Scholz (St. U.)

1500 m.: 1) Laroa (Finlanda) 3 min. 54 sec. 1/5; 2) Ladomègue (Franţa); 3) Purje (F.).

Suliţă: 1) Lindquist (Suedia) 66,60 m.; 2) Myrrah (F.); 3) Szepes (U.)

5000 m.: 1) Ritola (F.) 14 min. 38 sec.; 2) Nurmi (F.); 3) Wide (S.)

400 m.: 1) Barbetti (St. U.) 47 sec. 4/5; 2) Ball (C.); 3) Buchner (G.)

3000 m.: 1) Loukola (Fin.) 9 min. 21 sec. 4/5; 2) Nurmi (Fin.) 3) Anderson (Fin.)

Pentathlon: 1) Thofeld (S.); 2) Lindmann (S.); 3) Kohl (G.)

Ştafeta: 4 100 m.: 1) Statele Unite 41 sec. Record mondial.

Ştafeta: 4 400 m.: 1) Statele Unite 3 min. 14 sec. 1/5 Rec. mondial.

Decathlon: 1) Irjola (Fin.) 8053 puncte; 2) Jarvinen (Fin.) 7931 puncte; 3) Doherty (St. U.) 7705 puncte.

România la Amsterdam

In unul din numerile trecute urând drum bun atleţilor noştri spre Amsterdam, am formulat sincera dorinţă ca reprezentanţii noştri să rămână acasă. S'au cheltuit bani — cu cari de pildă se putea contribui la ameliorarea situaţiei pensionarilor dela... Lărgeanca, dar printre primii 30 clasificaţi, oropsita noastră ţărişoară nu a înscris nici un singur punct (alte ţări au sute...) Nu apreciem valoarea cuiva după rezultatele favorabile recoltate. Pretindem — cel puţin — că avem o justă concepţie asupra sportului unde o înfrângere va fi în aceeaş măsură o menţiune onorabilă pentru învins ca victoria pentru învingător. Pentru simplul fapt că posedăm această vedere nu admitem sub nici un motiv ca sub nasul ironic al anumitor vecini să fim prada celui mai pur ridicol, suferind eşecuri ruşinoase.

E cel puţin stupid a se afişa incapacitatea când avem cel mai nimerit prilej a ne spăla rufele murdare în familie...

...Am stabilit totuşi un record, cu cei şapte specialişti în atletism, au plecat din România, la Amsterdam, doi membri ai comisiunei, — sedentare — de foot-ball. Culmea ridicolului!..

Infine... spectatori !!

Vestiţii campioni de nataţie ai lumei, Iohnny Weismüller şi Arne Borg, asistă la un concurs de înnot.

Spectatorii : **„Bravo! Bravo, Record mondial!"**

Atletul : **„Dacă dobitocii ar ştii că mi s'a vărît o albină în tricou!"**

Cel mai bătrân pasager de transatlantice

E „Vulturul alb", şeful indienilor Liaux, care a venit zilele trecute în Europa, Are 107 ani şi în tot timpul traversării oceanului. pe vaporul *Karlsruhe,* nu s'a plâns de nici o indispoziţie. din pricina călătoriei. sosind la Londra foarte bine dispus şi în excelente condiţiuni de sănătate.

De fapt nu vine pentru prima oară în Europa. A mai fost şi în 1887, cu prilejul serbăriilor jubiliare, de la curtea reginei Victoriei a Angliei. Işi aminteşte încă foarte bine de memorabila ceremonie.

OLYMPIADA AMSTERDAM 1928

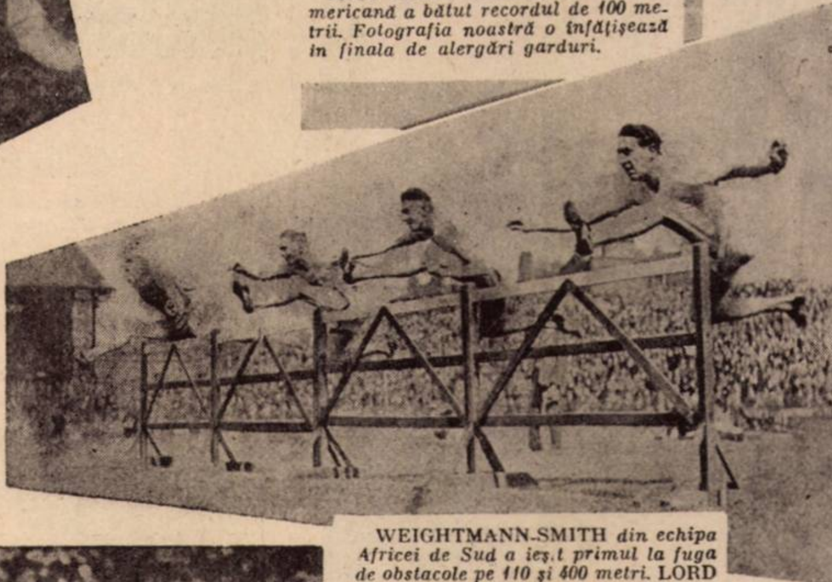
La stânga
Frumoasa poloneză d-ra KONOPACKA, *campioană de discuri* (recordul lumii 39.63 m.)

MISS ANNA VRANA, *o atletă americană a bătut recordul de 100 metrii. Fotografia noastră o înfățișează în finala de alergări garduri.*

MISS CACHERWOOD *din Canada, campioana lumii la sărituri cu prăjina*

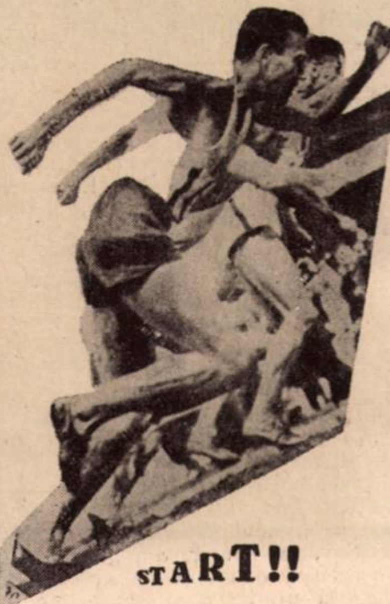
WEIGHTMANN-SMITH *din echipa Africei de Sud a ieşit primul la fuga de obstacole pe 110 și 400 metri.* LORD BURGHLEY *purtătorul culorilor engleze s'a clasat al doilea.*

Finala unui salt în lungime, campionul indian DULAP SINGH.

Finlandezul RITOLO, *urmat de compatriotul său* NURMI, *au stabilit recorduri mondiale de fugă: Ritola 5.000 m. și Nurmi 10.000 m.*

START!!

FRANCEZUL P. LEWDEN *face un salt în înălțime. Fotograful l-a prins într'o admirabilă atitudine.*

Pagina de literatură

Cu prilejul centenarului naşterii lui Tolstoi

Contele Leo Nicolaevici Tolstoi, în vârstă de 18 ani, părăseşte plictisit ursuza universitate provincială din Kazan, oraş unde învăţase ceva drept, cutreerase balurile şi cetise totodată pe Rousseau.

La moşia părintească, Jasnaia-Poliana, — el, care trăise zece ani de viaţă veselă şi uşoară la oraş, — este isbit de mizeria în care se sbat robii săi. Vrea să ajute, să reformeze dar ţăranii nu se încred în bunele sentimente ale prea tânărului lor stăpân.

Desiluzionat, pleacă în Caucaz, îşi închiriază o căsuţă, cu 12 ruble pe lună; vrea să mediteze şi să se înţeleagă cu sine însuşi, ce-i de făcut. Dar fraţii săi, insistă să intre în armată. Convins, cedează. Un ofiţer are o linie precisă de conduită şi activitate şi graţie relaţiunilor sale, îl aşteaptă un viitor strălucit.

In timpul răsboiului Crimeei, tânărul comandant de baterie, de 26 ani, cu lagărul pe linia Dunărei, părăseşte într'o seară singur şi pe jos, banchetul victoriei, care sărbătoria încetarea luptelor pe acel front şi pleacă, fără nici o escortă, la Sevastopol ca să fie prezent la locul decisiv. In timpul atacurilor şi al luptelor, scrie povestiri despre asediu.

Povestirile sunt imprimate şi plac atât de mult ţarului, încât ordonă ca Tolstoi, să nu mai primiască misiuni, în punctele periculoase. Tânărul, care se întoarce la Petersburg, spre a se prezenta la curte, este primit cu toată atenţiunea şi curiozitatea, de marii scriitori ai timpului. Apoi pleacă spre Vest, scrie nuvele şi povestiri, critică civilizaţia occidentală, ca şi pe cea rusească, de care nu se poate despărţi totuş, ca vânător, jucător şi dansator.

A sosit epoca desrobirei ţăranilor. Acum este momentul să traducă în fapt, binefacerea pe care-o proectase. Inainte cu câteva luni, de ucazul ţarului Alexandru II, el dă libertate absolută ţăranilor dela moşia sa Iasnaia-Poliana.

Tânărul de 32 ani, preia conducerea moşiei. Examinând efectele actului său şi al edictului imperial, face trista constatare, că nu este nici o diferenţă între libertatea şi robia ţăranilor, ei având aceiaş soartă. Creează pe moşie o şcoală liberă; obligativitatea învăţământului pentru copii, este plata pe care o cere ţăranilor, pentru ceeace le dă. Tolstoi personal, predă cântul, desemnul şi religia; scrie un abecedar, care este apoi introdus în toate şcolile ruseşti. Dar autorităţile bănuitoare cu originalul apostol, — îi închid şcoala. Din nou renunţă la planurile lui umanitare şi iată-l instalat la 18 ani ca veritabil moşier, mărinimos cu ţăranii şi neobosit la vânătoare, agricultură şi studii, cei 13 copii, pe cari îi dărueşte soţia sa. — Sofia Andreiewna, fiica doctorului Behr din Moscova, — sunt educaţi sever şi convenţional, chiar fără lovituri. In timpul liber, pe care i-l lasă puternicului bărbat, administraţia moşiei, persistă dorinţa de a scrie. Şi el, nu se lăsă rugat de muză. Cu „Războ şi Pace", intră în literatura universală. Dar din nou, începe să fie ros de bănuială, dacă această viaţă, este cea pe care o trăim cum trebue. Gândul la mizeria celor mulţi, nu-l mai părăseşte. „Filantropia" poltronilor şi pozeurilor, l-a desgustat de mult.

Ce să facă? Un an întreg, citeşte pe Schopenhauer. Urmând o cură în Samara, îi este dat să treacă printr'o criză grozavă: foametea. Se duce singur, din moşie 'n moşie, să cerşiască o mână de grâu. Dar e neputincios şi nu se poate ajuta pe sine, necum pe bieţii ţărani flămânzi, cari apelează la el. Nimeni nu-l ajută şi se înapoiază. Studiază din nou temeinic Biblia şi scrie a doua mare operă: „Anna Karenina". In războiul cu turcii, din 1878, îl revoltă rugăciunile sângeroase, ale preoţilor creştini. Pleacă la Moscova, să încerce o mediaţiune dar ajunge la un singur rezultat: se desparte definitiv, de „civilizaţia" contimporană. La vârsta de 52 ani. Scrie o „Confesiune", care nu se poate tipări şi se dedică cu totul evangheliei muncei productive, iubirei de oameni şi binefacerilor. Lucrează ca un ţăran, lasă puşca de vânătoare să-i rugineaască într'un colţ, renunţă la orice lux la mâncare

Elegantul ofiţer din garda imperială în anul 1854.

Scriitorul şi filozoful în odaia sa de lucru dela Iasnaja Poljana. (fotografie din 1908).

Sofia Andreiewna, văduva lui Tolstoi, (fotografie din 1912).

și îmbrăcăminte. scrie din ce în ce mai productiv, noui opere pentru misiunea ce și-a impus și trece printr'o acută criză morală: propria-i familie îi face opoziție, căutând să-l reatragă în viața lor parazitară. Lupta durează 30 de ani iar ca final, bătrânul de 82 de ani. se refugiază în sin-

Conacul moșiei Iasnaja Poljana, unde contele Tolstoi a încercat să-și aplice principiile umanitare.

Bunicul Tolstoi povestind basme nepoților săi.

gurătate. Inainte de a-l putea lovi o nouă desiluzie, moare într'o mică stațiune, departe, în marea Rusie.

Ce însemnătate are această viață? Este cunoscuta figură a veselului apostol. atins de senilitate. care distruge la bătrânețe tot ce a creat? Fals. absolut fals!

Incă de tânăr. Tolstoi. agită întrebarea. dacă viața contemporană, este cea pe care trebue s'o trăi sci? Denunță arta și știința, ca efemere, dacă nu sunt puse în slujba binelui. Nu! Această viață, a avut o conduită dreaptă și omul care a trăit-o, nu s'a abătut niciodată. Toată viața, a căutat scuze, pentru relele pe cari le comite omul. Nu s'a mulțumit niciodată, cu formula: „omul *trebue* să meargă cu timpul", căci acest *trebue*, era pentru el, un ce necunoscut.

S'a ridicat cu vehemență contra organizațiilor sociale. cari transformă omul, în animal sau mașină. Și păcatul, n'a fost al lui, ci al celor cari nu l'au înțeles la timp.

Căci „omul" din el s'a afirmat în toate ocaziunile. Ca militar sau ca moșier, a profesat apostolatul binelui. în slujba celor mulți și nenorociți.

Iar cunoscuta-i întrebare: „Ce-i de făcut?" a răsunat în pustiu și n'a primit niciodată răspuns.

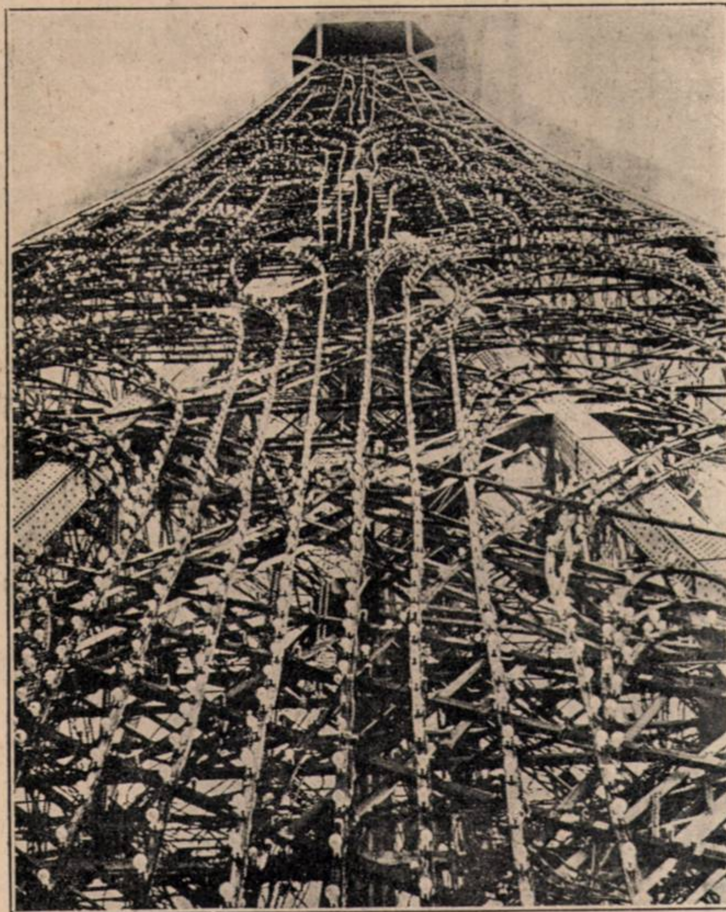
Concurs de înnot la Paris

In săptămâna trecută, la Paris, a avut o echipă de înotători japonezi (în ilustrația ta la stânga: Takaishi, Joneyamo, Sata, franceză. Aceasta din urmă a fost invinsă metri stafetă înnot în 9'44"⅕, ceeace bate (9'53"⅘). Fotografia pe care o reproducem (9'53"4/5). Fotografia pe care o reproducem Dinapoia înnotătorilor, se găsește ambasa Franța, d. Mitoni.

loc o întâlnire între noastră, dela dreapta Takebayashi) și una pe distanța de 800 recordul olimpic înfățișează echipa imnul ei național. dorul Japoniei în

Utilizarea Turnului Eiffel

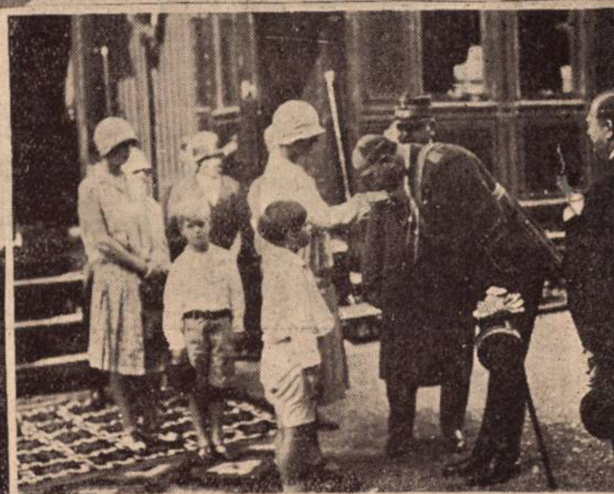

Turnul Eiffel din Paris era un monument care — pentru oamenii practici ai epocii noastre — nu prezenta nici un interes: n'aducea nici un folos. D. Citroën proprietarul renumitei fabrici de automobile cu acelaș nume, s'a gândit că poate utiliza Turnul Eifel pentru reclamă luminoasă și l-a acoperit de becuri electrice, așa cum se vede în ilustrația noastră. In fiecare seară turnul Eiffel prezintă un joc de lumini feeric. Reclama aceasta a costat pe d. Citroën o avere.

REGELE IN EXCURSIE PE VALEA OLTULUI

Regele la geamul automobilului, după ce-a părăsit gara Jiblea.

Primirea in gara Jiblea. Se fac prezentările. In fața inalților oaspeți: maiorul Hociung, prefectul de Vâlcea d. I. Niculescu și prefectul de Argeș Ioanitescu.

In curtea mănăstirei Horezu: regele Mihai și principele Filip al Greciei fac fotografii.

VIZITAREA MANASTIREI COZIA

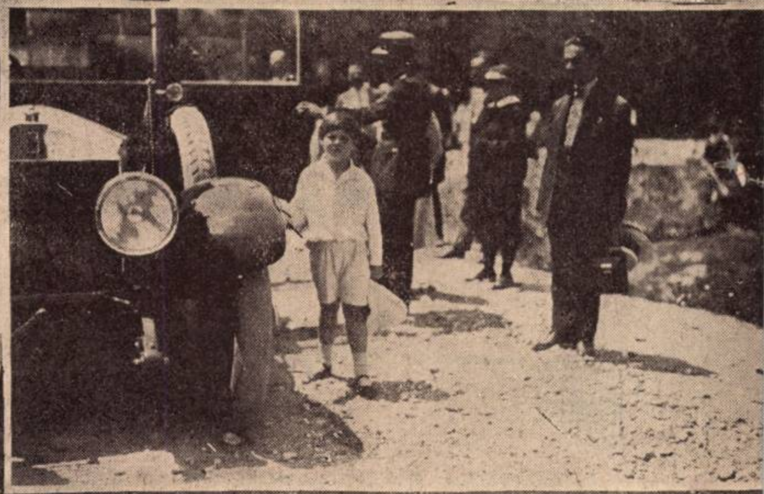
A. S. R. principesa-mamă Elena și regele Mihai intră in mănăstire.

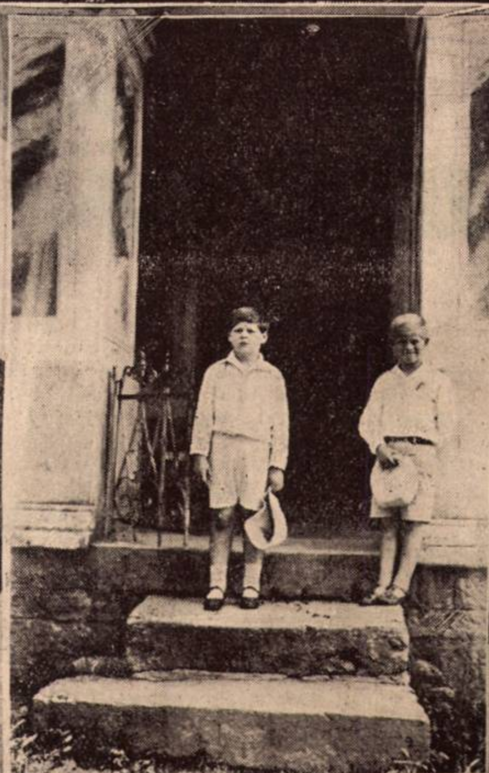
Micul nostru suveran printre copiii de școală di Folești, cari i-au oferit flori.

La mănăstirea Horezul

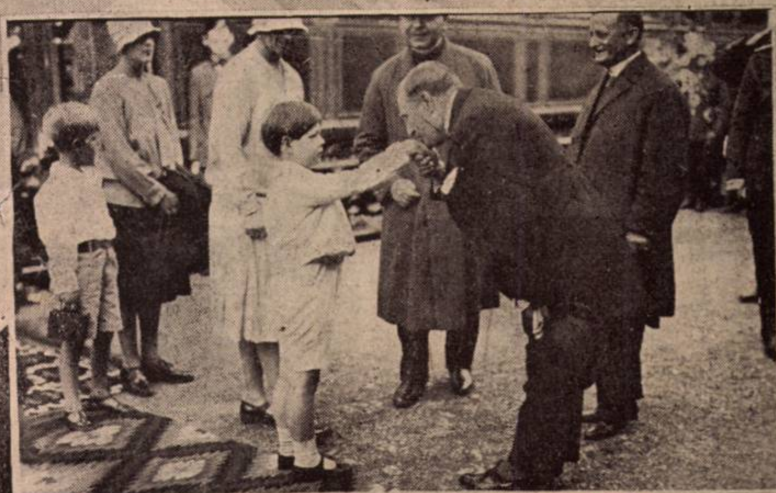
Fotografiile pe care le reproducem au fost luate de către Foto Royal M. Pandelescu R.-Vâlcea, special pentru «Realitatea Ilustrată», cu prilejul excursiei făcute de M. S. Regele Mihai însoțit de A. S. R. principesa-mamă Elena și de prințul Filip al Greciei, pe Valea Oltului.

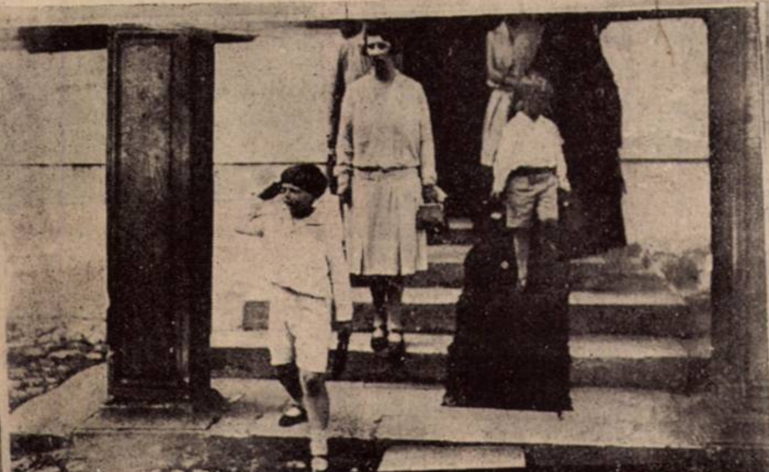
Regele nostru și prințul Filip al Greciei, in pragul bisericii din Folești.

Fotografia de sus: Coborîrea din vagonul regal în gara Jiblea.
Fotografia de jos: M. S. Regele Mihai, A. S. R. Principesa-mamă Elena și prințul Filip al Greciei vizitând mânăstirea Horezul.

PE PERONUL GARII JIBLEA
Prefectul județului Vâlcea d. I. Nicolescu sărută mâna suveranului.
(Lângă dânsul prefectul de Argeș d. Ioanitescu).

Fotografia de jos. Regele, condus de A. S. R. principesa-mamă Elena, vizitează mânăstirea Cozia.

La stânga: O pană de mașină, în comuna Folești, obliga pe excursioniști să se oprească.
(Dinapoia regelui d-nii: maior Mardare și ajutorul de primar din R.-Vâlcea, Ionel Morariu).
La dreapta: In gara Jiblea excursioniștii dupăce-au coborît din tren continuă călătoria cu automobilul.

Rubrica Cinematografică

SUB CONDUCEREA D-LUI VALENTIN PODEANU

Cum devii artistă de cinema

Zilnic primim zeci de scrisori, prin care cititoarele noastre, ne roagă să le arătăm calea cea dreaptă spre a pătrunde în studio. Credem că cel mai bun răspuns e de a le pune în faţă, modul cum au devenit artiste de cinema, marile vedete de azi.

Să începem cu frumoasa şi marea artistă *Norma Talmadge*, care acum 16 ani cutreera zilnic improvizatele studio-uri americane, fără să poată găsi măcar un loc de figurantă. Intr'o zi, descurajată, intră în ultimul studio ce-i rămăsese nevizitat. Aci, toată lumea aştepta vedeta spre a începe lucrul. Cum o observă pe Norma, regisorul o luă de braţ, o duse în faţa obiectivului şi începu să-i comande autoritar diferite gesturi, pe cari Norma, buimăcită, le aduse la îndeplinire, spre mulţumirea regisorului. Dar în toiul realizării sosi şi adevărata interpretă. Lămurindu-se greşala, regisorul, care fu frapat de jocul inteligent şi plin de nuanţări al Normei Talmadge, a angajat-o ca vedetă, pentru filmul său.

Brigitte Helm

Gloria Swanson a intrat în studio, după cum cred că ştiţi, ca „Balting-girl" a lui Mack Sennett, dar debutul, era s'o coste viaţa; căci cu toate că nu ştia să înoate se-aruncă în bazin şi era să se înece, dar această întâmplare atrase atenţia lui Sennett asupra ei şi destinul îi fu hotărât.

Frumoasa *Claude France* — artista care dupăce a isprăvit cu turnarea filmului „Madona din tren" s'a sinucis — a debutat pe ecran prin mijlocul unui film de binefacere . Elita pariziană voind să facă un film în scop de binefacere, rugă pe contesa de Chilly să interpreteze primul rol. In timpul reprezentărei d. Gaumont o observă pe Claudeşi o angajă imediat, ca vedetă pentru o producţie ce trebuia să o urmeze şi pentru care nu găsea interpreta principală.

Clara Bow a devenit artistă de cinema, pin intermediul unui concurs de fotogenie, dar a trebuit să lupte foarte mult, până-

Lya de Putty

ce-a isbutit să puie mâna pe un rol, căci pe atunci, ca şi acum, studio-urile erau pline de laureate ale diferitelor concursuri de fotogenie. Debutul ei a însemnat însă un eşec, aşa că se hotărî să-şi urmeze înainte studiile, când regisorul Elmel

Ossi Oswalda

Clifton, văzându-i fotografia, o chemă să joace un rol din *„Down to thea Sea in Ships"* şi pentru care îi plătia 50 de dolari pe săptămână. A muncit fără încetare 22 de săptămâni, dar munca nu i-a fost zadarnică, căci rolul ei avu cel mai mare succes, pe ecranul cinematografului „Cameo", unde afişul fu ţinut opt luni de zile.

Bebe Daniels juca roluri mici pe scenele periferice, când regisorul Hal Roach o chemă la telefon şi o întrebă dacă nu vrea să fie partenera lui Harold Lloyd. Desigur că Bebe n'a dat un răspuns negativ şi astfel a putut să devină o stea a ecranului.

Tot aşa şi-a găsit şi Charlie Chaplin partenera. Intr'o zi, ducându-se în vizită la o familie, Chaplin făcu cunoştinţă cu o tânără, pe care o rugă să-i fie parteneră. Aceasta nu era alta decât cunoscuta Edna Purviance, care avu astfel rarul noroc de a fi „lansată" de marele Chaplin.

Marion Davies, făcea teatru, după urma căruia nu prea câştiga mult, când o figurantă, dintr'un studio văzând-o ce blondă e o sfătui să se prezinte la un director, care desigur o va angaja ca „extra". Recomandată de această figurantă Marion Davies, fu angajată într'adevăr ca „extra", iar mai târziu i se încredinţă şi mici roluri, ajungând în cele din urmă la succesul de azi.

Lily Damita

Marie Prevost a debutat în film, ca şi Gloria Swanson, tot prin intermediul lui Mack Sennett, care o angajă în trupa sa, fiindcă nu era prea înaltă (1.62 m.), silueta îi era încântătoare, iar picioarele şi braţele îi erau de-o rară frumuţete. Mack Sennett i-a încredinţat din ce în ce roluri mai importante, făcându-se astfel cunoscută în lumea cinematografică.

Acum câţiva ani toţi directorii soc. „Vita film" alergau prin localuri spre a găsi o parteneră regretatului Linder, pentru filmul ce acest artist trebuia să-l turneze la Viena. După multe colindări prin toate cabareturile reuşiră să găsească tipul căutat, în persoana unei dansatoare, care se numea *Lilian Harvey*.

Brigitte Helm nici nu visa să devie ar-

tistă de cinema şi urma foarte liniştită într'un pensionat, când Fritz Lang, care căuta o fată pentru Metropolis, o rugă să accepte rolul important din această realizare. Brigitte Helm avea pe atunci 16 ani.

May Mac Avoy însoţea pe o prietenă a sa, figurantă la un studio, la lucru. Intr'o

Dolores del Rio

zi un regisor, după o lungă pledoarie, o hotărî să accepte un rol, dintr'un film ce trebuia să-l realizeze. De atunci May Mac Avoy s'a lăsat de învăţământ — era profesoară — şi a devenit o sârguitoare artistă de cinema.

Greta Nissen fu remarcată şi angajată de Jesse Lasky, în timpul unui strălucit turneu, cu o piesă în America.

Anna May Wong era o neînsemnată spălătoreasă, într'un magazin din Los Angeles, când fu observată de Douglas Fairbanks, care era în căutarea unei veritab'le chinezoaice, pentru un rol din „Hoţul din Bagdad". Douglas fără să o întrebe pe mica chinezoaică, dacă vrea sau nu să facă cinema, o sui în maşina sa şi o transportă la Hollywood.

Betty Balfour, o rutinată artistă de tea-

Marie Prevost

tru, în urma insistenţei regisorului M. T. A. Welsch, lăsă scena pentru studio.

Anna Querenţia Nilsson făcea pe modelul, la un desenator, dar cu această meserie ducea o viaţă sărăcăcioasă. Hoărâtă de a pune capăt acesei existenţe, se uni cu alte două modele, *Mabel Norman* şi *Alice Joyce*, (actualmente şi ele mari artiste de cinema) şi începură să cutreere studiourile. După mult umblet fu angajată, pentru un mic rol din „Molly Pitcher". Remarcată de Jesse Lasky, ea semnă un angajament cu Paramount.

Eliza La Porta aştepta pe străzile Berlinului autobuzul, când un domn o acostă şi o rugă să-l însoţească până la o casă de filme, unde fu angajată pentru rolul ţigancei din „Studentul din Praga".

Jaqueline Logan făcea parte din trupa de dansatoare a teatrului de varietăţi Ziegfeld Folies când fu remarcată de cunoscutul regisor Allan Dwan, care căuta eroina pentru „A Perfect Crime".

Tot din dansatoare a devenit stea a ecranului şi frumoasa Billie Dove.

Lya de Putty fu descoperită de Joe May care îi încredinţă un rol însemnat din „Monumentul Indian" Lya de Putty era pe atunci artistă de varieteu.

Mildred Davies, care urmase o şcoală de dans se afla într'o zi la Los Angeles, când fu remarcată de un regisor, care îi

Billie Dove

încredinţă diferite mici roluri, căci ea nu avea pe atunci decât 15 ani.

Regisorul Edwin Carewe se găsia într'o zi la o serbare din Mexico, când observă o fată frumoasă, pe care o rugă să devie artistă de cinema.

Doloras del Rio — ea era — îl ascultă. Şi spre a încheia, Ossi Oswalda făcea parte d'n baletul operei din Berlin, când scenaristul Kröly, care lucra cu Lubitsch, pe atunci la Berlin o angajă în contul regisorului. Ossi avea 16 ani.

La 19 şi-a inaugurat propria ei casă de filme.

In acest articol, dedicat mai ales cititoarelor noastre, am căutat să arătăm toate căile prin care vedete de azi, au intrat în arena cinematografică. Sunt atât de diferite aceste drumuri (şi atât de nesigure), încât e imposibil de a recomanda vreunul din ele. Dacă cititoarele acestor rânduri ar citi cu atenţie articolul nostru, desigur că vor ajunge la următoarea concluzie: orice fată tânără care vrea cu tot dinadinsul să devină stea de cinematograf trebuie pe lângă cele trei calităţi absolut necesare perseve-

Norma Talmadge

renţă, fotogenie (a nu se confunda cu frumuseţe) şi inteligenţă, să aibe un dram de noroc... şi chiar mai mult.

Poşta Cinefililor

Olga. — 1. MARY KID: vezi Realitatea Ilustrată, 30, Dom. 2. LYA DE PUTTY: v. R. I., 30, Piverth. 3. WERNER FUETTERER: v. R. I., 30, Delaslatina. 4. WILLY FRITSCH: Berlin Charlotenburg, Kaiserdamm, 95.

Aurelia-Iaşi. — Intrebarea d-tale e incompletă. In Capitală sunt mai multe case de filme, iar nu una singură, aşa că trebue să specificaţi numele casei.

Virgil V. Barzon. — Nu împărtăşesc în total aprecierea d-tale asupra lui Ramon Novarro, considerând-o cam exagerată. Adresa o veţi găsi în numărul trecut la răsp. Piverth-Galaţi.

Renumita vedetă dela Metro-Goldwyn-Mayer, Greta Garbo, **desenată de nu mai puţin renumitul desenator american, cu renume mondial, James** Montgomery Flagg.

Femina

Călugărița și președintele de republică

Ziarele ne povestesc, că cu prilejul judecării asasinului președintelui din Mexico, s'a descoperit că o călugăriță, cu numele de Conception Trogo, a fost aceea care l-a împins pe tânărul senator José de Leon Toral ucigașul lui Obregon, la comiterea crimei.

Confruntată cu asasinul, acesta mărturisi, că tânăra călugăriță l'a convins, că asasinarea președintelui va fi spre binele patriei.

Am citit faptul cu surprindere. Dramele amoroase, după zidurile mânăstirilor nu sunt nouă. Au existat și vor exista de apururi, căci instinctele elementare sădite în om nu se pot combate, nici chiar sub scutul rasei călugărești. Chiar de bunăcredință fiind, atunci când depui jurământul de-a fi mireasa lui Christ, totuși sentimentul învinge de multe ori.

Dealtfel sunt extrem de rare cazurile, în care o ființă tânără abdică dela toate plăcerile lumești, pentru a se consacra exclusiv cultului religios, din adevărată vocațiune. De cele mai multe ori decepțiile suferite în cursul vieții — decepții sentimentale — fac pe aceste nenorocite femei să renunțe la tot ce viața le-ar mai fi putut oferi și atunci nu e de mirare că la un moment dat rănile socotite incurabile să se vindece — căci orice rană se tămăduește mai curând sau mai târziu și poate că în tihna mânăstirilor în acea atmosferă de senină reculegere lecuirea e accelerată încă.

Și odată ce sufletul femeii nu mai simte ghimpele nemilos al durerii, e firesc să se gândească la o refacere a vieții pe care o socotea iremediabil sfârșită. La primul prilej gândul — și mai târziu nu numai acesta — evadează din temnița mânăstirei, temniță aleasă de bună voie, dar devenită insuportabilă.

Iată explicația firească a tragi-comediilor amoroase, petrecute la mânăstire, începând dela povestirile frivole ale lui Bocaccio și până în zilele noastre.

Dar cazul maicei Conception Trogo e altul, mai complicat și mai interesant. In genere femeile nu prea suferă de patimă politică, exceptând femeia slavă; iar dacă au această ambiție sunt firi, care nu prea se împacă cu viața călugărească. Imi închipui că la o mânăstire din Mexic traiul mireselor lui Christ trebue să fie mult mai auster ca în altă parte. Ce a făcut-o pe maica Conception să-și lepede rochița de crépe-de-chine și să se îmbrace cu rasa călugărească? N'o știu. Știu doar atât: că sub această rasă continua să bată o inimă înflăcărată și că vălul din camilafcă ascundea gânduri subversive. Aci nu mai poate fi vorba de un instinct natural, mai puternic decât stăvilarele religiei. Patima politică e un sentiment artificial, poate o deviație a sentimentului erotic, reprimat. In orice caz biblia ordonă procrearea și deci actul erotic, —chiar dacă în altă parte socoate castitatea drept virtute supremă—dar e departe de a porunci asasinatul. Iubirea aproapelui este cea dintâi poruncă pe care ar trebui s'o observe o adeptă a unei secte religioase și ura pe care tânăra maică o nutrea împotriva președintelui din Mexico nu poate fi explicată decât tot prin dedesubturi sentimentale. Cine știe ce dramă tăinuită s'o fi petrecut pe vremuri, în sufletele acestor doi oameni, atât de departe unul de altul. El, președintele republicei mexicane. Ea, o umilă călugăriță, într'o mânăstire sihastră. Eternul *„Cherchez la femme"* să rămâe valabil și după zidurile mânăstirii? Poate. Dar mai degrabă rămâne valabil, în toate împrejurările vieții, eternul: *„Cherchez l'homme"*, în sensul de ceiace este și a fost și va rămâne de-apururi *uman.*

E. MARGHITA

Studiu psihologic pe baza unui anunț de căsătorie

Intr'un ziar străin a apărut de curând următorul anunț de căsătorie: Sunt în vârstă de 34 ani, necăsătorit, bine făcut, blond și caut o soție frumoasă, inteligentă, fără bani. Posed o moșie destul de rentabilă pentru amândoi, soția mea nu trebue deci să aibă avere. Trecutul ei nu mă interesează totuși aș dori să mi-l mărturisească în toată sinceritatea. Rog reflectantele să-mi răspundă detailat, trimițându-mi și o fotografie și răspunzând la următoarele întrebări: Sunteți necăsătorită? Văduvă? Divorțată? Sunteți îndrăgostită de un bărbat?

Anunțul n'a fost dat însă de un candidat la însurătoare ci de un psiholog, care voia să studieze femeile, din răspunsurile căpătate. Zilele acestea a publicat rezultatul cercetărilor sale. A primit în totul 7180 scrisori. Printre candidate la măritiș se aflau 510 femei divorțate, 440 văduve și 10 femei măritate. Fotografiile ce însoțeau scrisorile erau în număr de 7100. 6000 din ele arătau niște femei groaznic de urâte.

La întrebarea: „Sunteți îndrăgostită de un bărbat"? — doar cinci candidate au dat un răspuns afirmativ.

Una din scrisorile publicate începe în modul următor:

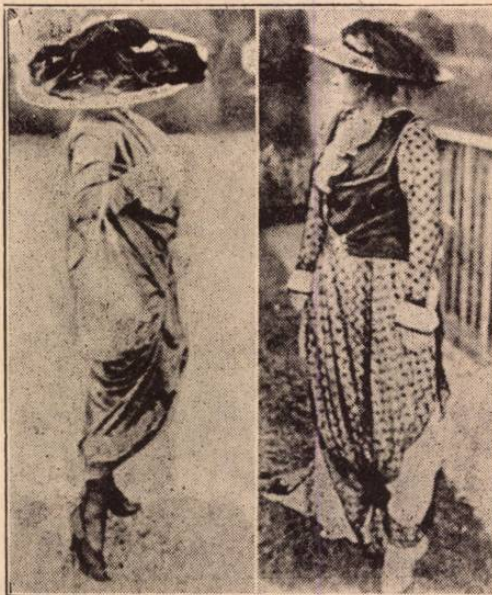
„Sunt înaltă sveltă și se afirmă că sunt frumoasă. Am ochi mari, melancolici... *Fotografia ce însoția aceste rânduri arăta o matroană corpolentă, cu o bărbie dublă și ochișori de broscoi, cu o expresie de uluială mută.*

Altă femee declară fără multe marafeturi: — Ia-mă, și n'ai să regreți. Sunt foarte dornică de viață și-mi place la nebunie să-mi fac de cap. Mi-e foarte plăcut faptul că pari să ai multe parale."

In schimb alta scrie. — Trebue să-ți mărturisesc cinstit, că în genere disprețuesc bărbații. Dar anunțul d-tale pare să-mi făgăduiască o viață tihnită, înconjurată de dragoste și calm rustic, și mi-e dor de-un astfel de traiu.

Ultima scrisoare, pe care o publică psihologul zice între altele: — Ascultă am să fiu complet sinceră. Mi-e drag alt bărbat, care însă nu vrea să știe nimic de mine. Dar mă voiu strădui să fiu bună cu d-ta și poate că-mi vei deveni drag.

Oare ce vor zice toate femeile citindu-și scrisorile reproduse în gazetă? Probabil că în viața lor nu vor mai răspunde unui anunț de căsătorie.

LECȚIE DE ISTORIE: Moda în 1918 și 1928

Moda copiilor

Sunt sigură că toate mamele care își iubesc micile comori vii, zămislite cu atâtea sacrificii, vor fi mulțumite dacă vor vedea aci două drăgălașe vlăstare pariziene, pur sânge.

Destinate pentru plaja la care vor pleca în curând să plămădească mici castele de nisip, pentru păpușele, pe care nu le vor uita acasă, micile noastre parizience au stăruit atât pe lângă mămici, încât le-au dat voie să inaugureze la Bois de Boulogne, aceste două rochițe destinate băilor. Cea dintâi, o păpușică de patru ani, are o rochiță de batist sau opal subțire galbenă deschis, garnisită cu bieuri festonate albe.

Trei grupe de cutulițe sau cerculețe, în față și în spate, pornesc din platca festonată în formă de guleraș. Cât despre fetița de-a doua, ea are de-acum aspectul unei mici domnișoare, căci are cinci anișori.

Poartă o rochiță de olandă bleu-pastel, garnisită cu bieuri aplicate, formând o platcă decupată.

Bieurile sunt din pânză de olandă, rose.

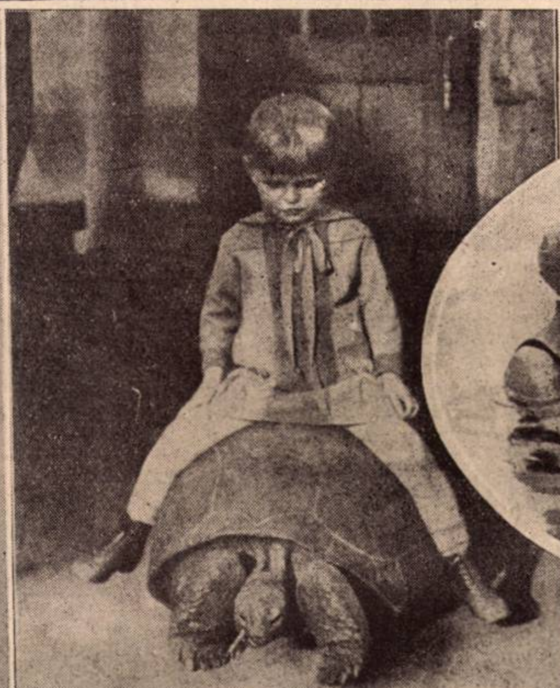
In fața rochiței o cută dublă îi dă amploare. Aceeaș cută se repetă și la spate.

O inovație la micuțele pariziene, foarte sănătoasă pe căldurile astea, e de-a le purta cu piciorușele goale, în sandale.

Chiar în plin Paris, la Champs-Elysées de pildă, am văzut mulți copii cu picioarele goale. Bine înțeles că acasă, la ora prânzului, copilul trebue bine spălat și seara îmbăiat complect. In chipul acesta, higiena și curățenia vor contribui ca micuții noștri să crească, asemenea unor flori de grădină, iar nu ca niște plante cocoloșite de seră de lux.

Paris, August. **LAURA**

OAMENI FAPTE ŞI IDEI

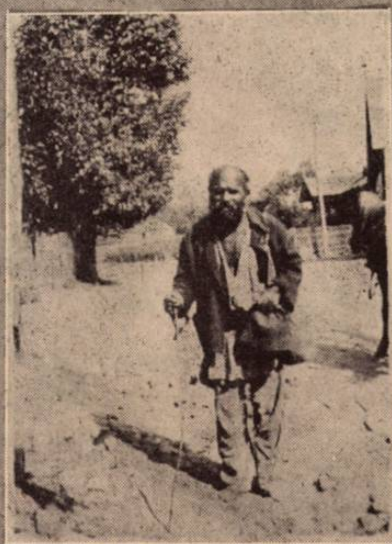
O broască ţestoasă uriaşe, excelent dresată, ţine o ţigare în gură şi un copil o călăreşte.

Pe căldurile acestea caniculare, este o adevărată plăcere, să-ţi bei ciocolata în bazinul de innot.

Bătrână din Macedonia, în vârstă de 105 ani, încă plină de vlagă.
(Foto Traian ..iciolla).

Un cerşetor în Câmpina
(Foto & Frankel)

Profesorul suedez Finn Malmgren care şi-a găsit recent, un sfârşit tragic în expediţia gen. Nobile la Polul-Nord fotografiat împreună cu mama sa, D-na Anna Malmgren înainte de plecare.

MAHARADJAHUL DE PATIALA; *delegat al prinţilor indieni în faţa microfonului vorbeşte pentru o strângere a relaţiunilor între guvernul indian şi diferite state native.*

D-ra Mimmy Fiala *şi d-nii* Sulkowsky Zoltan şi Juliu Bartha, *vor să parcurgă cele 5 continente, pe motocicletă. Au pornit din Franţa şi au straodătut până acum, 2600 km. Mai au de parcurs, 64.000 km.*

Motocicliştii militari purtători de porumbei călători. Sediul acestui nou organism militar german se găseşte în apropiere de Berlin, unde se face şi antrenamentul. Motocicliştii au câte două buzunare pentru adăpostirea cuştelor cu porumbei.

Talismanul

de Mildred Cram

In româneşte de N. L. ROTEANU

Odată am oprit pe Asa întrebându-l de Ana. Dânsul descălecă şi se uită la mine drept în faţă, cu o privire curioasă.

„Cum o duce mama dumitale", l-am întrebat.

„Bine", mi-a răspuns.

„Aţi dat de comoară?"

Părea că nu înţelege despre ce e vorba.

„Aţi găsit aur?"

La aceste cuvinte a şters-o repede, caşicum aş fi atentat la viaţa lui.

In vârtejul războiului din 1917 l-am uitat. Nu însă şi Hanscom. In acea vreme ei deţinea importanta slujbă de procuror al acuzării; un mare număr de condamnări erau datorite lui. Era cunoscut drept un vorbitor care lovea bine, atingea ţinta fără greş. Bărbaţi de felul lui îşi cuceresc totdeauna un public care-i urmează de frică. In Sunshine era notoriu că nu ar fi deloc bine pentru acel ce i s'ar împotrivi.

Intr'o zi, în timpul recrutărilor ordonate pentru forţele expediţionare în Europa, Hanscom veni la mine foarte agitat.

„Ce spui de păcătoşii ceia de Tarletoni? Ordinul nu-i priveşte oare şi pe dânşii? Vreau să vorbesc de cel mai tânăr. Are tocmai douăzeci şase de ani..."

Părea absurd ca un guvern, care avea deacum în mână imense forţe, formate din tineri inteligenţi, să se năpustească asupra unei colibe uitate ca să scoată de acolo pe Asa Tarleton, pentru serviciul într'o armată despre care nu auzise niciodată, pentru o cauză pe care nu o putea înţelege.

Şi am spus lui Hanscom că Tarletonii ăştia sunt pe jumătate animale şi mai bine ar face să-i lase în plata Domnului.

„Oh, să nu-ţi închipui te rog, îmi zise Frank, că sunt personal interesat în această chestiune. Socot însă că a sosit vremea să scoatem pe aceşti sălbateci din bârlog, aşa este destul de sdravăn pentru serviciul militar. Nu văd dece nu şi-ar servi şi el patria?

Şi mai ştiu că e în dragoste cu o fată, care lucrează la fabrica de bomboane din localitate, dânsa nu-l poate suferi... îl vom prinde acolo".

„Dar cum se face că ştii toate astea?" îl întrebai.

Hanscom închise ochii, cu un gest pe care-l făcea oridecâteori i se puneau întrebări neplăcute.

„Am vorbit cu fata. E o italiancă drăguţă. Tarleton vrea s'o răpiască şi s'o ducă sus „la iezătură".

In acest timp, Hanscom şi-a reamintit de partea ce avea Bertha în această dramă şi, fără să mai spue altceva, se depărtă de mine, pierzându-se în depărtare.

Asa a primit un ordin de prezentare, căruia desigur nu i-a dat nicio însemnătate, pentru bunul motiv că nu ştia să citiască, iar dacă Ana ştia, ea tot n'a putut pricepe rostul acestei hârtii.

Şeriful s'a dus singur la iezătură şi a vorbit cu Iosif. Asa era prin munţi cu caprele sau porcii fermei lor. In timpul acestei întrevederi, între reprezentantul forţei publice şi Iosif, Ana stătea pe treptele colibei pieptănându-şi pletele de păr alb şi rânjia în batjocură.

„Nu-i da ascultare, Iosife" spuse dânsa, ruşine să le fie că se amestecă în ţinutul nostru. Nu există nici un război. E o păcăleală. Războiu cu Germania? Germania e dincolo de ocean, Iosif! Nu-l asculta. Spune-i că vom culca la pământ pe oricine va veni după Asa".

Două zile mai târziu şeriful plecă din nou spre iezătură, însoţit de o poteră. Incă înainte de a se apropia de colibă au fost întâmpinaţi cu focuri de armă. Asa a eşit pe uşa de din dos a colibei, în timp ce Ana şi Iosif ţineau potera la distanţă. Prin munţi era un drum de o jumătate de ceas ca să ajungă pe pământ mexican. Şi Asa a luat-o la goană spre ţara salvatoare.

Eu n'am asistat la această întâmplare. Nu ştiu precis cum s'au petrecut lucrurile. Oamenii povestesc însă că Iosif a ţinut piept din colibă timp de mai bine de o oră. Se bănuieşte că după aceasta Ana l-ar fi înduplecat să urmeze pe Asa, căci feciorul mai mare al Tarletonilor a evadat brusc din colibă trăgând cu puşca în dreapta şi în stânga, şi îndepărtându-se de urmăritori. Faptul acesta a permis şerifului şi poterei să se apropie şi să ocupe coliba. Ana i-a primit cu un potop de blesteme şi li s'a împotrivit cu o putere neaşteptată. Această femee bătrână a dat dovadă că este o adevărată tigroaică. Doi oameni au fost lăsaţi s'o păziască, pe când ceilalţi s'au luat după fugari.

Iosif a fost rănit şi prins nu departe de colibă. Asa purtă potera după el cum poartă căprioara sălbatecă, vânătorii prin inima şirului de munţi.

Sărmanul nu pricepea dece fugia. Tot ce ştia erau spusele Anei — cum că întreaga lume jinduia la pământul lor că întreaga omenire s'a unit şi le-a declarat războî lor. Tarletonilor, ca să-i smulgă din visul de aur în care se legănau. Fugia şi lupta pentru viaţă. Apa lipsia. Cer şi pământ clocoteau sub dogoarea înfricoşatei călduri.

Şi ca o batjocură a soartei, urmăritorii l-au ajuns tocmai când trebuia să treacă pe pământ mexican. Asa se oprise o clipă şi cerceta o prăpastie mică pe care voia s'o treacă sărind. Zărindu-şi urmăritorii nu mai avu răgaz să cugete şi sări... Emoţia a fost desigur de vină că s'a avântat greşit, căci trupul nefericitului se prăvăli în adâncul prăpăstiei, la 30 de metri depărtare de pământul mexican.

Iosef a fost judecat şi condamnat la închisoare pe viaţă. L'au văzut în celulă. Semăna cu un animal sălbatic care-şi priveşte învingătorii cu ochi nevinovaţi şi patetici. Dânsul nu ştia de nimic. Nu ştia carte. N'a auzit niciodată despre Germania. Insfârşit a fost în stare să spună numai că e victima unei conspiraţii. Dar nu se poate zugrăvi privirea lui Iosif, cu care a primit — la tribunal — acuzarea lui Frank Hanscom. Acesta ceruse în termeni extrem de violenţi, o pedeapsă cât mai aspră, chinuri fizice cât mai grele. Doi oameni din poteră au căzut morţi, în lupta dela iezătură. Asta a fost deajuns pentru ca faptul să fie încadrat de cele mai severe texte de legi.

După condamnare, Frank Hanscom, se duse singur la iezătură ca să se convingă de imaginara bogăţie a Tarletonilor. Nu pot decât să relatez faptele petrecute. Frank purta cu sine talismanul şi revolverul. A doua zi a fost găsit mort cu faţa în jos, întins pe pământ, tocmai în apropierea de uşa din fund a colibei, pe unde fugise Asa. După aparenţă părea că s'a poticnit de scările colibei şi a căzut atât de rău, încât şi-a dat sufletul. Pe lângă dânsul s'a găsit o dâră de piese de aur în formă de stele, în mâini strângea deasemeni zeci, din aceste strălucitoare trofee...

Nu pretind că am găsit cheia misterului. Cred însă că bogăţiile acestea aparţineau Anei Lincoln. Toate aveau încrustări şi cizelări rudimentare, şi altele, după căderea lui Hanscom, nu s'au mai găsit pe acolo.

. . . .

Ana Lincoln trăeşte acum la Paris. Are vârsta de 70 de ani şi e tot frumoasă, cum nu se poate înţelege. In fiecare zi ea poate

fi zărită pe promenada aristocraţilor, plimbându-se în somptuosul său automobil, îmbrăcată în negru, cu cel mai ales gust.

Şi priveşte lumea cu vechiul ei surâs, dispreţuitor, mândr, misterios. Extraordinară femeie!

Se pare că dânsa a uitat — sunt încredinţat de aceasta — pe Asa, îngropat în grabă, în nisipul din munţi, pe Iosif întemniţat şi pe John, care-şi doarme somnul de veci, lângă parcul dela iezătură. Singură dânsa a intrat în stăpânirea visului de aur.

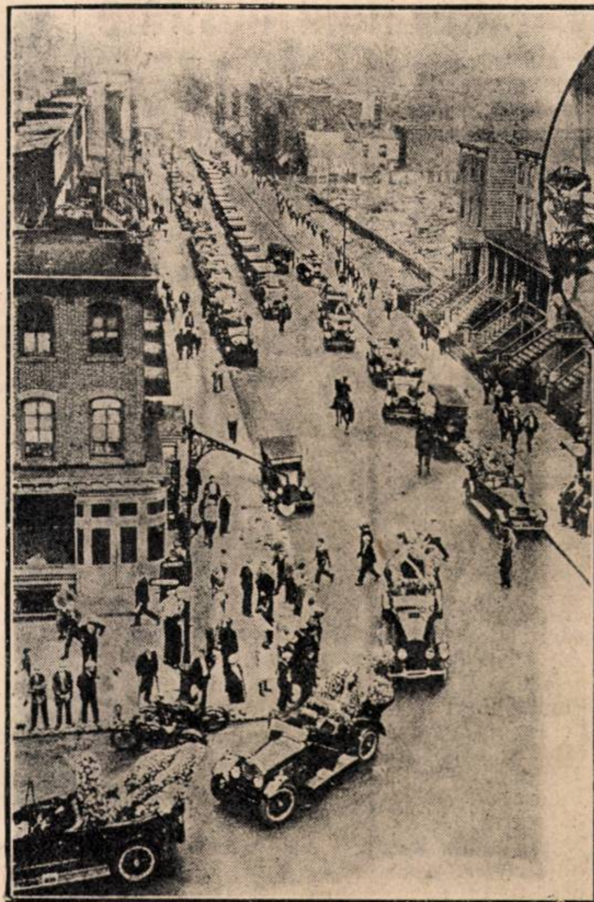
SFARŞIT

AMERICANISME

Acum câteva săptămâni, a fost înmormântat la Brooklyn (New-York), vestitul conducător de bandiţi Frankie Yale, şeful unei vaste asociaţii de criminali şi spărgători. Inmormântarea aceasta sub raportul cortegiului, a fost posibilă numai în „ţara tuturor posibilităţilor." In care altă ţară, s'ar preta criminali cunoscuţi şi urmăriţi, să ia parte la o asemenea ceremonie?

Intr'adevăr, s'a desfăşurat atâta pompă, cu această ocaziune, încât o înmormântare regală, ar fi fost pe lângă ea o simplă ceremonie burgheză.

Cadavrul banditului ucis, a fost depus la cea mai monumentală biserică din Brooklyn, —cea catolică, — unde s'a oficiat prohodul. Carul mortuar, a fost urmat până la cimitir, de peste 2:0 automobile, purtând coroanele şi „jalnica asistenţă" formată din crema ciminalilor americani de origine italieni şi irlandezi, a urmat tot parcursul, sub nasul autorităţilor.

Peste 250 automobile urmează carul mortuar al lui Frankie Jale. Toată lumea banditilor din New-York a participat la înmormântare şi poliţia n'a găsit nici un motiv spre a interveni.

Cine are bani are şi onoare. Prohodul de inmormântare pentru odihna sufletului lui Frankie s'a făcut intr'una din cele mai frumoase biserici din Brooklyn.

Gazetele americane, au subliniat cu o deosebită desinvoltură, acest „mare eveniment" dând relaţiuni amănunţite, asupra întregului decurs al ceremoniei. S'a putut afla astfel că numai cosciugul *de argint* a costat 15.000 dolari.

Intreaga ceremonie, a costat circa 100.000 dolari, cari au fost repartizaţi la plată, între diversele organizaţiuni de clienţi ai puşcăriilor.

Criminalul ucis, a căzut victima colegilor săi, deoarece a călcat... „Codul de onoare", în uzul spărgătorilor de dincolo de ocean.

Aceleaşi ziare, nu ne spun însă, dacă după pornirea cortegiului, biserica n'a fost devalizată de podoabe.

Te pomeneşti că nu! Mă rog, este posibil, în „ţara tuturor posibilităţilor".

Gulf-streamul îşi schimbă direcţia

Meteorologii engleji sunt viu interesaţi de rapoartele făcute de doi căpitani de vapoare transatlantice, după care Gulf-streamul şi-ar fi schimbat cursul, îndreptându-se spre vest, în loc de est, cum era până acum, şi anume în regiunea cuprinsă între al 40 şi 45 grad, longitudine vestică.

Dacă cele de mai sus sunt adevărate, America de Nord poate fi mulţumită, deoarece demult era necăjită că acest „fiu" al Americei (Gulf-streamul pleacă din golful Mexicului) o părăseşte spre a se duce către ţărmurile Europei.

Pentru noi europenii, acest schimbare de curs poate avea rezultate nefaste, clima înăsprindu-se în Apus.

Arhiepiscop-Ateu

Ignatie, Arhiepiscop al Eparhiei Tveri (între Moscova şi Petersburg) şi-a depus „harul şi gradul" şi s'a înscris în Organizaţia ateilor militanţi din Moscova.

„REALITATEA ILUSTRATĂ"
revistă săptămânală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, str. Sărindar 9
Telefon 306/67

PREŢUL ABONAMENTULUI

Pe un an întreg	Lei 300
Pe o jumătate an	„ 170
Pe trei luni	„ 90

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America	„ 800
Jugoslavia şi Cehoslovacia	Lei 500

Director redacţional
NIC. CONSTANTIN

Ştiinţă pentru toţi

Fabricaţia chimică a aurului

Se pare că himericul proect al chimiştilor a intrat azi pe calea realizării. Problema atât de mult desbătută odinioară, în creerul vechilor savanţi, având ca obiect fabricaţia aurului pe cale chimică, preocupă din nou pe cineva. Şi acest „cineva" nu-i un simplu muritor cu halucinaţii extravagante. E un savant. Se numeşte Jollivet-Castelot, locueşte în apropierea Parisului şi — în lumea erudiţilor — se bucură de o frumoasă reputaţie.

Sunt mai bine de 20 de ani decând acest om — dedicat exclusiv laboratorului — proclamă pe toate drumurile şi pe la toate instituţiile competinte, că el ar fi în măsură să fabrice aur pe cale chimică şi că şi a fabricat, până acum, de cinci ori, aur, aur curat, care analizat ulterior de către numeroşi cunoscători, a fost declarat absolut autentic...

De o farsă nu poate fi vorba căci personalitatea şi onorabilitatea autorului exclud aceasta. Pe de altă parte, toate experienţele sale au fost urmărite, fază cu fază, de către specialişti cu renume, publicându-se nu odată, formula miraculoasă şi manualul de operaţie.

Atât elevii săi — căci Jollivet-Castelot are şi o şcoală proprie — cât şi străinii, atraşi de aceste îndrăsneţe afirmaţii şi puşi în posibilitatea unei atare experienţe, au căpătat acelaş rezultat satisfăcător.

E recent cazul lui Ballandras, un cunoscut chimist lyonez şi al lui Louis Outon din Buenos-Aires. Aceşti doi technicieni ai laboratorului, nu cunoşteau, decât din auzite, pe Jollivet-Castelot. Intâmplarea a făcut să le cadă în mână un memoriu de-al acestuia. Şi experienţa — încercată dintr'o curiositate mai mult zeflemistă a fost de natură să-i convingă, că într'adevăr se poate obţine aur prin dezagregarea atomilor de alte elemente chimice...

Dar, vă veţi întreba, dacă aşa stă cazul, dece nu se începe exploatarea acestei minunate descoperiri?...

Motivul este cât se poate de simplu: Aurul preparat prin metoda Jollivet-Castelot ar fi însutit de ori mai scump — deocamdată — decât cel care se găseşte şi se extrage din minereuri.

Pe lângă aceasta foarte mulţi savanţi „oficiali" nu vor să ştie nimic despre descoperirea lui Jollivet-Castelot. Pentru ei problema aurului chimic rămâne, ca şi până acum, o aberaţie calificată.

Jollivet-Castelot are intenţia să facă apel la toţi marii chimişti desinteresaţi; din cele cinci părţi ale lumii, comunicându-le formula şi procedeul şi rugându-i a încerca experienţa şi a-i trimite rezultatul prin procese verbale...

Se zice că Sovietele ar fi luat decizia să ofere sprijinul lor descoperitorului.

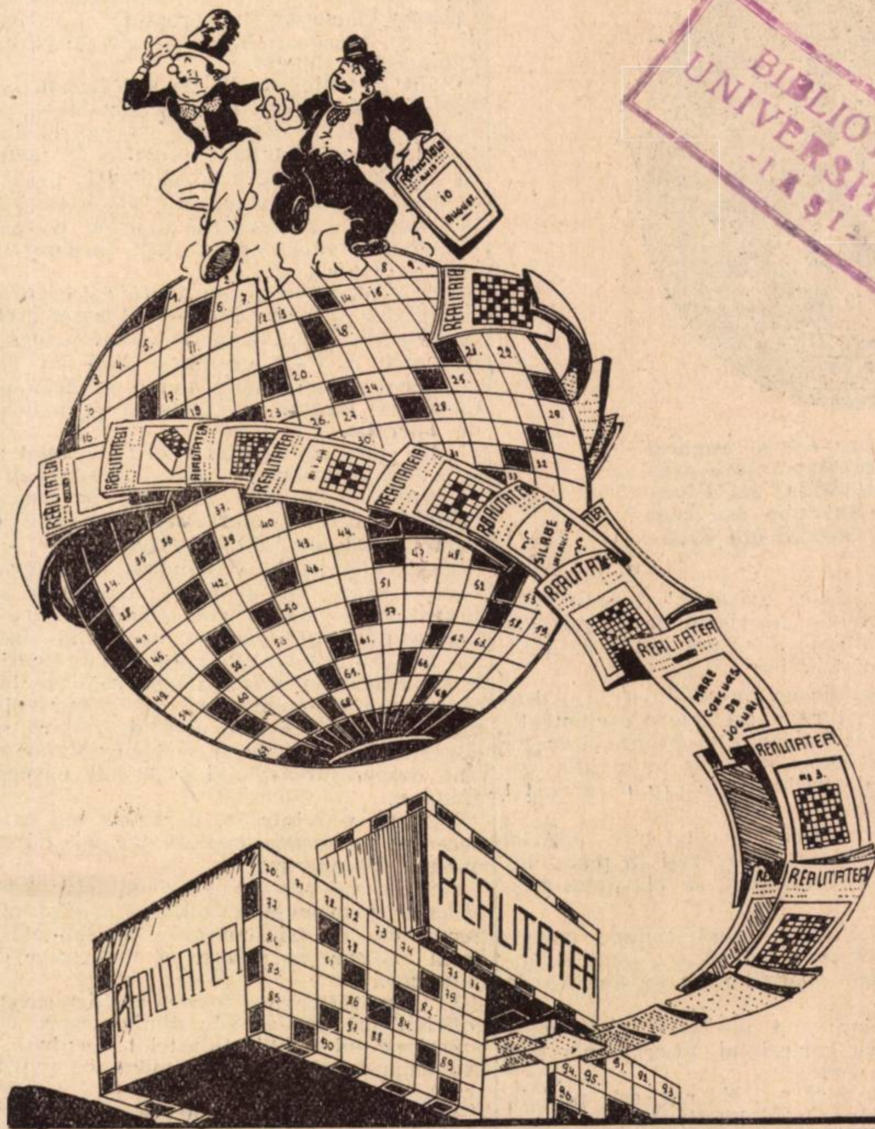
Ne-ar bucura faptul acesta. Poate că în faţa unor atât de minunate perspective, oferite de miraculoasa formulă chimică, Ruşii vor bine voi însfârşit să restitue aurul nostru „ne-chimic". JEAN VULPESCU

Jocurile „Realităţii Ilustrate"

Sub conducerea d-lui CONSTANTIN MASSU

Joc No. 1 (Silabe încrucişate)

(10 puncte) de MASSU CONST.

Orizontal 1): Trecători înguste; 3) Craniu; 6) Direcţine de cale ferată; 8) Deal prăpăstios; 10 Vorbe de rând; 11 b) Om copilăros; 14) Erudit grec; 16) Animal; 17) O parte a medicinei; 18) Popular gambă; 19) Scumpă (fig); 20) Asolement (în agricultură); 21) Pardoseală; 23) Personagiu mitologic; 24) Culoare; 25) Arta de a imita prin gesturi; 26) Smintit; 28) Opriri; 30) A pardosi; 33) Partea strungei unde stau ciobanii; 34) Origina (fig.); 38) Divanuri; 39) Licoare (Mold); 41) Compozitor francez; 42) Introducere; 45) Atelier de imprimat; 46) Celebru poet spaniol; 47) Linişte; 49) Clarificări; 50) Caracterul celor situate numai într'o parte; 54) Unelte; 55) Destituire; 55) Transpunerea unei litere într'o vorbă; 58) Adverb; 60) Carte bisericească; 61) Inalţate; 62) Băutură (fam); 64) Răniri; 65) Vehicul; 66) garnitură de fier; 67) Rapat asupra preţului; 6.) Duşmănie; 69) Bucăţi mari (tr.); 70) Caracterul celui uşor mişcat; 77) Orator şi jurisconsult român; 78) Umflătură; 79) Oraş în Elveţia; 80) Poliţă predată drept plată; 82) Stafetă (invers); 83) Autor dramatic francez (1813—1883); 84) Oraş în Palestina; 85) A întinde; 87) Soiu de fasole; 89) Pronume; 90) Calitatea celui moral; 91) Haină boerească de paradă; 94) Albastrea (Bot); 96) eunuc.

Vertical: 1) Toast; 2) Persoană biblică 3) Complot; 4) Oraş în America; 5) Plecăciune (fam); 7) Instrument muzical; 8) Oraş Italian; 9) Toana; 12) Ieşim (invers); 13) Pastă de făină fină; 14) Sentinelă; 15) Haine Preoteşti; 17 bis) Orăşel în Turcia; 18) Apostrofă vehementă în potriva cuiva; 21) Fărămare; 22) Mişcare bruscă şi neregulată; 25) Cantitate indefinită şi nenumărată; 27) Păsări de noapte; 28) Maşină de treerat; 29) Deslegare; 32) Semn ce murdăreşte; 34) Specie de boală; 35) Ordin de moduscе; 36) Anemiate; 37) Moşie mică (Mold); 40) Diversităţi mitice în India; 42) Privitoare la cantităţlie infinit de mici; 43) Ajungere; 44) Pahar de bere; 47) Egalitate; 48) Fortăreaţă; 49) Remf (Bol); 50) Portar; 51) Cutezanţă nesocotită; 52) Comori; 53) Persoană delicată (fig); 55) Trăsurică; 56) Oraş în Italia; 59) gulii; 60) Scut; 61) Ridicarea şi scoborîrea alternativă a marei (pl.); 63) Period de 10 zile; 65) Insulă în Marea Tireniană; 66) Zână; 70) Care nu au acelaş număr de silabe; 71) Abonaţi; 72) Decret; 73) Dispoziţiune sufletească; 74) Piere (Med.); 75) Meseria celui care tăbăceşte;

76) Vânzătoare de lucruri vechi (Mold.); 81) Conjuncţie; 82) Cadră; 86) Plantă; 84) Scumpă (fig); 88) A se îmbăta (fam); 91) Luntre uşoară; 92) A se răspândi; 93) Joc de cărţi; 94) Somn letargic (Med); 95) Lucrare colţurată de fortificaţiune.

Concursul de jocuri al „Realitătii Ilustrate"

Au trimes jocuri pentru concursul instituit de revista noastră următorii: Andrei Sandu-Tulcea *6* jocuri; M. Abramovici Braşov 5 jocuri; Sioberiu Ch. Aurian Bucureşti 6 jocuri; Iosif Avram, Odobeşti 10 jocuri; Iancu Avram 18 jocuri; I. Aronovici Galaţi 1 joc; Ch. Alexandrescu-Iaşi 6 jocuri; Emil Boroloy-Daia Română 1 joc; Plut. Bucătariu-Roman 1 joc; Singer H. Bruno-Braşov 3 jocuri; Emil Beschea-Brăila 7 jocuri; Cimpoieş Nicolae-Pecica-Arad 5 jocuri; Alexandru Costăchescu-Craiova 7 jocuri; Tiberiu Chiorianu-Timişoara 14 jocuri; Jean şi Mişu Constantinescu Rm.-Vâlcea 16 jocuri; Chicoş Constantin-Bârlad 1 joc; George Caiserliu-Bacău 1 joc; Tr. Donenfeld-Iaşi 5 jocuri; I. Duţu Ploeşti 2 jocuri; Iordan Dozet-Constanţa 5 jocuri; George Dianu-Bucureşti 1 joc; Lionel D'Ally-Buzău 18 jocuri· Moses Fendler-Galaţi 5 jocuri; Nicolae Georgescu Galaţi 5 jocuri; Grăjdăncescu G. Roman Ţăndărei Ialomiţa 1 joc; Virgil Grigoriu Giurgiu 15 jocuri; Mathilda Gold 4 jocuri; Marioara Georgescu-Galaţi 3 jocuri; Alexandru Gardia-Bucureşti 1 joc; Heinrich Herşcovici Galaţi 2 jocuri; Mauriciu Herşcovici Tg. Ocna 19 jocuri, Alexandru Haber-Iaşi 4 jocuri; Const. P. Horjea-Câmpina 2 jocuri. Constantin Botez-Ploeşti 2 jocuri; Constantin C. Cojan-Focşani 7 jocuri; Alexandru Corapciu-Iaşi , joc; Kitzler M. Naum-Bârlad 1 joc; Lalescu Nicolae-Braşov 1 joc; R. N. Ionescu-Ploeşti 1 joc; Sică Muşat Bucureşti 25 jocuri; M. D. M. Bucureşti 6 jocuri; I. Munteanu-Craiova 8 jocuri; Valerian P. Mihuţescu-Drăgăşani 1 joc; Esco de Mylli-Bucureşti 14 jocuri; Moscovici D. Isac-Bucureşti 1 joc; Nicolae T. Nicolau-Focşani 4 jocuri; Jean Popescu-Ploeşti 3 jocuri; N. Gh. Popescu Rm.-Vâlcea 10 jocuri; Nicolae Pielescu-Bucureşti 2 jocuri; Constantin Palade-Bacău 2 jocuri; Cicerone Arth. Palade Galaţi 7 jocuri; Bică Pisoski-Craiova 5 jocuri; Popescu Cicu-Horez Vâlcea 6 jocuri; Aneta V. Popescu-Slobozia 3 jocuri; Grigore Romanescu Bucureşti 1 joc; Şerbănescu Ioan-Ismail 2 jocuri; Teodor Stamate-Brăila 1 joc; Victor Simon-Oraviţa 7 jocuri; Luci şi Lulu Stănescu Rm. Vâlcea 7 jocuri; Ionel Socaciu şi Vasile Encica-Constanţa 1 joc; E. Schwartz-Ploeşti 1 joc; Leon Sebiffmann R. Sărat 3 jocuri; Ignatz Schwetzet 12 jocuri; Al. C. Sfetescu-Târgu-Jiu 1 joc; Th. I. Trandafirescu-Ploeşti 1 joc; Vasile Turculescu-Craiova 14 jocuri; Pepe Truia-Reşiţa 23 jocuri; Rică Timoftescu-Severin 7 jocuri; Mircea Vasilescu-Bucureşti 9 jocuri; M. Weisman-Băieşti 1 joc; S. Weissman-Iaşi 1 joc; Aurel Zissu-Giurgiu 1 joc;

Dintre jocurile trimise au fost premiate a le d-lor:

Sică Muşat premiul de 1000 lei; Constantin C. Cojan premiul de 500 lei Constantin Palade premiul de 300 lei; Grigore Romanescu premiul de 100 lei, N. Gh. Popescu 100 lei.

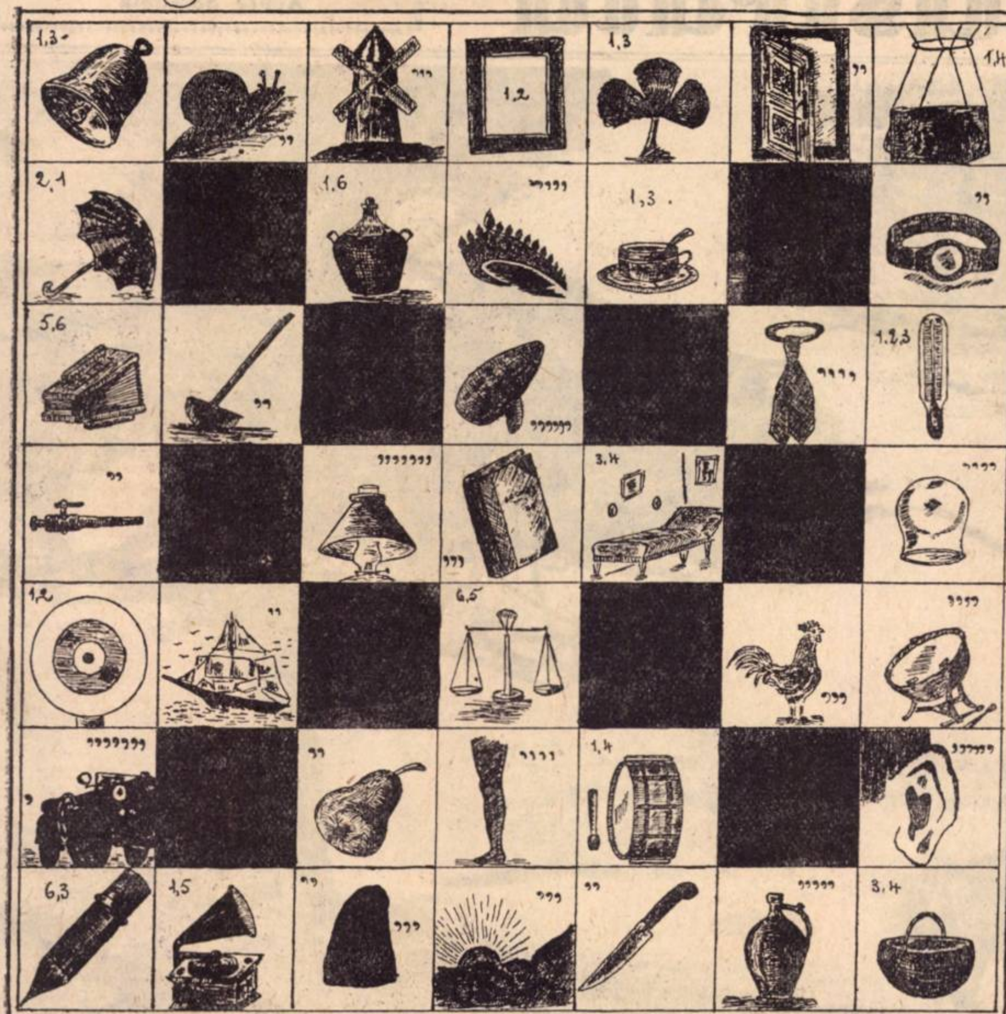
Au primit premii în cărţi următorii: Corneliu Puţureanu-Craiova; V. Turculescu Craiova; Gh. Şerbănescu-Ismail; Bică Pissoki-Craiova; I. Popescu-Ploeşti; Al. Corapciu-Iaşi; C. Caiserliu-Bacău; Th. Trandafriescu-Ploeşti.

Jocurile celor premiaţi se vor publica în ordine şi revista îşi rezervă dreptul de a publica şi dintre jocurile nepremiate, conform condiţiunilor de instituire al concursului.

Joc No. 2

(15 puncte) de **S. MUŞAT**

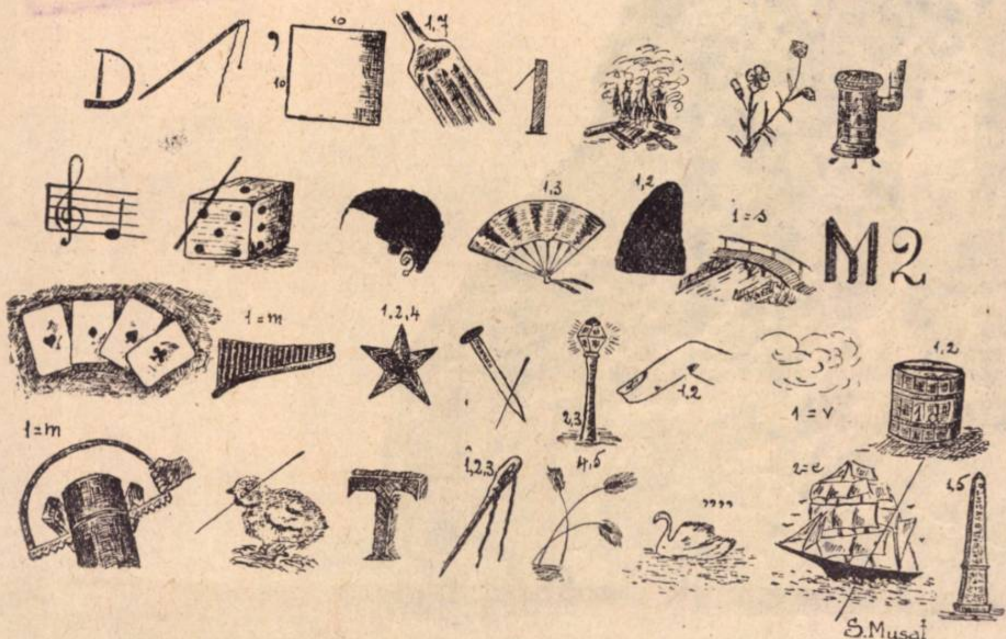
Orizontal: 1) Ceremonie menită a a aduce aminte un eveniment important; 2) A consacra; 3) Oraş în Franţa — vas mare cu două toarte; 4) Oraş în Europa; 5) Noroiu — A cârmui; 6) Furată; 7) Afacere ce se negociază.

Vertical: 1) Informaţiune; 3) Lucruri de toaletă; 4) Metoda de tratare cu ajutorul unor raze anumite; 5) Piciu (fam.)—Părinţi; 7) Principiu politic care constă a nu interveni în afacerea altor popoare.

Joc No. 3

(10 puncte) de **S. MUŞAT**

Rebus

Să se găsească o strofă dintr'o poezie, a unui poet român.

Joc No. 4 Metagrama

(5 puncte)

de **N. GH. POPESCU, R.-Vâlcea**

— Ziarele americane anunţau — nu de mult — dispariţia unui tânăr nobil englez. Ştirea aceasta a produs o adâncă dezolare în rândurile amicilor şi cunoscuţilor săi. Crezând că este o crimă la mijloc, părinţii săi au consultat pe cei mai celebri detectivi, dar totul în zadar, căci nici prin cele mai mari ziare din lume nu s'au putut obţine ştiri mai precise asupra soartei lui. Tot ceeace s'a aflat, se poate reduce — cu multe probabilităţi — la următoarele:

— Tânărul ar fi părăsit ţara pe un vapor, a luat direcţia spre unul din poli, străbătând o mare şi trecând printr'un canal, apoi, din cauza unei boli de inimă, nemai putând continua călătoria pe vapor, a luat o maşină şi s'a retras într'un departament francez unde păstrează cea mai mare discreţie asupra celor întâmplate.

— Comunicându-se dispariţia aceasta şi revistei „Realitatea ilustrată" din România, redacţia ei, aflându-se în preajma unui concurs, a crezut că e mai nimerit ca să propună această problemă cititorilor sub forma unui joc.

— Deci, cititori şi cititoare, apelaţi la perspicacitatea minţei dv. şi vedeţi, cât puteţi pătrunde în misterul acestei afaceri?...

Joc No. 5 Golf de cuvinte

(10 puncte)

de **N. GH. POPESCU, R.-Vâlcea**

O AVENTURA MISTERIOASA

— Renumitul toreador Cirto (Bartholdi) făcuse de curând cunoştinţă cu celebra artistă Sonia (Robertson). Atras de graţiile artistei, se hotărî s'o ia în căsătorie când spre marea lui disperare, află că i-a fost răpită. Imediat consultă un cunoscut detectiv. Acesta îl sfătui să-şi procure un Larousse, după care îi indică toate locurile pe unde trebuia s'o caute.

După o călătorie îndelungată, Cirto se reîntoarse în Spania. Care nu-i fu însă mirarea, când o găsi chiar în oraşul unde locuia detectivul şi când artista îi spuse că a fost numai o simplă farsă, menită să-i cântărească devotamentul pentru ea, iar călătoria lui un golf de cuvinte!

In culmea fericirei toreadorul plecă să-i mulţumească marelui detectiv. Aci află că el era colaborator la revista „Realitatea ilustrată" din România, şi că chiar trimisese acest joc pentru un concurs cu premii. Acum toreadorul, după ce-i mulţumi detectivului, — trimise o scrisoare revistei prin care o roagă să-i premieze golful de cuvinte, graţie căruia şi-a regăsit iubita, asigurându-şi întreaga ei simpatie.

— Care au fost indicaţiile date de detectiv şi după care Cirto a reuşit să-şi găsească iubita, după ce mai întâi făcuse o lungă călătorie?...

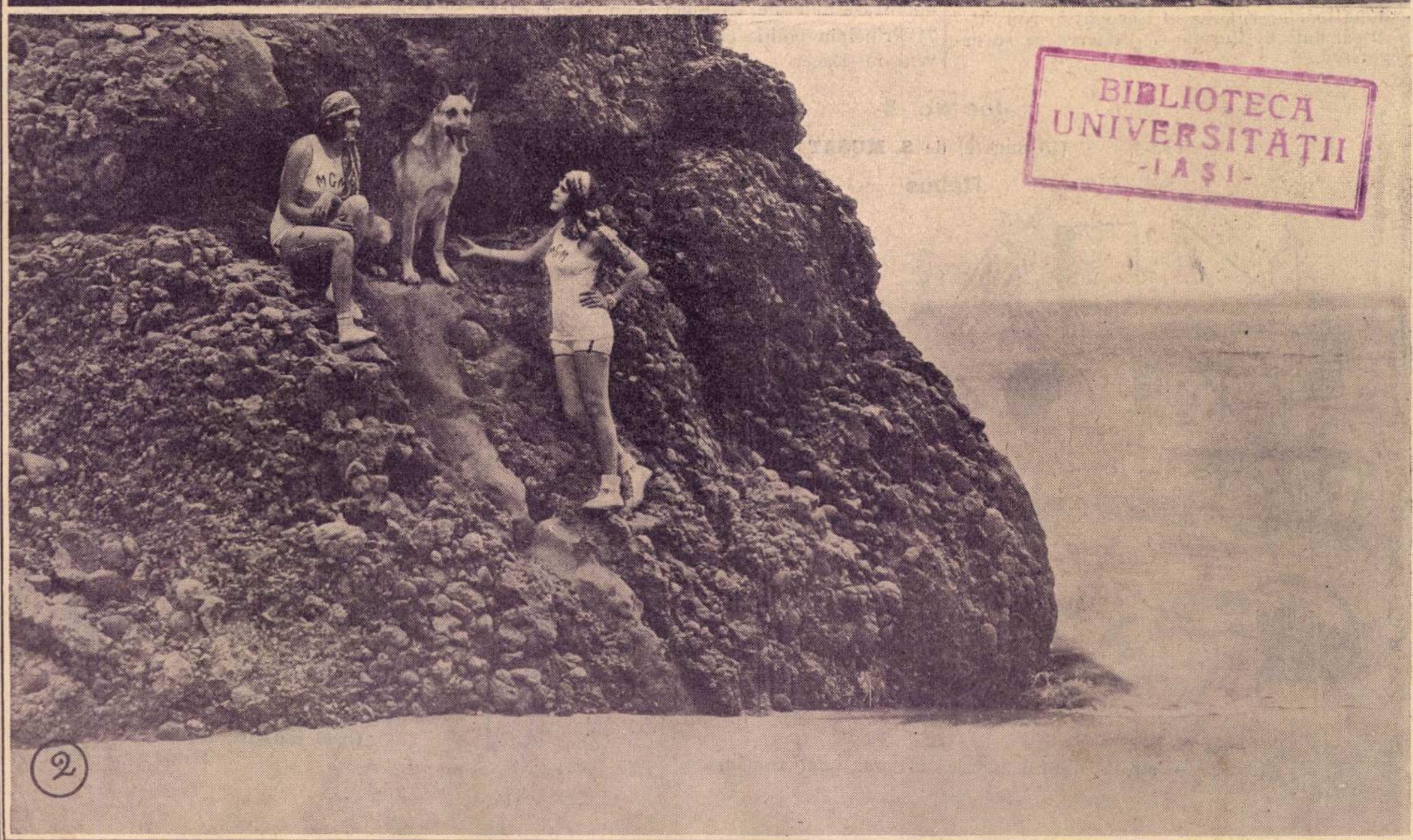
Deslegările jocurilor se primesc la redacţie până la 10 Sept. cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obţine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 29, 30, 31 şi 32, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii şapte deslegători, primesc câte un volum din operile autorilor renumiţi. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Septembrie 1928.

REALITATEA

ANUL II, No. 31
18 August 1928

ilustrată

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

(1) **Peisaj în California;** (2) **Idilă la mare** (Foto-Metro)

Atelierele „Adevĕrul" S. A.

REALITATEA ilustrată

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

ANUL II, No. 32
25 August 1928

Pe terenul sportiv C. A. B. din Bucureşti

ANTRENAMENT PENTRU OLYMPIADA DIN 1948

(Foto-Luvru Bucureşti)

Preţul 8 Lei

Omul care a evadat din viaţă

Intr'o bună zi s'a ivit pe ecran, surprinzător prin mască, prin inteligenţă şi sensibilitate, un actor cu ochi oblici şi cu chip de splendidă maimuţă.

Sessue Hayakawa a stârnit intersul şi-a cucerit nu ca un număr de curiozitate ci ca un artist de cel mai bun calibru. Cei cari l-au văzut, nu pot uita desigur câteva creaţii în cari niponul a reliefat posibilităţi de interpretare pur şi simplu uluitoare. Dealtminteri, grabnic şi pretutindeni, Hayakawa a intrat în graţiile publicului de bună calitate, şi de pretutindeni i s'au făcut propuneri strălucite. Era disputat de casele de filme şi de teatrele cari ar fi găsit în el interpretul atâtor roluri. Era disputat deasemeni de femei.

Sessue Hayakawa zâmbi. Sub avalanşa propunerilor de tot soiul, Hayakawa zâmbia. Tot geniul unei rase care a uimit, impunându-se fulgerător în atâtea domenii, al unei rase care şi-a spus cuvântul şi care va mai avea ce spune, părea concentrat în actorul inteligent ale cărui priviri reflectau căldura unei inimi generoase, deasemeni scăpărările unor vârfuri perfide de pumnal.

Amănuntele în legătură cu ele se băteau cap în cap. Nu se ştia, precis, de unde vine, cine e şi ce-a fost. O enigmă. Hayakawa zâmbia. Nu confirma şi nu dezminţea nimic, lăsând frâu liber închipuirei care-l învăluie în mantia legendei.

Dar într'o bună zi, Hayakawa dispare. Unde. Nu ştie nimeni. E căutat zadarnic. Niponul dispăruse enigmatic, aşa cum apăruse.

Niponul a murit. Alte versiuni, alte legende în jurul morţii lui. se spune că a murit asasinat, într'un bar new-yorkez, că şi-a pierdut viaţa într'un accident în Filadelfia şi, totodată, că, ruinat la Monte-Carlo şi-a răpus viaţa cu un foc de revolver. Pe vre-o trei morminte, pe două continente, admiratoarele vărsau lacrimi şi aşterneau flori.

Anii treceau. Lumea nu vroia şi nu putea să-l uite. Stăruiau în minte câteva realizări excepţionale, —. şi-un sfârşit enigmatic.

Deodată, — stupefacţie. Hayakawa nu a murit. Sessue Hayakawa trăeşte. După ani de investigaţii infructuoase şi de versiuni, care de care mai bizare, s'a aflat că actorul japonez n'a murit. Trăia teafăr şi mai cu seamă necunoscut, cu alt nume şi cu alte preocupări, actorul în jurul căruia se ţesuse vălul legendei. Ziarele străine au coloanele pline. L-au asediat reporterii, în regiunea depărtată din Statele-Unite, unde enigmaticul japonez se refugiase, cu câţiva ani în urmă, în strălucită şi plicticoasă glorie.

Căci Hayakawa de glorie fugise. Era tânăr. Vroia să guste viaţa. A început să joace, crezând că astfel va putea să câştige atât cât avea nevoe pentru a trăi. A început să joace, crezând că va putea să ajungă la o notorietate care să nu fie incomodă în primul rând.

S'a pomenit deodată celebru, copleşit de manifestări care îl înspăimântau, săcâit de propuneri şi de indiscreţii supărătoare.

Hayakawa era nipon. Alt aluat sufletesc. O altă concepţie de viaţă. Niponul nu se înfricoşeză atât de loviturile soartei, — le primeşte cu resemnare, e pregătit pentru a le îndura; cât despre dărnicia aceasta îl surprinde, îl plictiseşte şi n'o crede.

Era nipon. El nu ceruse vieţei atâta cât ea s'a apucat să-i arunce în faţă.

Altcineva ar fi primit cu ambele mâini satisfacţiile care plouau peste capul lui Hayakawa. El vroia să trăiască. Nu putea să trăiască. Dela directorul unei mari întreprinderi de filme care căuta să-l atragă cu angajamente princiare, la reporterul iscusit care se ţinea după el, şi de la acesta la matroana care vroia să-l aibe ca amant, până la copila de cincisprezece ani, care vroia să-l aibe de bărbat, care-i cerea autograf şi care dormea sub pernă cu fotografia lui, — cercul admiraţiei şi al afecţiunei se strângea şi îl înăbuşea.

Atunci a evadat în împrejurări enigmatice, din lumea şi din viaţa în cari intrase la fel de enigmatic. Trăia necunoscut, departe undeva, sub alt nume şi cu alte preocupări. Işi aparţinea. Ajungeau până la el, acolo, versiunile cari-i precizau moartea şi locul de veşnică odihnă.

Hayakawa zâmbi. Gusta voluptatea de a trăi atunci când toată lumea îl credea mort. Căci e o voluptate să poţi sta printre oameni, atunci când ei, grabnic şi cu regret, binevoesc să te aşze în lumea umbrelor.

...Zmuls din ungherul în care se refugiase, Hayakawa meditează acum, cu sufletul nipon, că lumea e detestabilă atunci când te ignoră sau când te duşmăneşte, — şi că-i nesuferită atunci când te iubeşte, sau, mai bine zis, când vrea să te iubească.

ION PAS

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

Se află printre noi, venit pentru odihnă, mareşalul Pilsudski. Indatoririle şi răspunderile Statului a cărui creiare şi consolidare a contribuit cu o pasiune, un devotament şi o energie cari caracterizează temperamentul adevăratului luptător, au impus mareşalului câteva săptămâni de repaos absolut necesar şi bine meritat.

Desbrăcat de ceremonialul oficial, marele luptător gustă ca orice simplu particular, surmenat de muncă, voluptatea odihnei. Să-i respectăm odihna! E chipul cel mai nimerit de a-i arăta simpatia ce poporul nostru îi poartă. Căci în mareşalul Pilsudski vedem deopotrivă şi pe conducătorul unui stat vecin cu care trăim în relaţii de bună prietenie, — şi pe luptătorul pentru democraţie pe luptătorul care a plătit curajul de-a avea o credinţă. cu treceri prin puşcăriile ţarismului şi cu primejdii cari i-au pus nu numai odată viaţa în joc.

* * *

O strălucită primire a fost făcută Duminică escadrilei de aviaţie care, în raidul aerian al Micei Antante, a repurtat o victorie strălucită, răsfrângând asupra ţării luminile unui prestigiu măgulitor.

Biruinţa repurtată de aviatorii romani arată stadiul înaintat la care a ajuns aviaţia noastră şi-i deschide largi perspective în viitor.

* * *

Un alt eveniment al săptămânii, — dar nu îmbucurător, — e chestiunea fraudelor din Dâmboviţa. S'au produs numeroase arestări, printre care şi aceea a doui deputaţi, şi, în momentul când scrim buletinul acesta, sunt anunţate alte câteva restări.

Natural, scandalul îmbracă un caracter politic prin calitatea celor implicaţi. In sânul guvernului se manifestă fricţiuni serioase, numeroşi parlamentari luând apărarea celor doui deputaţi majoritari arestaţi şi căutând să arate că instruirea afacerii a fost condusă cu patimă dintr'o anume parte sau din anume părţi.

* * *

Alegerile din Grecia au fost pătate cu sânge. Fostul ministru Kafandaris a fost ucis. Fostul dictator Pangalos a tras focuri de armă. Violenţa alegerilor demonstrează stările de spirit din Grecia, — ţară prea mult frământată de luptele politice, ţar(al cărei orizont e încă întunecat de nori ameninţători.

Venizelos, care a întrunit majoritatea sufragiilor poporului, primeşte o moştenire grea. Va izbuti el să potolească furtuna şi să-şi îndrume ţara pe calea înţelegerei şi a muncii constructive?

Rămâne de văzut.

* * *

Peste două zile urmează să fie semnat pactul Kellogg. Importanţa faptului, semnificaţia lui morală superioară, nu scapă nimănui. Ceeace părea altădată un vis, un vis subversiv chiar, devine sub ochii noştri o realitate. Pactul Kellogg înseamnă condamnarea definitivă a războiului, — vestigiu ruşinos al trecutului.

Aproape toate statele au aderat la pactul acesta, arătând, prin conducătorii lor cari sunt expresia voinţei naţiunilor, că doreşte să trăiască în bună armonie şi că, în orice caz, nu războiul e calea indicată pentru rezolvirea conflictelor.

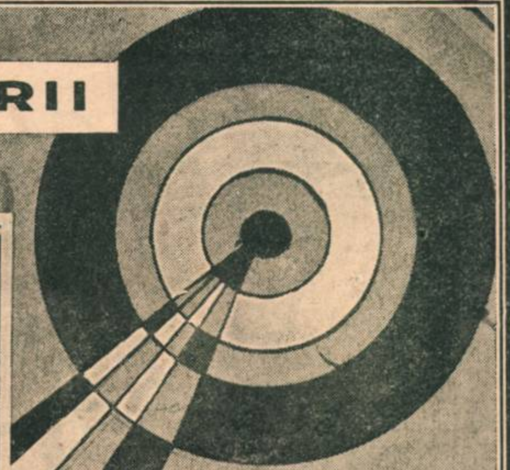
† LOCOTENENT AVIATOR PETRE DIACONESCU

S'a nscut în comuna Berevoeşti Ungureni (jud. Muscel) în anul 1899. A intrat în aviaţie în 1921 şi dupăce-a studiat la şcoala de pilotaj în ţară a absolvit cursurile şcoalei de bombardament din Cazaux. (Franţa).

Moartea îl pândia cu ghiara ei aprigă şi locotenentul Diaconescu a murit într'un accident groasnic de aviaţie întâmplat săptămâna trecută la Constanţa.

SBURĂTORII

D. TEMISTOCLE ALEXANDRESCU, ajutor de primar de albastru primește botezul aerului în avionul pe care sectorul său l-a donat aviației civile.

Colonel aviator JEAN CAPȘA și lt.-colonel DAHINTEN, comandanții aviației comerciale.

CU AVIONUL DEASUPRA VALURILOR

Locot. OCOLEANU și ing. E. MENDL sboară dela Constanța la Mangalia.

UN AVION DONAT AVIAȚIEI CIVILE

Culoarea de albastru a capitalei a donat aviației civile un avion. Fotografia noastră a fost luată cu prilejul botezului acestui avion.

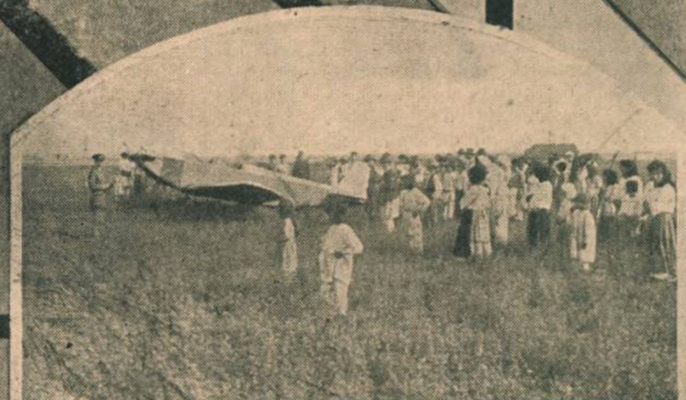

LA MAMAIA DUPĂ BAIE: Aripa avionului: cabină de îmbrăcat.

PRIMUL AVION CONSTRUIT ÎN ȚARĂ, LA BRAȘOV,

a fost lansat zilele acestea. Ilustrația noastră înfățișează avionul care a sburat condus de d. căpitan ROMEO POPESCU. MOȚIȘOR MATEESCU, fiica prefectului de județ, o fetiță de 10 ani, a primit botezul aerului odată cu avionul.

O ATERIZARE ÎN CÂMP: sătenii privesc curioși, mijlocul modern de locomoție.

Un avion aterisează pe muntele Jungfrau

Al doilea în înălțime din piscurile Alpilor elvețieni, muntele Jungfrau a văzut pentru prima oară un avion, aterizând pe platoul său.

Platoul acesta se află la o înălțime de 3450 metri. Aviatorul, care s'a urcat până acolo, aterisând, se numește Lusser, și e un bun inginer neamț din Stuttgart. Avionul, un aparat de sport Daimler 40 P. S., avea în loc de roți, skiuri. De pe platou inginerul Lusser a executat mai multe sboruri reușite și cari vor mai dura încă vreo câteva zile.

Jack London

„Un hoinar din mila Domnului"

Povestea vieţii sale, de BALDER OLDEN

(în româneşte de LIVIU MIRON)

(1)

100 de rânduri pe zi era programul său, când îşi începu cariera de scriitor şi la el rămase toţi cei 18 ani, câţi mai avu de trăit. Pe lângă asta, studii, conferinţe, corecturi de cetit, propagandă socialistă, corespondenţă, etc., aşa că cele 100 rânduri, nu trebuiau să-i ia niciodată mai mult de 3 ore.

Socotiţi: 18 ani×360 zile ×100 rânduri= exact opera lui Jack London. Cincizeci de volume au apărut, iar alte trei volume, — majoritate lucrări ziaristice. — sunt în manuscris, gata de imprimat. Sunt romane, nuvele, schiţe, fin cizelate, care zilnic cresc în admiraţia continentelor.

Intrat în atenţiunea opiniei publice, viaţa acestui proletar-intelectual, ajunse curând un ce, la ordinea zilei, iar opera lui, era clasată drept cea mai bună, contemporană. Ziarele şi critica, vorbeau zilnic despre el, sau opera lui, se plătia enorm, pentru rândurile lui sau scrieri cari se puteau apropia de atmosfera creată de dânsul, i se ofereau angajamente strălucite, pentru ceeace producea, par'că toată viaţa lui, n'ar fi călătorit pe catarguri şi tampoane!

Atunci intră şi 'n viaţa lui, o evreică inteligentă şi iubitoare, femeea pe care o găsim în biografia oricărui artist european. Aceasta, recunoscu divinul din scrisul lui, şi îi privi succesul, ca pe propriu-i interes vital. Se produse astfel, acel estetic schimb de scrisori cu această Ana Strunsky, care mai târziu, a fost publicat sub titlul de: „Discurs filozofic asupra dragostei".

Timpuria şi nefericita căsătorie, nu l-a scutit nici pe el, într'o vreme, când criza şi nevoia, îl împresurau încă.

Apoi, copiii veniţi prea degrabă, pentru situaţia lui materială, a doua căsătorie, veşnicul schimb de locuinţe, nervozitatea nelipsită oricărui intelectual, dorul unei mici proprietăţi şi al unui cămin propriu şi dorinţa vie, de a-şi vedea terminate operile, îl ilustrară în acea epocă.

Scriitorul, era creat: dar „hoinarul din mila Domnului", nu era încă mort. O telegramă din New-York: *„Când puteţi fi gata de plecare în Mexic, pentru reportagii asupra războiului civil?"*, primi răspunsul *„Mâine sunt gata de plecare"*. Totodată, notă în carnet: *„Îmi lipsesc 50.000 de cuvinte la romanul meu, dar acum le voiu scrie."*

La 30 de ani, în 1904, Jack London, era corespondent de război în Manciuria, trăia în cartierul unui general de etapă, avea casă, cal şi servitor, dar văzu din război, tot atât de mult, cât şi ceilalţi corespondenţi americani şi europeni. Adică, nimic. Aceasta însă, n'o putea suporta eternul vagabond, care era obicinuit, să-şi culeagă „materia", pe câmpiile de luptă ale vieţei. Se înapoie desamăgit, se ruşină de materia trimisă ziarului din etape şi se jură să nu mai devină vre-odată, corespondent de răsboi.

Cutremurul din 1906, care a dărîmat San-Francisco, îl găsi pe Jack London la Oakland, în regiunea distrusă. Şi proprietatea lui, avu de suferit; în jurul lui domnia disperarea şi o panică, cum rar s'a pomenit în vre-o regiune sinistrată. Dar cel mai important rămânea pentru el, tot descrierea acestora în 2500 cuvinte, cerute telegrafic de „Colliers Weekly" şi plătite cu un sfert de dolar cuvântul. In aceeaşi zi, se apucă să scrie „articolul celor 25 de sute, de cuvinte".

Onorariul de 25 cenţi, pentru cuvânt, a fost recordul de remuneraţie, al lui Jack London. Ce-i drept însă, n'a lăsat niciodată preţul cu mult mai jos, volumele lui apăreau în ediţii uriaşe şi aurul curgea gârlă.

Se hotărî să plece într'o călătorie prin lume, pe yacht propriu. Conveni cu revista pentru care lucra, să-i trimită impresii maritime, cu obligaţia de a contribui cu 3000 de dolari, la construcţia yachtului. Voia sa dea acestuia numele revistei, dar hărtuit de critică, renunţă la botez şi-l apostrofă pe editor: „Colosal, domnule! Toată lumea crede că d-vs. îmi construiţi yachtul, suportaţi toate cheltuelile mele şi-mi plătiţi şi-un onorariu princiar..."

După primul yacht „Snark", urmă în 1910, „Roamer", mai mare, mai confortabil, cu bucătar şi servitori chinezi. „Roamer" nu se poate traduce altfel, decât hoinar al sufletului". Charmian, a doua lui soţie, îi rămase tovarăşe de drum şi de viaţă. Văzură Honolulu şi Marea Sudului, Australia şi Mexicul, depe puntea proprie. Proprietarul vasului era totodată căpitan, prim-ofiţer de bord şi medic al bastimentului. Zilnic, continuă să-şi scrie cele 100 rânduri obligatorii. In toate porturile, invita cunoscuţi şi necunoscuţi, iar când fu întrebat: „Dece sunteţi totdeauna 12 persoane la masă?" răspunse prompt: „Pentru că nu încap mai multe!"

Câte-odată, în aceşti ani de călătorie, îi apărea lui Jack, câte-o figură cunoscută, oţelită de necazuri şi griji şi atunci, prin generozitatea sa demonstră, că nu uită niciodată, pe vechii lui tovarăşi de suferinţă.

„A fost frumos, vesel şi puternic, ca un zeu grec!" spuneau necroloagele, după moartea sa.

La 40 de ani, Jack London era fermier în California, plantase zeci de mii de eucalypţi, creştea cai frumoşi, avea câini şi un yacht şi ştia că în toate tranşeele, spitalele, lazaretele şi în toate casele în care se vorbia englezeşte, numele, opera şi persoana lui, sunt iubite şi admirate.

Gazetele, îşi disputau cu înverşunare, cele 100 rânduri zilnice ale lui; femei sensibile, îl asaltau cu scrisori şi cereri de autografe şi nu exista un tânăr debutant, în literatură din Australia până la Alaska, care să nu ceară avizul maestrului, asupra lucrărei sale.

Işi iubea copiii şi după scrisorile existente, Charmian, era pentru el, adevărata femee şi soţie.

Cu toate acestea, suferea de mari depresiuni interne, insomnii şi un desgust de origine necunoscută, care-l consumau.

Şi acest corp oţelit, fu distrus în câtva timp de delir. Inima şi creerul, fură roase de uremie. Şi atunci, trecu prin acele senzaţii ireale, pe cari le-a descris atât de perfect în „Alcoolul rege" unde vagabondul beat, nu vrea să se mai despartă de viziunile pe cari i le provoacă beţia, şi în delirul său, revedea lucrurile dragi şi îndepărtate, unde-şi petrecuse aventurile îşi revedea tovarăşii cu cari hoinărise prin lumea largă. In agonie, parcurgea din nou, labirintul mizeriilor omeneşti şi la 40 de ani, sufletul său nobil, porni în vagabondaj, spre sferele senine.

A fost cel mai fecund scriitor american, cel mai realist şi cinstit în observaţiunile sale iar opera sa, este tradusă în toate limbile civilizate din lume *).

---

*) Biblioteca „Dimineaţa" şi „Lectura", au publicat din nuvelele acestui mare scriitor.

1) Inceputul acestei biografii s'a publicat în numărul 31 al „Realităţii Ilustrate".
Titlul este semnătura autografă a marelui scriitor.

Vagabonzii

Excursie la mânăstirea „Turnu"

Mânăstirea Turnu de lângă Călimăneşti, a fost ridicată sub Grigore Ghica Vodă. Un monument arhitectonic românesc. Fotografia pe care o reproducem, a fost făcută de d. Traian Biciolla, colaboratorul nostru, într'o excursie.

Urechile şi caracterul

S'a observat, că oamenii de seamă, cugetătorii şi intelectualii, aveau urechile conformate. Aşa de exemplu, acele ale lui Napoleon, erau foarte regulate, cu lobul rotunzit, dar veşnic albe, semnul unui caracter rece şi dominator.

Urechile cari roşesc uşor, sunt dimpotrivă indicele unei firi iubitoare şi devotate.

Cu cât lobul e mai mic şi mai subţire, cu atât spiritul e mai delicat şi mai rafinat.

Atunci însă când urechea, fie ea chiar foarte fină, e colţuroasă şi ca dantelată, denotă o natură iritabilă, dacă nu chiar rea.

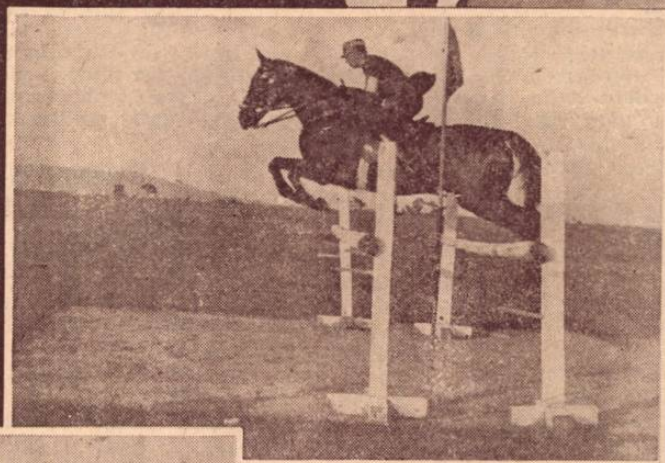
Persoanele înzestrate cu daruri muzicale, au urechile foarte largi şi deslipite mult de craniu.

Urechile asemănătoare cu cele de sus, dar groase, sunt dimpotrivă semnul celor mai grosolane instincte.

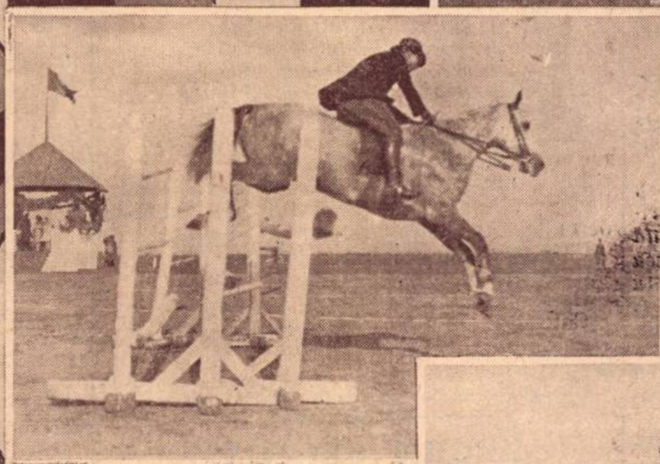
Sunt însă pentru unele cazuri, — din fericire, — excepţii.

Concurs hipic în Oradia Mare

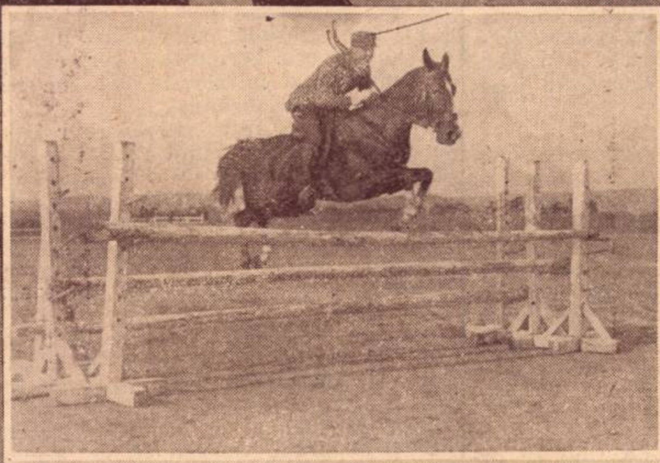

In luna trecută a avut loc la Oradea-Mare un concurs hipic organizat de regimentul 5 roşiori. Dl. căpitan H. K. prietenul revistei noastre şi un amator fotograf deosebit de talentat, a luat pentru „Realitatea Ilustrată" instantaneele admirabile pe care le reproducem.

PAGINA SPORTIVĂ

Capriciile boxului

Cititorii noştri au aflat, nu cu puţină nedumerire, de insuccesul înregistrat la ultimul match disputat peste ocean, între Gene Tunney şi Tom Heeney, pentru titlul de campion mondial de box. Frecvenţa întâlnirilor — trei la număr — susţinute de „Gene" în vederea aceluiaş scop, nu poate servi ca argument peremptoriu al eşecului recentei partide. Nereuşita materială, deasemenea, nu se poate invoca: ea este cel mult un efect, care explică perderile suferite de managerul Tex Rickard, reputatul businesmann.

Cauza este cu totul alta.

Vă amintiţi desigur de răsunătoarele succese obţinute de matchurile în cari figura ca vedetă Jack Dempsey. Afluenţe imense au populat labirintul tribunelor, de la Soldiers Field, din New-York, sau pe cele din Yankees Stadion. De bună seamă că şi ochii delicioasei Estel Taylor, adorabila jumătate a lui Jack, au avut partea lor de contribuţie.

Cei circa 120.000 de spectatori au fost atraşi însă, în deosebi, de modul de luptă al fostului campion: ambele sale matchuri cu Tunney au interesat în deaproape întregul glob, au provocat, dacă acceptăm versiunea americană, numeroase sincope, unor persoane în familia cărora histeria nu prezenta simptome de ereditate, şi mai ales — au raportat, dibaciului Rickard, venituri fabuloase.

Dempsey, deşi înfrânt, continuă a fi idolatrizat, deşi Jack nu mai este decât „the second", al doilea, şi deşi Tunney şi-a atras simpatii unanime prin trecutul său, pe câmpul de măcel, în 1917.

Pentru masse, ştiinţificul pugilist Tunney este prea subtil, în consecinţă dificil de priceput: boxul său se rezumă la cea mai fină artă, abilă scrimă a mănuşilor, la uzarea adversarului prin artificii măiastre, care nu pot fi decât apanagiul geniilor acestui tărâm. I s'a obiectat că nu este capabil a dobori un adversar, prin knockout.

In matchul cu Heeney a promis că va sdrobi şi această falsă aserţiune. Tom a adormit în repriza a 11-a.

Puţini amatori de spectacole extraordinare au sistat la această luptă. (43191 spectatori,... exceptând biletele de favoare). Simpatia pentru campion îşi menţine şi azi limita minimă. Ajungem, prin simplă comparaţie la constatarea, că Dempsey continuă a fi răsfăţatul lumei pugilistice, prin stilul său de luptă, diametral, opus tacticei lui Gene. Jack este tipul specific al „fighter"-ului, cunoscut în Europa ca „batailleur", sau, cu voia dv. pe înţelesul nostru, „mardeaş". Toată arta lui se bazează pe puterea pumnului. Se spune că şi-a antrenat lovitura cu ajutorul unui taur, pe care-l lovea cu furie... Pe ring nu are altă ţintă decât „răcirea" adversarului. Knock-out-area în repriza secundă a taurului din Pampas. Louis Firpo, este citat cu predilecţie de partizanii săi dar concepţia acestora este mai lesne pătrunsă de spectaculoasa, dar sălbatica metodă a lui Dempsey, decât de subtilităţile artei boxeurului intelectual Gene Tunney, eroul lui Bernard Shaw. **A. VOGEL**

După felul cum luptară
Bravii noştri sportsmeni, iară
Au uimit străinătatea.
Ştiţi de ce-au avut adese
Sportsmenii români, succese?
— C'au citit „Realitatea".

Clasamentul general al Olimpiadei

La Amsterdam s'au tras obloanele Jocurilor Olympice pe 1929. Comitetul internaţional a încheiat bilanţul general în felul următor:

1) Statele Unite 453 puncte.
2) Germania 250 p.
3) Finlanda 175 p.
4) Suedia 169 p.
5) Franţa 150 p.
6) Italia 144 p.
7) Anglia 133 p.
8) Olanda 126 p.
9) Canada 118,5 p.
10) Ungaria 8,7,5 p. etc. etc.

Ca cenzori conştiincioşi ne-am făcut datoria în numărul trecut, când am analizat situaţia în liniamente generale.

Campionii mondiali !...

Nu este lipsit de interes a prezenta prietenilor noştri cititori lista campionilor mondiali de box. De notat că în unanimitate ei sunt cetăţeni ai Statelor-Unite. Exceptând unele categorii asupra cărora nu planează nici o îndoială, la altele, politicei conduse de forurile federative naţionale, li se datoreşte încetăţenirea temporară a titlurilor în U. S. A.:

Categoria muscă: *Isy Schwarz*
Categoria cocoş: *Bushy Graham*
Categoria pană: *Tony Canzonieri*
Categoria uşoară: *Sammy Mandell*
Categoria semimijlocie: *Joe Dundee*
Categoria mijlocie: *Mickey Valker*
Categoria semigrea: *Tommy Loughram*
Categoria grea: *Gene Tunney*

In ultima-i şedinţă, International Boxing Union a desemnat pe următorii pugilişti deţinători ai campionatelor continentale:

Categoria muscă: *Emile Pladner* (Franţa).
Categoria cocoş: *Bernasconi* (Italia)
Categoria pană: *Quardini* (Italia).
Categoria uşoară: *Luis Rayo* (Spania)
Categoria semigrea: *Schmelling* (Germania).
Categoria grea: *Paolino* (Spania).

Ecouri sportive

Numeroase concursuri internaţionale organizate în apus s'au bucurat de un strălucit succes moral şi material. S'au doborît însă şi recorduri mondiale şi s'au stabilit şi performanţe superioare celor recoltate la Amsterdam. O confirmare a afirmaţiilor noastre cu privire la falimentul jocurilor Olympice.

* * *

Germania s'a prezentat la Amsterdam mai prejos de aşteptări, deşi a obţinut al doilea loc, după America. Cauzele sunt acum minuţios studiate în dreapta Rhinului. Competenţele Reich-ului nu trebue să-şi irosiască forţele în zadar cu cercetări migăloase: singur, supraantrenamentul a redus carburaţia cetăţenilor lui Hindenburg. In dorinţa de a face să răsune „Deutschland ueber alles" la Amsterdam, germanii au omis un preţios amănunt: *was zu viel ist, schadet!* (ce e prea mult strică).

* * *

Un eveniment în ţară. La Cluj se organizează primul campionat naţional de înnot, occidental înjghebat. Meritul revine vajnicului sportsman *Gligorie Seliceanu*. Progresăm, încet, cu paşi de melc, totuş sigur.

* * *

Foot-ball-ul îşi reia activitatea. In unele regiuni însăşi campionatul îşi face debutu-i oficial. Se aruncă deci o nouă sămânţă. Sperăm că rodul va fi îmbelşugat decât rezultatul recoltei care ne-a pricinuit acerbele critici cu prilejul desfăşurărei probei naţionale.

Mai puţină patimă, mai puţină ură şi în schimb mai multă grijă faţă de interesul comun. Noi ne vom face datoria cu aceiaşi obiectivitate.

RECORDURI DE VITEZĂ

— „Repede!... Mai repede!...

Iată strigătul care răsună azi la fiece pas; pe stradă, în casă, prin birouri, la gară, în porturi, în sfârşit, pretutindeni unde activitatea umană şi-a găsit domeniu util. E caracteristica cea mai evidentă a epocii noastre şi gradul de civilizaţie al unui popor a ajuns a se judeca după viteza cu care lucrează. Acela care bate un nou record, fie printr'o invenţie oarecare, fie prin sistematizarea lucrului, fie prin forţele lui însişi, este eroul actualităţii. Celebritatea e efemeră. Meritul revine aceluia care ştie să trăiască viaţa cât mai intens.

Şi, pe măsură ce înaintăm în ani, nouile recorduri de viteză se impun cu superioritate incontestabilă, faţă de precedent. S'ar putea spune că trăim abia începutul adevăratei evoluţii a vitezei. Cu toate acestea primul stimulent al vitezei i-a fost inspirat omului primitiv în momentul când a reuşit să captureze şi să domesticească calul sălbatec, astfel ca să se poată servi de el. Până atunci individul se mişca prin propriile-i forţe, din necesitatea hranei. Nu fugea decât în momentul când era ameninţat de o primejdie serioasă. Imaginaţi-vă — spre exemplu — acest om din epoca de piatră cu mişcări greoaie, lente, în faţa lui Paddock — actualul recordman în viteză — care parcurge, cu picioarele, 100 metri în 10 secunde, ceeace înseamnă 10 m. pe secundă...

Incepând seria invenţiilor, utilizând vaporii, s'a putut uşor depăşi 100 km. pe oră, deci 28 m. pe secundă, iar când s'a ajuns la înlocuirea vaporilor cu electricitate, recordul a fost bătut de către trenul electric „Berlin-Znossen" care a parcurs această distanţă cu viteza de 208 km. pe oră.

Pe apă, vapoarele înaintează cu maximum 40 km. pe oră. In timp ce „hydroglisseur"-ele navighează cu 140 km. pe oră, adică 38 m. pe secundă (record stabilit la Sartrouville, în anul 1924), Cu acest gen de vapor rezistenţa apei se găseşte în mare parte suprimată, datorită construcţiei şi performanţei sale specifice.

Incontestabil însă, că unul dintre cele mai utile şi mai rapide mijloace moderne de locomoţie este automobilul. Recordul actual e deţinut de către maiorul Campbell care a atins vertiginoasa viteză de 332 km pe oră (92 m., pe secundă).

In aer, maşinile sburătoare au depăşit 500 km. pe oră. Bernardi — spre exemplu — a sburat cu o iuţeală de 512 km. pe oră, sau 145 m. pe secundă...

In ceeace priveşte viteza de rotaţie, industria modernă a putut realiza maşini destul de complicate, cari activează cu o iuţeală uimitoare. Alternatorii, aşa zişi, Latour şi Béthenod, cari se întrebuinţează în T. F. F. fac 3000 de învârtituri pe minut, pe când compresorii rotativi Leblanc-Westinghouse au depăşit 30.000 de tururi într'un minut.

Cu toate acestea, viteza realizată de invenţiile oamenilor e departe de a se compara cu elementele Universului. Se ştie că pământul se învârteşte în jurul soarelui cu o viteză de 30 km. pe secundă. In aerul pe care-l respirăm, moleculele de azot sunt lansate, în toate direcţiunile cu o iuţeală medie de 450 m. pe secundă, iar molecula de hidrogen — mult mai rapidă decât proectilele chiar — realizează 1700 m. pe secundă.

Dar toate aceste recorduri sunt incomparabile faţă de viteza cu care se propagă lumina soarelui, 300.000 km. pe secundă. Iată, într'adevăr, recordul recordurilor!...

ION VULPESCU

OLYMPIADA AMSTERDAM 1928

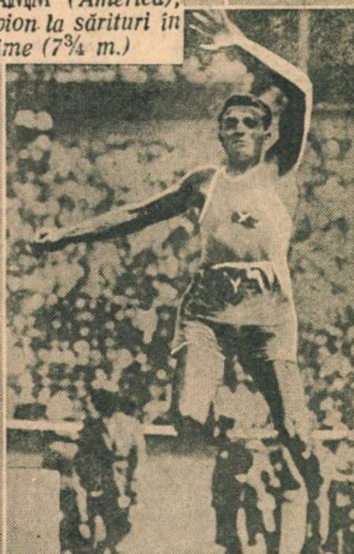
Diva olimpiadei, MISS CATHERWOOD (Canada) în repaos și la lucru.

Francezul EL OUAFI, campionul Marathonului, la sosire.

MISS ROBINSON (Australia), campioană la alergări feminine, pe 100 m.

HAMM (America), campion la sărituri în lungime (7¾ m.)

Americanul PADDOCK, campion la alergări pe 200 m.

D-ra HELENE MAYER-Offenbach, (Germania), campioană mondială feminină, de floretă.

KUCK (America), campion mondial la aruncări de greutăți.

HOUSER (America) și-a bătut toți concurenții, la aruncări de disc. (47,32 m.)

LOWE, cel mai iubit sprinter al Angliei, a bătut alături de Lord Burghley, în cursa de 800 m. garduri.

Finala în cursa de 800 m. garduri. LORD BURGHLEY (Anglia) bate ușor.

Americanul CARR, campion la sărituri cu prăjina (4.20 m.)

Oamenii sunt făcuţi din carne

Nuvelă de JACK LONDON

Cel care pândea se apropie de colţul stradei spre a privi la încrucişare, dar nu văzu nimic deosebit, afară de petecele de lumină reflectate din loc în loc de becurile electrice. Dânsul părea că este numai o umbră de om, care alunecă în tăcere, cu mişcări socotite, în semiîntunericul acelei nopţi.

Era însă foarte agitat, ca un animal sălbatec în cuşcă, cu atenţia încordată, spre a percepe cel mai mic sgomot, cea mai neînsemnată mişcare. Pentru ca un altul să se fi putut strecura fără să-l simtă, în sfera lui de observaţie, ar fi trebuit ca acela să nu fie decât o umbră, încă mai subtilă decât el.

In afară de senzaţiile pe care le primia din lumea din afară, transmise de simţurile sale, el mai avea un fel de presimţire subconştientă a tot ce se petrecea în jur. Simţia bunăoară că în casa în dreptul căreia se oprise pentru o clipă, locuiau copii. Totuş, acest fapt nu-l ştia printr'o informaţie directă, prin vre-un efort de percepţie. Impresia era atât de instinctivă, încât nici dânsul nu-şi dădea seama de felul cum o primeşte. Dar dacă s'ar fi produs vreo încurcătură, în legătură cu această casă aşa încât să fie nevoe de acţiune din partea-i dânsul ar fi lucrat sub convingerea neclintită că în casă se găsesc copii.

Tot astfel, fără să ştie cum, ar fi putut spune că paşii ce se apropiau de pe strada vecină, nu vestiau nici un pericol. Fără să vadă pe drumeţ, el ştia că e un trecător pacinic, care se grăbeşte spre casă. Chipul trecătorului se ivi la răspântie şi dispăru apoi, în susul stradei.

Cel care stătea la pândă, observă cum o flacăre luminează fereastra casei din colţ şi când acea flacără muri, el îşi dădu seama că tusese a unui chibrit, care se stingea. Aceasta nu era decât identificarea conştientă a unor fenomene obişnuite, şi imediat îi scăpără prin minte gândul: „A vrut să vadă ce oră e".

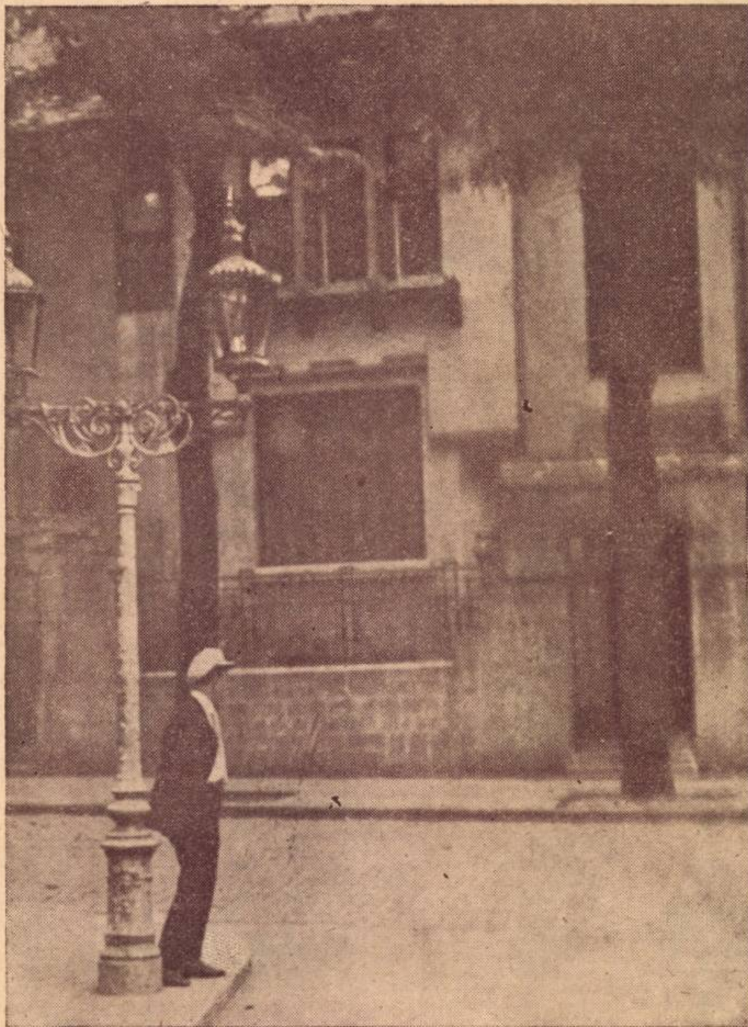
Intr'o altă casă o odaie era luminată. Lumina ardea domol şi dânsul presimţia că era odaia unui bolnav.

Dar toată atenţia lui era îndreptată spre casa de peste drum, aşezată la o egală depărtare de cele două colţuri. O privia cu multă grijă. Paşii şi privirile lui, ori încotro ar fi mers, sau s'ar fi uitat, se întorceau mereu spre dânsa. Această casă nu avea nimic neobicinuit, afară de fereastra deschisă, deasupra verandei. Nimeni nu intra şi nu eşia dintr'însa. Nu se auzia nici un sgomot în interiorul ei. Nu avea nici o fereastră luminată, şi nici nu se observau măcar licăriri trecătoare. Totuşi ea era punctul central de observaţie pentru el. O privia cu atenţie, după fiecare scrutare a împrejurimilor. Cu toată cunoaşterea stărilor de lucruri, părea că tot nu se încrede.

Deşi neturburat de paşii drumeţului întâmplător, dânsul era tot atât de atent şi de sensibil, ca şi un cerb speriat. Işi dădea seama de posibilitatea de existenţă a altor pândiri din întuneric, pândiri agere, la fel cu a lui, atât în mişcare, în percepere ca şi în instinct.

La o mare distanţă, pe stradă, zări un chip mişcându-se. Şi dânsul pricepu că de astădată nu mai era un trecător întârziat, ci ameninţare şi pericol. Fluieră de două ori spre casa de peste drum şi dispăru apoi asemenea unei umbre, cotind după colţ. Aci se opri şi privi îngrijorat de jur împrejur. Incredinţându-se că pericolul a trecut, se reîntoarse în colţ, spre a cerceta apariţia care se apropia. Prevăzuse bine, era un poliţist.

Trecu în colţul opus şi de aci se uită îndărăt, la locul de unde plecase. Văzu pe poliţist trecând, urmându-şi calea fără grijă. Atunci dânsul de înapoie, paralel cu direcţia acestuia şi-l privi din colţul următor, cum se îndepărtează. Când nu se mai zări, se reîntoarse la locul de unde plecase. Fluieră odată spre casa de peste drum şi după un scurt răstimp fluieră iară. Aceste două fluierături erau menite să dea siguranţă, după cum cele dintâi trebuiau să prevină.

Se văzu o formă neagră cum creştea pe acoperişul verandei coborând încet dealungul unui stâlp până la scara de piatră a casei. Se dete jos apoi pe trepte şi eşi printr'o poartă mică de fier. O apucă pe trotuarul opus, până îl întrecu şi încrucişându-i calea la răspântie, îi ieşi înainte. Alături de noul venit părea un om de statură mică.

„Cum a mers, Matt?" întrebă dânsul. Cellalt mormăi câteva cuvinte nedesluşite şi-şi urmă calea liniştit. După câţiva paşi spuse: „Cred că am pus mâna pe marfă".

Jim înghiţi în tăcere, aşteptând în întuneric, alte lămuriri. Trecură astfel prin mai multe strade şi dânsul deveni nerăbdător:

— „Ei ce e cu marfa aceea? — întrebă Jim. „Ce fel de afacere ai făcut, spune-mi?"

— „Am fost prea ocupat, ca să pot face socoteala, dar de bună seamă că e grasă. Atâta pot să-ţi spun Jim, e o afacere grasă. Nu-mi pot da cu ideea cât e de grasă. Aşteaptă până ajungem acasă".

Jim îl privi scrutător, la lumina becului dela răspântia următoare şi observă că faţa lui era puţin trasă, iar mâna stângă îl durea.

„Ce ai la mână?" întrebă dânsul.

„Muşteriul meu m'a muşcat. Nădăjduiesc că nu voi turba din asta. Am auzit că din muşcătură de om poţi turba, e adevărat?"

„S'a împotrivit, aşa-i?" întrebă Jim nerăbdător. Celalt mormăi:

„N'am văzut om să vorbiască atât de greu ca tine" — izbucni Jim enervat. — „Spune ceva, n'o să pierzi nimic dacă vorbeşti!"

„Mi se pare că i-am sucit niţel gâtul" — veni răspunsul. Apoi explicând: m'a atacat".

„Ai lucrat cu dibăcie, n'am auzit nici un zgomot".

„Jim — spuse celalt cu seriozitate — e chestie de spânzurătoare. I-am făcut de petrecanie. Am fost silit. A sărit din pat asupră-mi. E nevoie să ne ascundem undeva".

Jim fluieră printre dinţi în semn de aprobare.

„M'ai auzit când am fluierat?" — întrebă dânsul fără legătură.

(Citiţi urmarea în pagina 18)

OAMENI FAPTE ȘI IDEI

ȘI PUMNII GREI, SE POT OCUPA CU ARTA DELICATĂ: **GENE TUNNEY, campionul mondial de box, cântă admirabil la harfă.**

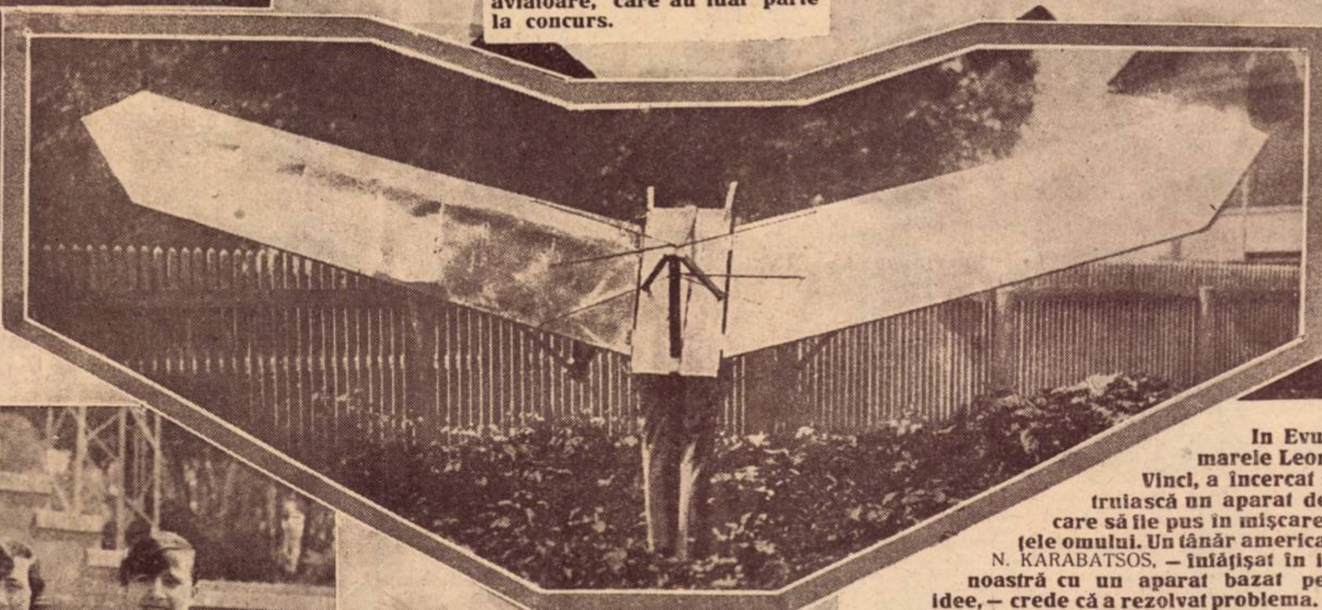

Aviatoarea japoneză KEIGEN BOKU, (în mijloc) **a câștigat concursul de aviație dela Osaka la Tokio. Alături, sunt alte două aviatoare, care au luat parte la concurs.**

CUM A IMBĂTRÂNIT WILHELM

Ultima fotografie a EX-KAISERULUI WILHELM, **— împreună cu actuala-i soție și fiica sa vitregă, la Doorn, în Olanda.**

In Evul-Mediu, marele Leonardo da Vinci, a încercat să construiască un aparat de sburat, care să fie pus în mișcare, de brațele omului. Un tânăr american, PETER N. KARABATSOS, **— înfățișat în ilustrația noastră cu un aparat bazat pe aceeaș idee, — crede că a rezolvat problema. Sperăm însă, că nu se va angaja la un sbor transoceanic...**

Două interesante costume de bae, purtate pe plaja dela Riviera. Fiecare costum, are pictat pe el, câte-o scurtă fabulă.

EXPERIENȚA ȘI VÂRSTA SFĂTUITOARE! **Celebrul pictor marin,** N. L. WYLLIE — **în vârstă de 77 ani, — dă întâia lecție de navigație, micei și drăgălașei Edwina, fetița unui nou ofițer, primit pe iachtul său.**

Sub cupola unui edificiu din Hanovra, — în înălțime de 56 m. — s'a instalat un observator astronomic, prevăzut cu aparatele cele mai moderne.

Rubrica Cinematografică

SUB CONDUCEREA D-LUI VALENTIN PODEANU

Filmul „Doamna divină" va fi foarte spectaculos

Filmarea celui mai magnific film, din punctul de vedere al distribuției și însemnătății istorice, al companiei First Național, se apropie de sfârșit.

In „Doamna divină" faimoasa stea Corinne Griffith dă dovadă de un talent pe care încă nu l-a arătat până aci iar celebrul director de scenă Frank Lloyd, arată întreaga sa măestrie.

Subiectul este scos din nuvela cu acelaș titlu, a scriitorului E. Barrington și e vorba, de o poveste de dragoste petrecută între Lady Hamilton și Lordul Nelson. In film sunt redate foarte interesante scene istorice cum sunt de pildă: Bătălia dela Trafalgar, bătălia depe Nil, și alte multe scene de mare montare și mulțimi.

In rolul Lordului Nelson apare Victor Varconi și H. B. Warner în rolul Lordului Hamilton. Ian Keith întruchipează greaua caracterizare a primului amant al Ladyei Hamilton, Greville. Actorul faimos Romney e jucat de William Conklin. Marie Dressler, Dorothy Cumnings, Helen Jerome Eddy și Montagu Love sunt câteva personalități cari dețin celelalte roluri.

Pentru filmarea luptelor navale, a fost nevoe ca timp de trei săptămâni încheiate compania întreagă să fie pe ocean îmbarcată în vapoare de războí special echipate, la o depărtare de 100 mile de coasta Californiei.. Actualmente se fac filmului ultimele retușări în studiourile companiei.

Ecouri cinematografice

SUNRISE marele film realizat de Murnau pentru firma „Fox" și având ca principali interpreți pe Janet Gaynor și George O'Brien continuă seria succeselor în străinătate.

In Spania i s'a decernat și medalia de aur, care se dă celui mai bun film dintr'un sezon. La noi nimeni nu se gândește să-l achiziționeze ?

PENTRU A FI mai „în notă" în apropiatul ei film, **Janet Gaynor** s'a angajat ca vânzătoare într'un mare magazin din New-York.

PAT ȘI PATACHON cunoscuții stari danezi au fost angajați de Britisch International-film, pentru o serie de filme comice. Primul va avea ca titlu **The Film and the Fan** și se va turna la studio-ul din Elstree.

CONTELE ILYA TOLSTOI, fiul celebrului scriitor rus, a interntat un proces firmei Metro Goldwin, de oarece aceasta a realizat filmul **Ana Karenina**, contrar principiilor tatălui său.

ULTIMELE STATISTICI rusești anunță că producțiunea totală a filmelor sovietice, pe anul trecut, atinge cifra de 160.

Cele mai multe sunt realizate de casele Sovkino și Wufku.

DIN VIENA se comunică că soc. cinematografică „Mondial Internațional film", a semnat un acord cu „Warner Bross film" din America.

In urma acestui acord, regisorul Mihail Kertesz, dela Mondial, va realiza un film în Austria, în comptul firmei americane.

Rezultatul anchetei

„Pe care-l preferați"

Suntem mulțumiți. Ancheta pe care am deschis-o în numărul 29 al revistei a avut un rezultat strălucit. Zilnic ne-au sosit sute de scrisori dela cititoare care-și arată preferatul, felicitându-ne totodată pentru ancheta organizată.

Din miile de scrisori pe cari le-am clasificat, am ales pentru fiecare artist, câte una mai reușită pe care le vom publica pe rând, urmând ca la sfârșit să dăm rezultatul general.

In acest număr publicăm câteva strofe ale unei eleve de liceu, ce se ascunde sub pseudominul de „Mărcutza"?

Versurile sunt adresate lui Willy Fritsch:

Preferatului meu

Imi amintesc, când ne jura
Dupe ecranul luminat,
Că „Willy" nu se va 'nsura.
Ci cavaler va rămânea...
Și totuși, ne-a trădat!!

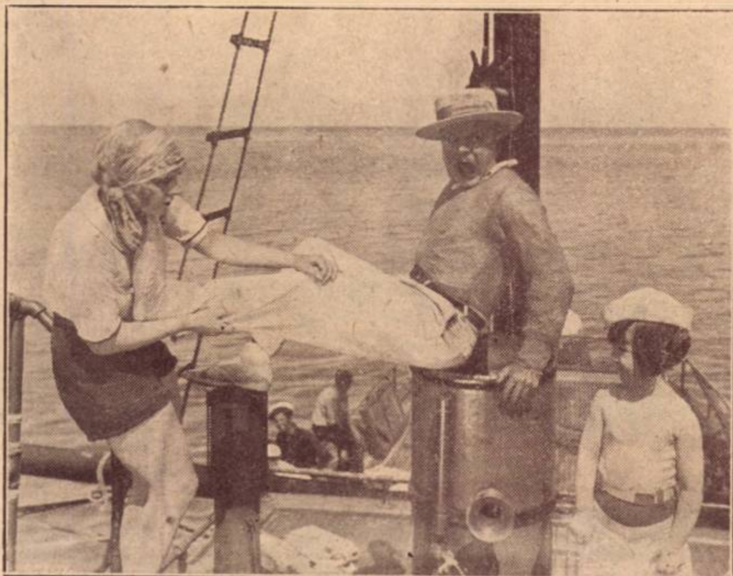
Azi, este om căsătorit;
Căci comediantul prefăcut,
A sărutat, s'a sbenguit
Cu-atâtea stele și 'nsfârșit,
In cursă a căzut!

O stea, de genul FEMENIN,
Cu ochi plini de păcate,
Cu corpul parfumat, divin,
Cu piciorușul mic și fin,
Ni le-a răpit la toate.......

......Dar totuși, te ador și-așa!
Căci dacă lângă alta șezi
Și 'n reverie te lansezi,
Te fericesc și vreau *cu ea*,
Câte ocazii vei avea,
Intr'una să filmezi.

MĂRCUTZA

Ne-am propus, — ce-o fi să fie —
Dar prin cele ce vom scrie, —
Să distrăm societatea,
Să descoperim prinosul
Artei, și slăvind frumosul,
Să avem „Realitatea".

— **„Oh! tată, tată, uite peștele e la tine!", strigă mica Mary Anna Jackson, în timp ce Raymond Alekes și Ruth Hiatt se căsnesc să prindă peștele.**

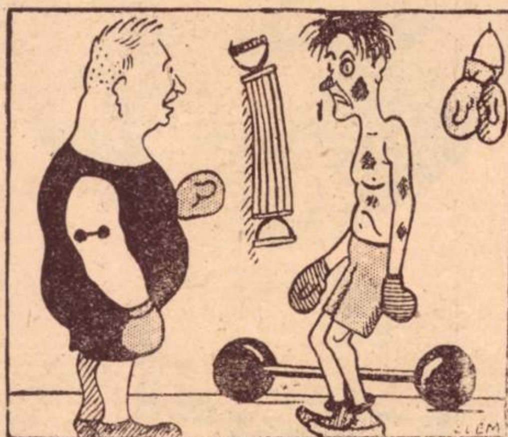

KARL DANE, star al companiei Metro-Goldwyn-Mayer, întâmpină pe M. Gustafson, președintele uniunei cântăreților suedezi de pe coasta Pacificului și Madame Marie Sidenius Zendt, solistă în timpul filmării „Dragostei frățești" în care figurează, Dane și George K. Arthur.

Un grup regal din sudul Nigeriei

Şeful indigen Auyama, rege al ţinutului Enogu, — un stat din sudul Nigeriei, — stând pe tron alături de regala-i consoartă şi presupusul prinţ de coroană. Sub picioarele goale se vede aşternută o minunată blană de leopard.

— Prin urmare, suntem înţeleşi: a doua lecţie, mâine, la aceeaşi oră...

— Maestre dragă, n'aş putea-o obţine... prin corespondenţă?...

Serbările de 10 ani, ale Constituţiei din Germania

La Berlin au avut loc mari serbări cu prilejul împlinirii a zece ani dela introducerea nouei Constituţii.

Fotografiile noastre înfăţişează pe preşedintele Hindenburg, în loja din Reichstag, ascultând cuvântările.

La stânga: Cortegiul tineretului.

Femeile fumează din ce în ce mai mult

Armata femeilor fumătoare, ia proporţii fantastice. Un exemplu în această direcţie, ni-l oferă ultimul raport al comisiei economice engleze. Iată ce spune, între altele:

„Pe când în Regatele Unite ale Britaniei, consumul anual de tutun, era de 2.4 pfunzi pro cap de locuitor, în 1927 a crescut la 3.4 pfunzi. Această creştere nu e explicabilă decât prin faptul, că femeile fumează mult ţigarete.

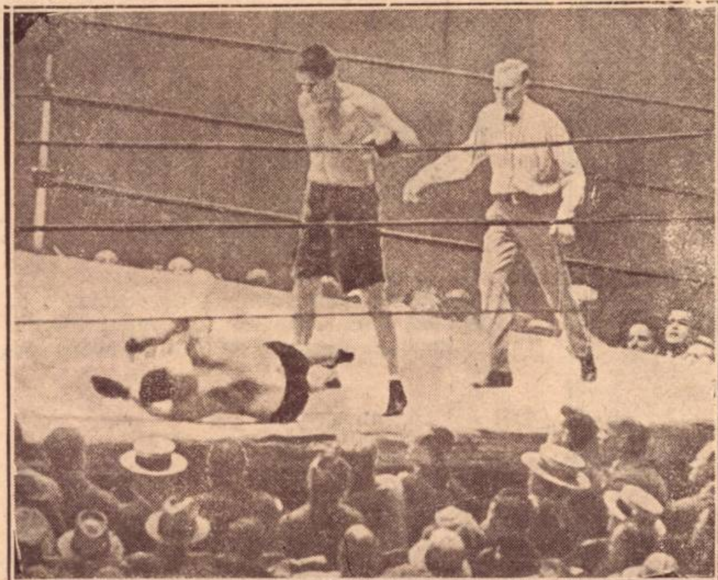
In 1907, s'au întrebuinţat 71.1% tutun de pipă, 23.8% ţigarete şi 5.1 % ţigări de foi.

In 1924 s'a întrebuinţat 58.5% din cantitatea totală a tutunului, pentru ţigarete, 40% pentru pipă şi 1.5% pentru ţigări de foi.

Intreaga producţie de tutun pe 1926 a fost de 98 miliarde pfunzi.

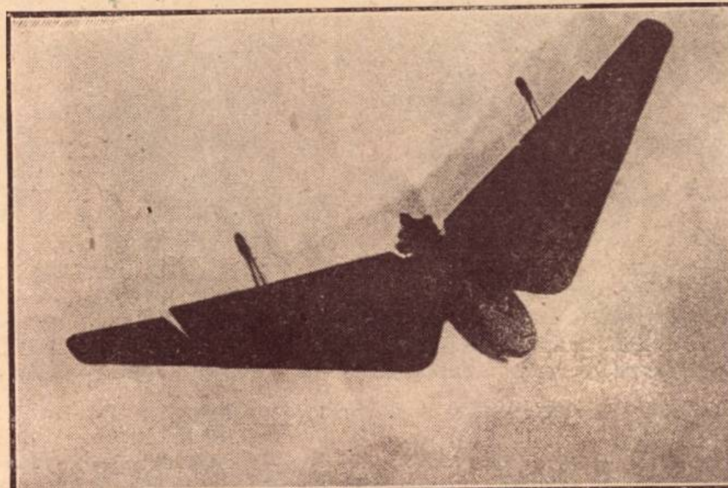

Ştiţi de ce birjarii acuma,
Circulă 'ntr'o parte numa'
Respectând modalitatea?
Ca 'n cealaltă parte, încă,
Onor. Public să petreacă,
Răsfoind „Realitatea".

Tom Heeney, neînvinsul boxeur din Noua Zeelandă e culcat „knock-out", după al zecelea tur, de către celebrul şampion al lumii Gene Tunney. Marele match a avut loc la New-York, luna trecută, în imensul stadion Yankee Stadium.

Numărul viitor al revistei noastre, va fi închinat pitorescului ţinuturilor româneşti.
Nu trebue să lipsească din nici o casă.

„Pterodaktylul" un avion fără coadă, asemenea unei molii uriaşe, face senzaţie pe aerodromul din Hendon, la Londra.

Spărgători moderni

In toate epocile au existat oameni cari s'au abătut dela drumul drept. Singuri sau ca şefi de bandă, aceştia au băgat lumea în sperieţi, prin jafuri şi crime, periclitând siguranţa populaţiei din regiunile unde operau. Au fost chiar timpuri, — în antichitate şi evul-mediu, — când organizaţiile de tâlhari, ameninţau siguranţa statelor însăşi şi aceste timpuri, par să renască în America.

Este de-ajuns, să ne amintim de lupta de exterminare, pe care a dus-o Roma, sub Pompeius, contra piraţilor din Mediterana, războiul porturilor nordice şi baltice. — În evul mediu, — contra hoardelor de piraţi, conduse de Klaus Stätebeker, lupta grozavă, care a dus-o statul Carolina, din America, contra banditilor cari ameninţau în permanenţă şoselele, fapt care a determinat înfiinţarea celei mai teribile pedepse, — moartea fără judecată, — inspirată din grija autorităţilor, pentru siguranţa publică.

Numele acestor Störtebeker, Schinderhahn şi al lui Cartouche, — care opera în Franţa ca şef de bandă în 1721 şi care a sfârşit pe roată — erau cel puţin înconjurate de o aureolă romantică. Aceştia încaltea se bucurau de o deosebită consideraţie, în rândurile populaţie sărmane, pe care o ajutau cu dărnicie, atunci când era ameninţată de foame sau de creditorii nerăbdători. Natural, că nu grija de cei săraci, îi împingea la darea „loviturilor", — cari totdeauna produceau, — ci intenţia de a-şi satisface orgoliul şi tilul nobil de „apărător al celor slabi", graţie cărora, popoarele au ţesut atâtea legende romantice, care le-au sporit aureola.

La fel la noi în ţară — mai ales pe vremea fanarioţilor, oameni necăjiţi, asupriţi sau nedreptăţiţi apucau calea codrilor şi deveniau haiduci. Şi aceştia loviau pe cei puternici, dar cruţau şi ajutau pe cei slabi şi sărmani.

Jianu, Tunsu, Negoiţă şi în ultimul timp, Pantelimon şi Terente, poartă toţi aceleaşi titluri de gratitudine populară.

Criminalitatea modernă însă, — şi vorbim de cea americană, — nu vrea să mai ştie de romantism şi dacă-l mai practică o face pe o scară foarte redusă. „Principiile moderne" şi egoismul, par a fi elementele dominante şi în aceste sfere.

Se sacrifică gloria romantismului, pentru a lucra rapid, cu un cinism nemaipomenit, în slujba unui egoism fără scupule, care de multe ori adună comori întregi, cu riscuri uriaşe, pentru a le risipi apoi, într'o clipă. Spargerile se operează în stil mare. Jefuirea a trenuri complete, este ceva la ordinea zi ei, în America. Bande mascate, opresc trenul, în plin câmp, parcurg compartimentele, cu revolverul întins şi silesc pasagerii, să le predea banii şi obiectele de valoare. Apoi, dispar cu automobilele, care îi aşteaptă pe şosea.

Whitemore din Baltimore, care a făptuit şapte omoruri cu „un venit net" de 386.000 dolari, dinapoia reţelei în sala de conversaţii a închisorii.

Ţinta principală a banditilor americani, sunt transporturile mari de bani. Din această cauză, aceste transporturi se fac în automobile blindate, înarmate cu mitraliere, însoţite şi de o coloană puternică de poliţişti. De-asemenea, se uzează şi de motocicletele blindate, la urmărirea criminalilor.

Paradisul spărgătorilor americani este Chicago. „Câmpul de operaţiuni", — oraşul, — este împărţit în raioane, între diferitele asociaţii, care păzesc cu deosebită grije, ca „teritoriul" din administraţia lor, să nu fie „călcat de concurenţă". Se dau uneori adevărate lupte de frontieră, — războIi în toată regula, — între teribilele bande Aiello şi Capone, cari sunt cea mai grozavă batjocură, adusă autorităţilor.

Intr'adevăr poliţia asistă la ele, dar nu le consideră ca pe un *„tertius gaudens"*, ci îi este imposibil să intervină.

Acest Capone, a plasat de curând, un capital de 35.000 dolari provenit din furturi şi contrabande într'o „Societate pentru curăţirea higienică a magazinelor". De-atunci, localul societăţei, — care suferise multe atacuri, este ferită de spargeri şi dacă ar fi să credem ziarele americane, sunt foarte multe firme comerciale, care caută colaborarea tacită a vre-unui bandit cunoscut, care să ferească întreprinderea de jafuri.

Joe Aielle, (jos) şi Al. Capone, (sus) conducătorii celor două bande puternice de criminali, cari terorizează populaţia din Chicago şi-şi dispută stăpânirea acestui oraş.

Când a murit acum câtva timp, „cel mai teribil bandit american", veşnic căutat de autorităţi, au luat parte la înmormântarea sa, toţi criminalii, tâlharii şi spărgătorii din Chicago, cari au eşit toţi din ascunzătorile lor. Poliţia neputincioasă, i-a lăsat să de-

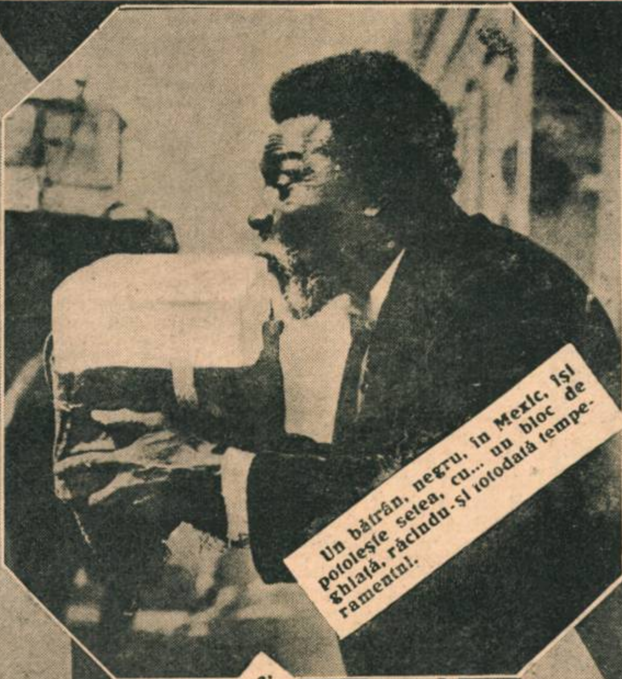
(Citiţi urmarea în pagina 18)

Orbit pe 10 minute

Gazele lacrimogene fac neputincioşi pe bandiţi, când se găsesc la distanţă potrivită.

CURIOZITĂŢI

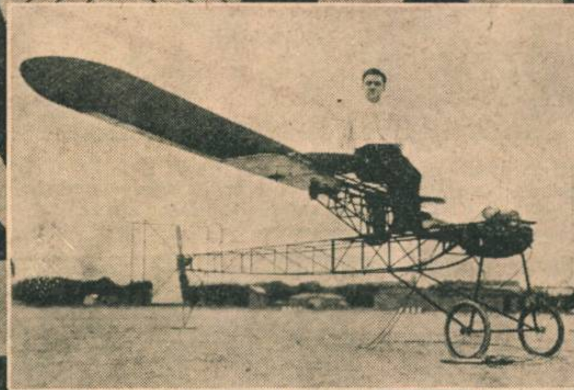
Un bătrân, negru, în Mexic, își potolește setea, cu... un bloc de ghiață, răcindu-și totodată temperamentul.

MIZERIE!... O vagabondă a Parisului, dormind pe cheiul Senei.

O abisiniană, își duce odraslele la baie. Pe cel mai mic dintre copii îl poartă în spate.

Un nou model de aeroplan a fost construit de domnul ZASCHA (sus pe aripă). După cum se pare, noul aparat, deși de o construcție extraordinar de simplă, — seamănă cu o bicicletă — va fi în măsură să sboare cu ușurința cu care merg automobilele.

Femeile engleze, pleacă vara pe câmp, la plaje sau la stațiuni climaterice. Ele evită neplăcerile hotelurilor culerelor și celorlalte angarale. Le vedem aci instalate cu tot confortul, odihnindu-se după o masă copioasă, preparată de ele însile.

Petrecere țigănească sau sărăcia veselă, la periferia Bucureștilor

Nu vă speriați! Nu e vorba de o crimă monstruoasă! Capul tânărului are și trup, dar... este îngropat în nisip, iar tânăra-i tovarășe de plaje, îi dă o dovadă de afecțiune, sub razele solare.

Cum își petrec vilegiatura marile personalități politice

Stresemann se află într'o mică localitate balneară, împreună cu soția și cei doi fii ai săi, dintr'o primă căsătorie.

Chamberlain intenționează să facă o splendidă plimbare pe mare, până în California.

Regele Alfons al Spaniei, a făcut o plimbare de câteva ceasuri cu un submarin. Il însoțea regina și doi din fii lor.

Principesa Marie-José, a Belgiei, s'a plimbat câteva ceasuri, cu aeroplanul.

Hindenburg nu a părăsit încă Berlinul.

Regele Angliei s'a retras la un castel spre a se odihni, ca și regina Mary, de „oboselile **seasonului** londonez."

Un grup de foşti combatanţi englezi, pe câmpurile de luptă din Franţa, au venit zilele trecute în pelerinaj, să revadă locurile pe unde au trăit zilele crunte din 1917. Combatanţii vizitează şi evocă amintiri pe câmpul de luptă dela Ypres.

Comerţ cu carne de câine

Există un ţinut în care populaţia devorează foarte multă carne de câine.

Să nu vă închipuiţi însă că e vorba de cine ştie ce stat îndepărtat de pe glob, rămas în urmă cu civilizaţia. Din contră, o regiune cu pretenţii de ultra modernism. Saxonia.

In acest stat german, câinii sunt puşi pe aceeaşi treaptă cu oaia, vaca sau porcul. Sunt crescuţi, îngrăşaţi sistematic şi transportaţi la abator...

Şi comerţul în acest gen, exercitat în văzul tuturor, e cât se poate de rentabil. La Chemnitz — spre exemplu — nu există cartier care să nu-şi aibe măcelăria lui specială cu carne de câine. Cea mai mare desfacere o realizează un anume Tuscheerer situat în cartierul lucrătorilor din Sonnenberg, care a şi fost, de altfel, supranumit „regele cărnii de câine" straşnic titlu!... nu se poate spune că saxonilor le lipseşte imaginaţia...)

După o recentă anchetă, acest oraş absoarbe peste treizeci de mii de câini anual, pe când întreaga Saxonie consumă aproape 70.000.

Să nu ne surprindă. Mai zilele trecute chiar, se semnalase descoperirea unei însemnate cantităţi de măruntăe canine, pe grătarele câtorva cârciumi din Ploeşti...

...Noroc numai, că noi n'avem mania statisticilor!...

CHERYJEAN

Krassin depeşează: „Ceaţă...
...Să înaintăm.. pe ghiaţă
N'avem... posibilitatea!
Doar dacă primim benzină,
Şi revista cea mai fină
De cetit — „Realitatea".

Maiorul englez Cohen, **care şi-a pierdut ambele picioare pe câmpul de luptă, depune o coroană pe mormântul „Soldatului Necunoscut" din Bruxelles.**

Ca să înceteze odată,
Sărăcia 'n ţara toată
Răul şi calamnitatea,
Dom' Ministru dela Muncă,
Tuturor a dat poruncă,
Ca să ia „Realitatea".

Poşta Cinefililor

I. Petrescu. — 1. Nu-i putem da în vileag numele; 2.40; 3.24.

Elisabeth D'y. — 1. GLORIA SWANSON: United Artists Studio, Holywood City, Calif., U. S. A. 2. EVI EVA: Berlin Wilmersdorf, Badenschestrasse, 20. 5. CAMILA HORN: United Artists studios Hollywood Calif. U. S. A. 3. MARIA IACOBINI: Berlin W. 10, Friedrich-Wilhelmstrassse, 13. 4. Nu cunosc adresa Nitei Naldi. 5. ELISABETH PINAJEFF: Berlin-Charlotenburg, Kurfürstendamm 38—39. 6. JENNI JUGO: Berlin Halensee, Kurfürstendamm, 152.

R. Veneri şi O. V. — 1. A jucat în Notre-Dame şi Fantoma dela Operă. Nu cunosc însă filmul celălalt. Cred că l-aţi scris greşit. 2. LON CHANEY: Metro-Goldwyn Studios Culver City, Calif., U. S. A. 3. CARL SCHENSTROM (Pat): c/o Paladium-film, Copenhaga, Danemarca; şi HAROLD WADSEN (Patachon): c/o Paladium-film, Copenhaga, Danemarca. 4. WERNER FUETTERER: v. R. I. 30, Delaslatina. 5. VICTOR VARCONY: The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood Boul., Hollywood City, Calif. U. S. A. 6. BUSTER KEATON: Buster Keaton Prod., 1025 Lillina Way, Hollywood, Calif., U. S. A. 7. MARIA CORDA: The Standard Casting Directory, 616. Taft Building, Hollywood Boul., Hollywood City, Calif., U. S. A. 8. RAMON NOVARRO: v. R. I., 30, Piverth-Galaţi. 9. BRIGITTE HELM: Berlin Friedenau, Fehlerstarsse, 4. 10. EGON VON IORDAN: Berlin W. 15, Lietzenburgerstrasse, 27. 11. CLARA BOW: The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood Boul., Hollywood City, Calif., U. S. A. 12. Elisabeth Pinajeff: vezi răsp. precedent. Restul în numărul viitor.

Căpitan Rătescu, Bacău. — „Studentul din Praga" a fost filmat odată înainte de războiu şi odată în 1926. Distribuţia primei realizări nu mi-o mai amintesc, dar dacă memoria nu mă înşeală, a cuprins şi pe Paul Wegener, care a interpretat rolul cămătarului, rol ce i-a revenit lui Werner Krauss în a doua realizare şi în care Conrad Veidt a fost studentul, iar compatrioata noastra Eliza la Porta, ţiganca-florăreasă.

D-na C. din Ploeşti. — Sunteţi o rară excepţie, căci puţine mame vor să facă din fiicele lor artiste de cinema. Veţi întâmpina multe greutăţi până ce fetiţa dv. va fi angajată, căci la noi se turnează prea puţine filme, iar rolurile de copii sunt, în majoritate, eliminate. Vă puteţi însă adresa unuia din realizatorii noştri, de pildă d-lui Ion Şahighian, sau d-lui Jean Mihail, care să vă aibe în vedere.

I. Corhan, Focşani. — Monte Blue: c/o The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Holywood Boul., Hollywood, Calif. (U. S. A.); William Wilson: c/o The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood Boul., Hollywood, Calif., U. S. A.

I. Sireţeanu-Iaşi. — Scrisoarea d-tale e interesantă, dar fără valoare, căci la acest concurs nu se acceptă voturi prin procură. Desigur că nu le puteţi scrie în româneşte. Sunt multe filme realizate cu Werner Fuetterer, dar editorii noştrii nu se prea grăbesc să le angajeze.

Se spune că Mady Cristians ar fi romăncă, dar nu pot şti nimic precis. Biografiile vor apărea pe rând; aci nu-i spaţiul lor.

REALITATEA ZÂMBEŞTE

CÂND VREA FATA...

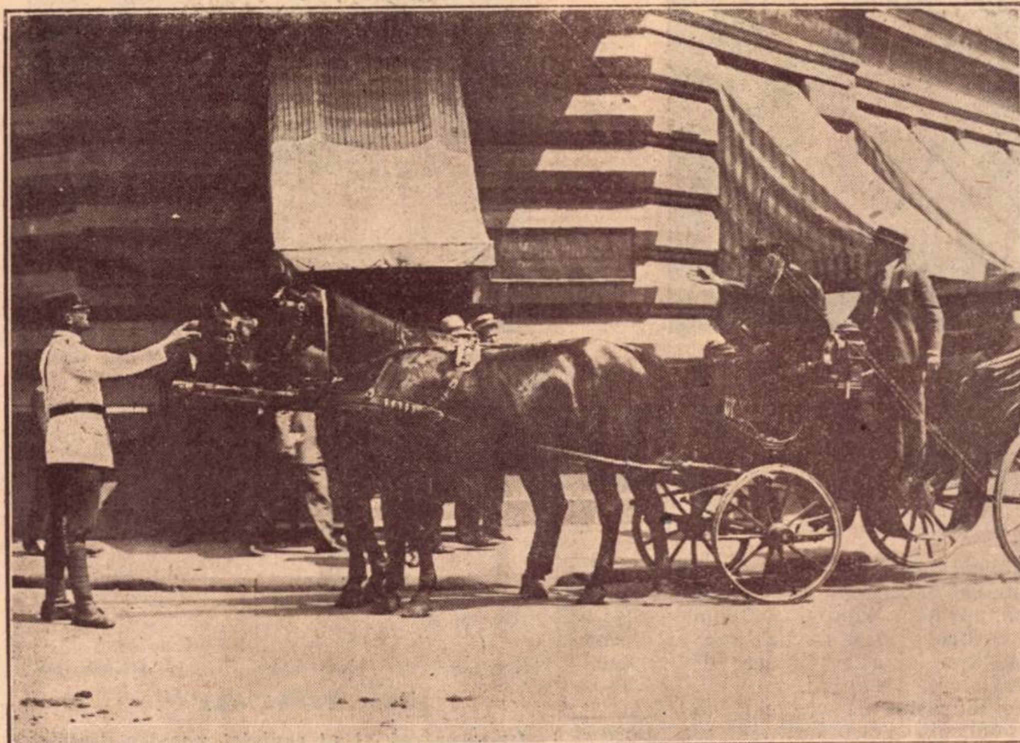
Coana Lucreţia sau tuşa Ţica, cum îi zic rudele, prietenii şi cunoscuţii este văduvă prin deces şi locueşte în Mântuleasa. Fumează ca un turc, cumpără zarzavaturi din poartă şi aşteaptă să-şi mărite fata. Cateluţa, urâţică, este din ce în ce mai nerăbdătoare să întrebuinţeze feţele de pernă festonate, şervetelele brodate şi plapuma de mătase roşie, de teamă să nu se taie.

In papuci pe talpă, cu o ţigară stinsă în colţul gurii, pe scaun lângă maşina de gătit scoasă în fundul curţii, tuşa Ţica, legată la cap, caută peţitori în cărţi ridicându-se din când să întoarcă ardeii ce se coc încreţindu-se pe plită împrăştiind poftă de mâncare prin vecini. Cateluţa stă şi ea pe o ladă şi citeşte cuminte, curăţel îmbrăcată „Caterina, împărăteasa Rusiei".

— Mamă, strigă ea dela o vreme fără să ridice ochii.
— Aud.
— Ştii ceva...
— Ştiu dacă mi-i spune.
— Am să mă mărit.
— Să te audă Dumnezeu!
— Ştii cu cine?... Cu d-l Popescu.
— N'ai decât, da să ştii că nu-ţi dau un cap de aţă... Să-mi sece mâna, să dea Dumnezeu să mă vezi cerşind la pod.
— Dar ce-ţi este, mamă!?
— Mărită-te, nu zic să nu te măriţi, da mărită-te cum trebue... Ai învăţat la Vanghelică, ştii franţuzeşte...
— Ce ştiu...
— Cânţi la pian.
— Ce cânt...
— Ai truso, mobilă... Să iei şi tu măcar un ofiţer, da nu băiatul plăpumarului.
— Dacă-mi place mie..
— Un ăla scurt.
— Cât mine.
— Un dop.
— Ce-ţi pasă d-tale?
— Şi urât...
— Bărbat... N'ai să trăeşti d-ta cu el.
— Ziceam să iei un om cum se cade, funcţionar... Să vă fi cununat nen'tu Chirilă, că mi-a şi spus.. Ţine la tine.
— Aşa ţinut, să mă ia în braţe cum vine, mersi...
— Nu te gândi.. Pentrucă te cunoaşte de mică... Poate că te înzestrează, de unde ştii... Avere are, slavă Domnului... I-am dat a înţelege.
— Ţi-ai şi găsit omul... Ştiu eu după ce umblă dumnealui.
— Fă-te că nu înţelegi... Până te măriţi, că pe urmă...
— Nu ştiu, eu vreau să iau pe Ionel.
— Atâta să trăiască el.
— Doamne, mamă, ce-ai cu omul...
— Par'că-i dracu.
— Dacă-mi place mie.
— Un stricat.
— Cine ţi-a spus d-tale că e stricat?
— Un beţiv.
— De unde ştii că e beţiv?
— Cartofor.
— Ai auzit d-ta că joacă?
— Zice că are şi un copil cu fata găzarului.
— Minciuni, cine ţi-a spus...
— Ştie lumea.
— Dacă te iei după vorbe.
— Nu e vorbe, mi-a spus şi Mitică, agentul dela siguranţă, că s'a luat după el şi a aflat tot, cum bea, unde joacă, cu cine trăeşte... M'a costat o sută de lei şi numai de rău mi-a spus.
— Dacă n'ai de lucru... Ce te aşteptai să spună pentru o sută de lei?...

C. BRĂESCU

Nu e voe!

O grozavă 'nvălmăşală,
E acum în Capitală,
Iar pe strada principală,
Doamne, ce mai tărăboi e!
N'ai voe să treci d'a dura,
Nici în car, nici cu trăsura,
C'a dat ordin Prefectura:
— Nu e voe!
— Nu e voe!

Ordonanţa astfel spune:
„Numai într'o direcţiune!"
Cine nu se va supune,
L-a luat sfântul Sisoe!
Poţi fi prinţ dela Parânga,
Poţi să cânţi şi dânga-dânga,
Ca s'o iei puţin la stânga,
— Nu e voe!
— Nu e voe!

C'un căţel pe braţe, (Schnuky),
Lilly, Fifi si cu Ţuky,
Trec şi li se văd genunchii,
Şi-i aproape goală, Zoe;
Dar când trece vre-o pereche,
Imbrăcaţi de modă veche,
Un gardist într'o ureche,
Ii opreşte
— Nu e voe!

Când pe ceruri luna sburdă,
Trec maşini în goană surdă
Şi viteza lor absurdă,
S'o opreşti, e anevoe.
Numai când spre dimineaţă,
Trece-un car cu boi prin piaţă
Ş'un moşneag, frumos la faţă,
Toţi îi strigă:
— Nu e voe!

Prin palate aurite,
Fraude nepedepsite.
Răutatea ne înghite,
Ca pe vremile lui Noe;
Dar să rupi din bălărie,
O lalea, o iasomie,
Intri viu în puşcărie!
— Nu e voe!
— Nu e voe!

V'aşi mai scrie pe tăcute,
Versuri, vrute şi nevrute
Despre-amorurile mute,
Depre Venus, despre Joe,
Dar mă tem că vre-o duduie,
Palidă ca o gutuie,
Să nu sară şi să spuie:
— Nu e voe!
— Nu e voe!

ION PRIBEAGU

Spărgătorii moderni

(Urmare din pagina 14)

fileze în linişte, cu toate că majoritatea lor, cunoscuţi şi urmăriţi de mult, cu mandate de aducere.

Aceasta pentru America.

Dar nici continentul nostru, nu poate renunţ ala dubioasa „glorie", de a poseda spărgători de stil mare.

Intr'o periferie a Vienei, locuia nu de mult, un individ, care ducea o viaţă luxoasă, într'o vilă proprie, centrul de unde dădea nişte lovituri uriaşe. Urmărit, a căzut mort în mâna poliţiei, după o luptă aprigă, în care a utilizat cele mai moderne arme de atac şi apărare. La descinderea pe care au făcut-o autorităţile, au descoperit un întreg arsenal de unelte de spargere, din cele mai moderne, prevăzut şi cu maşini, pentru proba metalelor, din cari sunt fabricate cassele de bani. Totodată, au descoperit un aparat complet montat, de sudură autogenă, cu o capacitate de 3600 de grade, fabricat de bandit, graţie studiilor sale technice şi după indicaţiunile bibliotecei de technicologie pe care o poseda, în vila locuită de el. E vorba de Johann Breitwieser, cel mai grozav bandit austriac.

Am avut deasemenea ocaziunea să constatăm, că spărgătorii moderni, se servesc în atacurile lor, de ultimele expresiuni ale ştiinţei, în materie technică şi chimică.

Nu de mult, la Berlin, când a fost atacat un magazin de bijuterii, banditii au uzat de nişte bombe, cari le-au acoperit acţiunea cu un nor uriaş şi des de fum chimic. Până să intervină autorităţile şi pompierii, spărgătorii au dispărut, lăsând magazinul gol. Dar asemenea cazuri, sunt nenumărate.

La spargerea de mai sus, a jucat rolul principal o femee, care a condus toată afacerea. Foarte ades, logodnicii cu logodnicele, soţul cu soţia sau amantul cu concubina, sunt complici. Dar tot atât de des, femeea este aceea care dă imboldul şi de multe ori joacă rolul principal, sau pe cel salvator.

Rebeca Bradley Rogers, soţia unui avocat din Texas a fost condamnată pentru un îndrăzneţ furt la o bancă, la 14 ani închisoare.

Când vestitul bandit Bernuşa, din Bucovina sau criminalul leton Kaupen, au fost arestaţi, femeile lor, au adunat resturile bandelor şi au continuat „opera" celor executaţi.

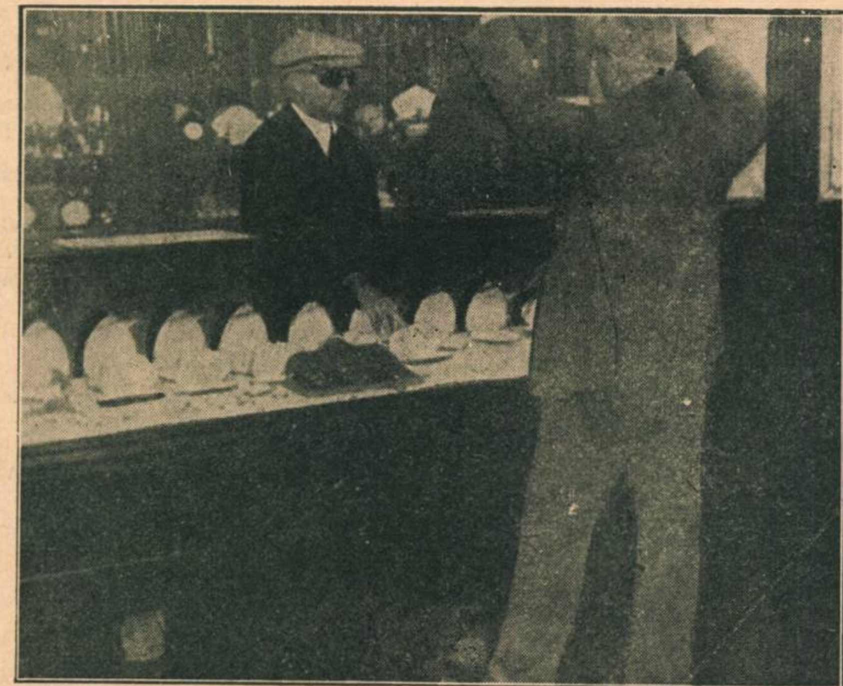
In materie de „emancipare" criminală, tot americanele sunt în frunte. Astfel, soţia unui avocat, din Austin, în Texas şi o studentă din Dacota-Sudică, au declarat după pronunţarea sentinţei, că sunt mândre de a fi dat „singure", loviturile la bănci.

Bărbaţi, ca şi femei, au înspăimântat omenirea, prin cinismul şi cruzimea cu cari operează. Avutul public şi particular sunt în permanentă primejdie. Deaceea, toate statele, trebue să considere de datoria lor, de a pune toate forţele autorităţilor în acţiune, pentru stăvilirea acestui rău universal.

Situaţia, foarte apropiată de anarhie, care domneşte în America trebue să dea semnalul de alarmă, autorităţilor conştiente din toate ţările.

Crima dela hotel „Carol" şi fiorosul asasinat dela Cernăuţi, sunt încă proaspete şi misterul este nepătruns.

...Poliţia noastră, are cuvântul...

O pedală sub raft, emite printr'o apăsare, un puternic gaz lacrimogen, care imobilizează pe răufăcători.

Miss Jerôme Phaff, a fost condamnată la moarte de tribunalul extraordinar din San-Francisco, pentru piraterie.

Oamenii sunt făcuţi din carne

(Urmare din pagina 8)

„Bine înţeles isprăvisem. Mă pregătiam tocmai să plec".

— Trecea un copoi. Dar nici nu s'a oprit. A mers drept înainte. M'am întors atunci şi am fluierat iară. Ce ai mai aşteptat atâta, după aceea?"

„Aşteptam să fiu sigur" — explică Matt. „Mi-a părut bine când am auzit a doua oară semnalul. Greu lucru să aştepţi. Stăteam pe loc şi mă gândiam, mă gândiam!.. la tot felul de lucruri. Ce curioase gânduri poate avea un om. Şi mai era o afurisită de pisică, care umbla mereu prin apropierea casei şi mă necăjia cu sgomotul ei".

„Zici că e grasă?" exclamă Jim, neatent la spusele tovarăşului şi cuprins de bucurie".

„Sunt sigur Jim, că e o afacere foarte grasă. Ard de nerăbdare să le mai privesc odată.

Fără să-şi dea seama cei doi iuţiră paşii, rămânând însă tot precauţi. In două rânduri ei schimbară direcţia, spre a evita întâlnirea vreunor poliţişti. Şi numai după ce se încredinţară că nu sunt observaţi, pătrunseră în gangul întunecos al unui hotel eftin.

Deabia când ajunseră în odaia lor, din ultimul cat aprinseră un chibrit. In vreme ce Jim aprindea lampa, Matt încuie uşa şi trase zăvorul. Când se întoarse el observă că tovarăşul lui aşteaptă nerăbdător. Zâmbi la nerăbdarea celuilalt.

„Lămpile astea de buzunar sunt bune — spuse dânsul — scoţând una din buzunar şi examinând-o. — Dar ne trebuie o baterie nouă, a slăbit cu totul. De câteva ori am crezut că mă va lăsa în întuneric. Ciudat aranjament în casa aceea, era cât pe-aci să mă pierd. M'a încurcat şi faptul că odaia lui era pe stânga.

„Ţi-am spus doar că e pe stânga", îl întrerupse Jim.

„Mi-ai spus că e pe dreapta — ripostă Matt — cred că ştiu ce mi-ai spus, şi apoi am şi harta făcută de tine".

Scotocind prin buzunar, dânsul scoase o foaie de hârtie îndoită. După ce o desfăcu, Jim se aplecă şi privi.

„Am greşit" admise dânsul.

„Desigur. Am fost nevoit să fiu ghicitor".

„Dar ce importă acum — exclamă Jim — arată ce ai!"

(Continuarea în numărul viitor)

Rectificare

In numărul 31 al revistei noastre dintr'o eroare a fost arătat drept autor al jocului No. 1 (silabe încrucişate) d. Const. Massu. Jocul a fost imaginat şi aparţine d-lui Constantin Palade-Bacău.

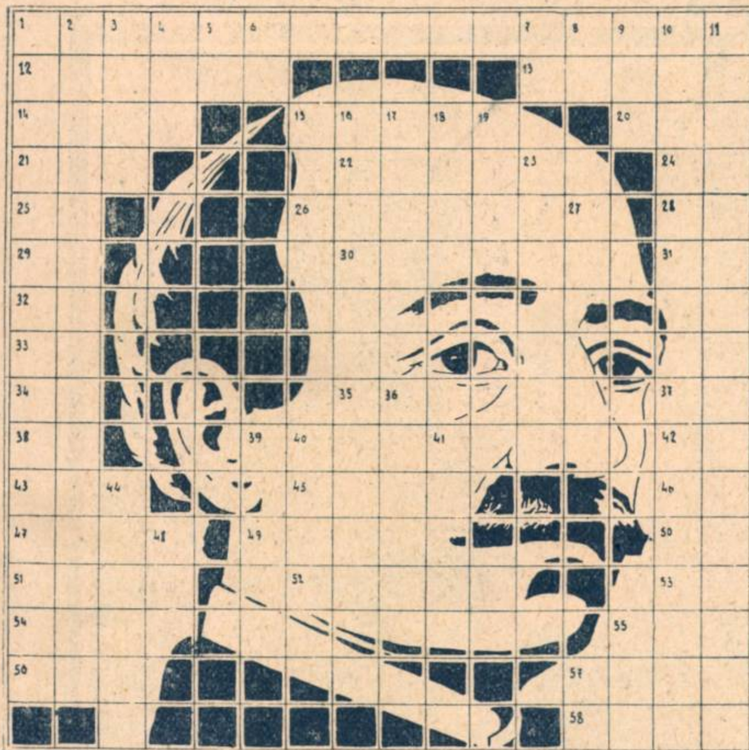
Jocurile „Realităţii Ilustrate“

Sub conducerea d-lui CONSTANTIN MASSU

Joc No. 1 (V. Alexandri)

Cuvinte încrucişate

(10 puncte) de CONST. COJAN

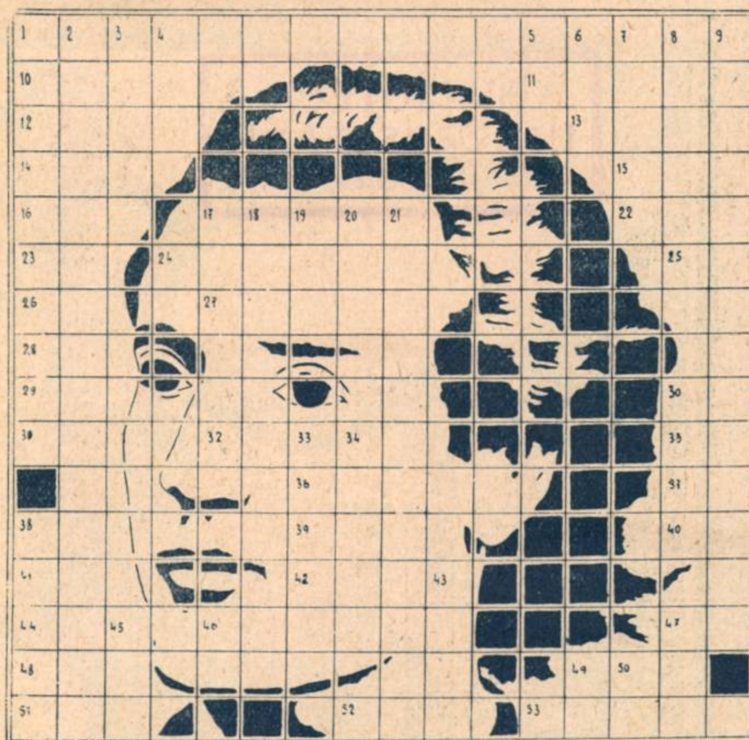
Orizontal: 1) Poezie de V. Alexandri; 12) Legătură frăţească (articulat); 13) Restaurant; 14) A se văita; 15) Putere; 20) Coastă; 21) Localitate în Franţa (invers); 22) Inflorescenţă; 24) Insulă în Oceanul Atlantic; 25) Notă muzicală; 26) Sfijit (Mold.); 28) Două consoane; 29) Două litere din „Doi"; 30) Notă muzicală; 31) Notă muzicală (invers); 32) Pronume; 33) Sufix; 34) Prepoziţie; 35) Pronume; 37) Două litere din „Fân"; 38) Interjecţie; 39) Poezie de V. Alexandri; 42) Pronume; 43) Nume femenin; 45) Suflare (Med.); 46) Notă muzicală (invers); 47) Plantă cu flori galbene (Tr.); 49; Ochiu de sticlă (invers); 50) Zeitate; 51) Anagramă din „Vina)"; 52) Pictor francez 1798—1882); 53) Pană de despicat; 54) Localitate în Austria; 55) Fluviu în Europa; 56) Obţii; 57) Canal (invers); 58) Religiune (pop. invers).

Vertical: 1) Poezie de V. Alexandri; 2) Poezie de V. Alexandri; 3) Rână (Mold.); 4) Ivi; 5) Pronume; 6) Pronume; 7) Conjucţie; 8) Pronume (invers); 9) Şopron (Mold.); 10) localitate în Franţa; 11) Poezie de V. Alexandri (invers); 16) Poezie de V. Alexandri; 17) Iubit; 18) In timpuliernei; 19) Trei litere din „Anjou"; 23) Interjecţie; 27) Pronume; 36) Localitate în România; 37) Poezie de V. Alexandri; 40) Oraş în Ungaria; 41) Măsură agrară; 44) Patria lui Strabon; 48 Literă grecească; 55) Măceş (Tr.); 57) Pronume.

Joc No. 2 (M. Eminescu)

Cuvinte încrucişate

(10 puncte) de CONST. COJAN

Orizontal: 1) Poezie de M. Eminescu; 10) Râu în Franţa; 11) Nume femenin; 12) Glorific; 31) Păşune (Mold); 14) Popor asiatic; 15) Interjecţie; 16) Interjecţie; 17) Poezie de M. Eminescu; 23) Treci brusc (fig); 23) Iniţialele numelui unui celebru critic francez 1804—1869); 24) General francez (1763-1813); 25) Interjecţie; 26) Diftong; 27) Acid; 28) Iniţialele unui celebru pictor francez (1748—1825); 29) Apucă; 30) Operă; 31) Pronume; 32) Ciuciure; 35) Măsură agrară; 36) Ţară în Asia (Ant.); Notă muzicală; 38) Prepoziţie; 39) Plantă; 40) Posed; 41) Pronume (invers); 42) Dispariţiune treptată (fig.); 44) Incet; 46) Poezie de M. Eminescu; 47) Negaţie; 48) Fiica lui Cadmus (Mit.); 49) Poezie de M. Eminescu; 51) Nume masc.; 52) Conjuncţie (invers); 53) Poezie de M. Eminescu.

Vertical: 1) Poezie d M. Eminescu; 2) Poezie de M. Eminescu; 3) Supăra (fig. invers); 4) Cântăreţ grec; 5) Sufix; 6) Paradis; 7) Romancier francez (1803—1870); 8) Poezie de M. Eminescu; 9) Poezie de M. Eminescu; 17) La ureche; 18) Diviziune de timp (invers); 18) Arbore; 20) Imi însuşesc (invers); 21) Poezie de M. Eminescu; 30) vas; 33) Regat în India; 34) Uni; 38) Poezie de M. Eminescu; 43) Scriitor şi teolog jansenist (1613-1684); 45) Personaj biblic; 47) Guvernator (ad.); 49) Mamifer (plural); 50) Produce.

Joc No. 3 Logogrif

(5 puncte)

de CONST. P. HORJEA-Câmpina

I

Cuvântul ce-i de aflat
N'are multă căutare;
Şi'nseamnă iubiţi amici
Colportor de lucruri mici
De valoare

II

Din opt litere-i format.
Suprimând pe cea finală
Şi continuând aşa,
Multe lucruri noui vom da,
La iveală.

III

Intâi nume femenin.
Mai apoi un domnitor.
Cel de-al treilea însă, arată —
„Caute-şi norocul". — Iată
Ce uşor.

IV

Elidând din nou finala,
Vom găsi o suprafaţă,
Ce se află'n Geometrie.
Asta orişicine-o ştie,
Din viaţă.

V

Tăind litera din urmă
La acest cuvânt aflat,
Am găsit, ca şi prin vis
Un cuvânt ce — paradis —
A'nsemnat.

VI

Procedând la fel acuma,
Vom afla o întrebare,
Ştiută de orişicare
Cetitor şi cetitoare,
Mic şi mare.

Joc No. 4 Logogrif

(5 puncte)

de N. GH. POPESCU, R.-Vâlcea

— Cuvântul meu e un mister
Cu şase capete — dar sper
C'o să-l găsiţi ş'aveţi să fiţi
— Cu siguranţă — mulţumiţi!

De-i tai un cap, ai săvârşit,
Un act de lege pedepsit
Şi'ntr'o maşină l'ai schimbat,
Când i-ai tăiat pe celălalt.

Mai taie-i unul, căci e just,
C'ai să găseşti ceva cu gust:
O pasăre; suprimă iar,
Şi vezi că-i lucru de plugar.

Suprimă altul ş'apoi stai,
Că peste-un zeu puternic dai;
Mai taie iar — dacă'ndrăzneşti,
Şi vezi de nu cumva'l găseşti?...

Deslegările jocurilor se primesc la redacţie până la 10 Sept. cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obţine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 29, 30, 31 şi 32, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii şapte deslegători, primesc câte un volum din operile autorilor renumiţi. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Septembrie 1928.

„REALITATEA ILUSTRATĂ"
revistă săptămânală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, str. Sărindar 9
Telefon 306/67

PREŢUL ABONAMENTULUI

Pe un an întreg	Lei 300
Pe o jumătate an	„ 170
Pe trei luni	„ 90
PENTRU STRĂINĂTATE	
Pentru America	„ 800
Jugoslavia şi Cehoslovacia . . .	Lei 500

Director redacţional
NIC. CONSTANTIN

REALITATEA ilustrată

ANUL II, N. 32
25 August 1928

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

FILMUL IN REPAOS
(Camilla Horn, Lillian Harvey, Jenny Jugo și Willy Fritsch)

REALITATEA ilustrată

ANUL II, No. 33
1 Septembrie 1928

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

SE 'NTORC COSAȘII DELA CÂMP...

Prețul 8 Lei

Pitoresc...

TIMP de două săptămâni prietenul meu, brazilianul, a hoinărit cu mine dealungul țării. Călător pasionat, a privit și-a știut să privească. Acum, în gară, îmi împărtășește impresiile sale...

— ... In ceasul când se despart, ca și ceasul când se pregătesc să treacă'n altă lume, oamenii devin sinceri, fiindcă minciuna devine inutilă. Ea e un auxiliar, din nefericire prețios, și din nefericire indispensabil al civilizației noastre. Dă-mi voe, prin urmare, să-ți spun că zilele trăite printre voi n'au fost zile pierdute. Pierre Loti care-mi era mai simpatic în postura de călător, decât de scriitor, manifestase în „Doamna Crizantema" o temere, pe care și eu, permanent vagabond, am încercat'o de multe ori: anume că globul se micșorează și, ceeace e mai grav, se uniformizează. Oamenii se strămută ușor dintr'un loc într'altul, cu trenul, cu vaporul, cu aeroplanul, și corespondează între ei pe căile uscatului, ale apelor și ale văzduhului încât și ei și locurile pierd specificul, pierd ineditul.

Omul de afaceri e acelaș la New-York, la Londra, la Paris, la Berlin și, deasemeni, la București. Il recunoști, așa cum poate fi recunoscut biurocratul, muncitorul, artistul.

Vom muri de urât...

De-aceea mi-a fost agreabilă surpriza când am descoperit în țara d-tale aspecte care pentru mine au fost revelatoare. Așezați istoricește la răspântia a două lumi, — oferiți și din punctul de vedere al pitorescului, o interesantă îmbinare de priveliști apusene-orientale.

Bucureștii d-tale cu bulevarde și edificii de metropolă occidentală, posedă totuș la câteva minute de centru interesante vestigii de Stambul.

Ai făcut bine că, în drumul de la frontieră încoace, m'ai oprit din loc în loc arătând ochilor mei lucruri și oameni cari s'au întipărit adânc în mintea mea.

De pildă, Timișoara cu gara impresionantă, cu pitoreasca viață minoritară sobră și ordonată; Severinul; cu vestigii latine; Craiova cu edificii a căror arhitectură e impregnată de frumoase motive; valea Oltului, minunată perindare de peisagii pe care soarele le investmântă în lumini de-un efect pictural inedit; gările cu țărani pitorești, cu femei și copii cari vând fructe în coșuri împletite, — succesiune de tipuri și de localuri care te transportă cu gândul când în ținuturi slave, când în Orient pur, când în Occidentul grav, impozant.

Am văzut acestea, și am văzut sate cu biserici și cârciumi multe, cu țărani fataliști, cu atmosferă de roman rusesc; Sinaia cu vile și cu femei cochete; Brăila pe care am recunoscut-o din descrierile compatriotului vostru Panait Istrati; Galații în care pulsează viața comercială a porturilor de pretutindeni, cu oameni de afaceri, exportatori, misiți excroci, contrabandiști, aventurieri. M'am plimbat pe Dunăre, m'am oprit în sate cu pescari lipoveni cari amintesc tipul caracteristic al Rusului pravoslavnic de pe vremea când se închina la icoana țarului și a lui Dumnezeu. M'am ospătat cu borș de pește și m'am intoxicat la o masă oficială.

Am văzut regiunea petroliferă, — izvoare cu lichid negru, care se transformă în aur sclipitor, — și, după ce am admirat un alt răsărit, un alt apus de soare, un alt peisaj câmpenesc, alte jocuri și alte vestminte, dupăce, cu alte cuvinte, mi-au fost reținute privirile de aspecte care mi-aduceau aminte că mă aflu la răspântia Orientului, m'am pomenit deodată în regiunea cea mai avansată industrialicește, la Reșița, formidabilă uzină cu furnale care se înalță sprintene spre cer și care dovedesc că țara voastră a încetat de-a mai fi doar agricolă.

Prezintați acele elemente de natură să intereseze, să impresioneze prin amestecul de rafinat și rustic, prin vestigiile trecutului și prin eforturile de occidentalizare, prin varietatea peisagiului care rezumă parcă frumusețile risipite dealungul și dealatul pământului.

Dar, nu te supăra: ce-ați făcut voi spre a pune în valoare aceste bogății și aceste frumuseți? Intrucât mâna voastră le-a sporit, întrucât râvna voastră le-a valorificat?

...N'am răspuns prietenului meu. Trenul pleca. Nu știu, dealtminteri, ce-aș fi putut să-i spun.

ION PAS

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

ATMOSFERA impresionantă în care a fost semnat pactul Kellogg de către reprezentanții tuturor Statelor dovedește încă odată hotărârea fermă a guvernanților,— mandatari ai voinței popoarelor pe cari le reprezintă, — de a desăvârși opera grandioasă impusă de comandamentele civilizației: pacea generală și permanentă.

Pactul Kellogg e un legământ a cărui încălcare atrage după sine excluderea din concertul statelor călăuzite de hotărârea armoniei obștești. In locul coalițiilor fățișe sau ascunse de altădată, — încheiate cu intenții războinice, — avem astăzi o mare coaliție încheiată cu intenția permanentizării bunelor raporturi între popoare.

— „Să nu mai fie război!" poferau până mai eri vizionarii.

— „Să nu mai fie război, nu va mai fi război!" afirmă conducătorii națiunilor lovite de război, indiferent dacă au participat la el sau nu, dacă au fost biruitoare sau dacă au ieșit învinse.

Căci s'a dovedit peremptoriu, cu ultima încăerare dintre națiuni, că războiul lovește deopotrivă toate națiunile, ele fiind legate printr'o rețea complexă de interese cari se impun a fi menajate de către toți în interesul tuturor.

Statele-Unite cari au oferit Europei, cu zece ani în urmă, cele patrusprezece puncte ale lui Wilson, oferă și impun astăzi pactul Kellogg. Două daruri pe cari Europa, pe cari lumea întreagă, le-au primit cu bucurie și cu recunoștință.

* * *

PE ecranul actualității românești: instruirea fraudelor din Dâmbovița și isprăvile banditului Bălan.

Terente, Munteanu, Tomescu..

In fiecare an un nou bandit care terorizează o regiune sau mai multe, care ațîne drumul mare și care cade în cele din urmă încolțit și răpus ca o fiară.

Banditul Bălan și-a întrecut însă predecesorii prin cruzimea de fiară. Crimele sale, multe la număr, au fost nemotivate. Alți tâlhari jefuiau și nu ucideau decât **in extremis.** Banditul ardelean ucide cu o voluptate de bestie. Te cutremuri și te întrebi de unde ferocitatea aceasta, deslănțuirea aceasta de instincte de fiară la un individ născut într'un sat cu oameni cumsecade, în mijlocul naturii, care pune în suflet și'n priviri un strop din albastrul cerului unde tronează, blând și iertător, Dumnezeu...

* * *

SUS cortina!

Se deschid teatrele. S'a isprăvit vacanța. Grădinile de vară încep să se închidă. In locul spectacolului de ușor amuzament, se anunță o stagiune cu un repertoriu, a cărui alegere dovedește înțelegerea completă a rolului pe care teatrul poate să-l joace ca factor cultural.

Să urmărim desfășurarea stagiunii, care începe mâine seară.

In ziua de 17 August a sosit la Varșovia d-ra D'Orange, amazona franceză care-și continuă raidul Paris - București-Varșovia, acompaniată de un grup de sportsmani.

D. general Broșteanu (x), comandantul reg. 2 grăniceri, a oferit un banchet ofițerilor din reg. 2 grăniceri aflați la Mangalia, cu prilejul sărbătoririi a 30 ani de căsătorie.

DEZARMARE!!!

La 28 August, s'a semnat la Paris pactul KELLOG, pentru proscrierea răsboiului. Instantaneele noastre, reprezintă câte-va paragrafe din tratat. Restul, vor binevoi onor. cititori să şi-l închipuiască singuri.

Manevre aeriene în Statele Unite.

Infirmiere engleze, fac exerciții de salvare, cu măşti pentru gaze.

Sus: *Un aspirator de sgomote al artileriei japoneze, pentru semnalarea apariției avioanelor.*

La stânga: *Mitraliera germană, la lucru.*

Ultimul model de mitralieră americană.

Defilarea unei companii de femei, cu măşti contra gazelor, la o paradă în Moscova.

Ultimul model englez de bombă, care se lansează din avion.

Femeile ruse, iau lecții de mitralieră.

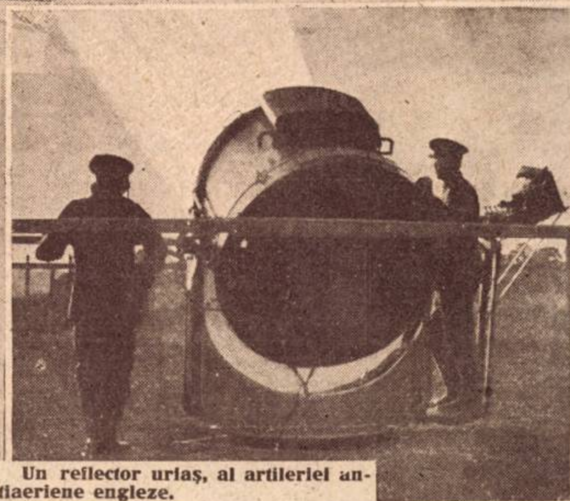
Tankuri engleze

Instructor militar rus, predă tineretului mânuirea granatelor.

Manevre navale

Un reflector uriaş, al artileriei antiaeriene engleze.

Cine a fost primul prinț al Galilor

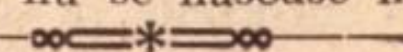
Se știe, că acest titlu îl poartă moștenitorul tronului englez. El datează de la sfârșitul secolului al 13-lea, când locuitorii provinciei Galia, din Anglia, nu vroiau să recunoască şi de suveran al lor, pe regele Eduard I, al Marei Britanii.

Acesta văzând că nu o va scoate la capăt, cu viteji Gali, le propuse următoarele: să accepte de rege un prinț născut în provincia lor, care să nu știe o boabă englezească și a cărui viață să fie fără pată.

Galii acceptară. Și pe cine credeți că le-a prezintat șiretul rege?

Pe însuşi fiul său, născut în castelul Carnavon, provincia Galia, numai de câteva zile.

Astfel noul rege nici nu vorbea englezește, nici nu avea nimic de ascuns din viața sa și nici nu se născuse în altă parte.

Pitorescul românesc prin obiectiv

FOTOGENIE ŞI FRUMUSEŢE. — ROMÂNIA PITOREASCĂ IN FAŢA STRĂINĂTĂŢII. — CUM O PREZINTĂ „NEAMŢUL" ŞI CUM O VEDE FRANCEZUL.

S'A comis totdeuna marea greşală de a se confunda fotogenia cu frumuseţea, cu toate repetatele sforţări ale specialiştilor de a demonstra deosebirea ce există între aceste două noţiuni. A fi frumos — după concepţia poporului—inseamnă a produce ochiului o impresie plăcută. Just. Iar fotogen'c, s'ar putea numi, ansamblul de linii, culori lumină şi contraste, care dă efecte plăcute pe placa fotografică. Nu e insă câtuş de puţin o definiţ'e stabilită. Legile acestui pretenţ os atribut, departe de a putea fi precizate — ridicule in aparenţă — rămân totuş pl:ne de un mare mister. Şi fiecare lucru din lumea asta e invăluit, mai mult sau mai puţin in acest mister.

Dupe cum nu toţi oameni: ies bine in fotografie — fie ei de o frumuseţe perfectă — tot astfel nu toate peisagiile naturii reuşesc să imprumute obectivului impresia pură a realităţii...

V'aţi intrebat vreodată — spre exemplu — de ce „Coasta de Azur" acest admirabil ţinut francez, cu peisagii sublime, e utilizat atât de rar in cinematograf?

Motivul, deşi surprinzător, e foarte simplu: Coasta de Azur nu e fotogen'că. Şi farmecul ei natural, datorit acelui colorit viu, impresionant pentru och'u, dar mort pentru obiectiv, reapare pe ecran infer:or celui mai banal decor de sentimentalism, nepotrivindu-se decât unor acţiuni superficiale sau com'ce. Dimpotrivă, cel mai fotogenic peisaj — a declarat Jean Epstein, un mare regisor francez — există in m'jlocul Alpilor. E un cătun sărăcăc'os, in a cărui apăsătoare monotonie fotografia inregistrează efecte cu adevărat minunate...

Deşi puţin explorate de către operatori sau fotografi cunoscători, pitorescul peisag'ilor româneşti — in general — s'a afirmat cât se poate de pretabil obiectivului. Vederile cinematograf'ce, luate de străini, căci — din nefericire — ai noştri n'au posibilitatea ş' nici ştiinţa s'o facă, dovedesc o fotogen'e adm'rabilă. Am avut prilejul anul acesta să admirăm la Paris, un mic f'lm turnat la noi. de către un operator francez. care se intitula „Pitorescul României". Câteva cinematografe d'n Berlin — sub pretextul acelu'aş titlu pompos — ne infăţişaseră nu cu mult inainte Halele Centrale din Bucureşti, murdăria Dâmboviţei, mahalalele cele mai mizerab'le, animate de ţigani şi derbedei şi fragmente anoste. prinse din fuga trenului. Vă inchipuiţi usor cu ce impresie detestabilă a rămas publicul spectator...

De astădată insă. trebue să recunoaştem că ni s'au înfăţisat tablouri de o frumuseţe răpitoare. Caracteristica vieţii noastre, portul naţional, in cadrul peisag'ului natural, fixat cu multă pricepere, a smuls adevărate accente de admiraţ'e din rândurile spectatorilor entuziasmaţi. Era, ma' intâi defileul Porţilor de Fier cu stâncile sale de gran't, care păreau că străjuiesc 'ntrarea unei grădini feerice. Fotografia fusese luată din avion şi de pe vapor, variaţia de planuri fiind menită să dea impresia cât ma: reală şi mai amănunţită a acestui măreţ colţ al naturii. Veneau apoi porturile principale de pe Dunăre cu însufleţirea lor caracteristică. Ic', colo. diferite fragmente din viaţa pescarilor... Apoi Bucureştii... Ce mare deoesbire intre desgustătoarea paradă de murdărie şi mizerie infăţişată de „neamţ" şi splendidele tablouri pe cari le selecţionaseră francezii. Cu toată simpl'tatea ei aparentă, Capitala noastră, căpătase aureola unui mare oraş occidental, cu palate strălucitoare şi animaţie cosmopolită.

Dar vederile luate în munţi?

M'nuni de efecte. Rareori am putut admira peisagii atât de variate, atât de mărete şi atât de clar redate de fotografie... Filmul se termina cu o delic'oasă expoziţie de frumuseţi feminine, surprinse pe plaja de la Tekirghiol şi cu un vapor de curse care porn'a de la Constanţa, plin cu excursion'şti şi se pierdea incet, pe nesimţite in orizontul albastru... **JEAN VULPESCU**

Revistă ilustrată românească

Acesta a fost gândul nostru decând am purces la drum: să redactăm o revistă ilustrată care luând pildă dela cele străine — cu tradiţii şi mai multă rutină — să nu fie însă o copie a lor.

Imaginea, chipul spune foarte adesea mai mult decât o sută de vorbe şi e neîndoios că un articol ilustrat frumos tipărit e mai plăcut de citit — ca unul scris în gazeta de toate zilele. — Că am avut dreptate dovedeşte contigentul tot mai mare de cititori.

Iar noi recunoscători, străduim săptămână de săptămână să tot aducem imbunătăţiri publicaţiunei nostre, să stărnim interesul f'ecăruia şi să fim — în cât de mică măsură — folositori tuturora. Dar nu uităm niciodată că „Realitatea Ilustrată" e o revistă românească.

Si — lăsând partea cuvenită evenimentelor şi curiozităţilor străine, dăm prioritate la tot ce e românesc. Şi iată ce-a determ:nat acest număr al nostru închinat pitorescului ţinuturilor româneşti.

Cele mai multe din fotografiile pe care le publicăm au fost luate cu prilejul cercetărilor făcute de institutul de sociologie de sub conducerea d-lui prof. Dimitrie Gusti şi ele dovedesc că la noi, mai mult ca ori unde natura şi oamenii produc fotografii frumoase.

Palate de cristal...

SĂ nu credeţi — ferească Sfântul — că am intenţia să redactez vre-o nouă poveste cu minuni mitologice. Suntem din f're, împotriva fanteziei extravagante, totuşi de data asta ne-am lăsat convinşi de verac'tatea unei ştiri venite de peste ocean.

E vorba de proaspăta născocire a inginerului Schields, o personalitate marcantă în lumea constructorilor americani care, în urma unui pretenţios angajament, a început clădirea unui palat cu cărămizi... de st'clă...

Din combinaţ'a cioburilor aruncate, print'un procedeu inventat de el însuşi, a ajuns să r'dice ziduri tot atât de sol'de ca şi cele de piatră sau de ciment, cu importanta deosebire însă, că aceasta reduce preţul materialului cu 50%...

Invenţia, o fi ea economică, dar nu e deloc practică. Nu prea văd cine ar primi să locuiască într'o casă transparentă...

Eu cred că la noi· nici n'ar fi admisă... Ce s'ar mai face politicianii noştri când şi-ar exercita „puterea" între asemenea pereţi ?...

Tunney în Europa!

IN sfârşit! Visul campionului mondial a fost realizat. A formulat acum doi ani dorinţa de a vizita „icognito" bătrânul continent, pe care-l admiră, şi a revedea locurile pe unde a luptat în 1916 ca voluntar american. A debarcat la Plymouth, în Anglia Aci are diverşi prieteni cărora doreşte să le strângă mâna. Nu va u'ta nici pe amicul său Bernard Shaw căruia i-a promis o vizită. După trecerea prin principalele capitale din Europa va face înconjurul Franţei pe jos. Se pare că acest ultim plan îl va realiza în tovărăşia unei miliardare americane, care înainte de a întreprinde călătoria îl va însoţi şi în faţa unui ofiţer de stare civilă.

Pentru orice eventualitate Tunney anunţă că abandonează ringul. Sunt unii, cari acordă credit acestei noui versiuni. Match-maker-ul Tex Rikard, ne-a înşelat însă prea adeseori, ca să nu-i luăm şi acum ştirea decât ca simplu element de reclamă

Seminarul de Sociologie în excursiune în Bucovina La stânga: Excursioniştii în grup. La dreapta: D. ministru Nistor, Mitropolitul Nectarie şi d. prof. Gusti

Hai la puț să scoatem apă...

Toarce, toarce, leliță!!...

Fânul in ogradă.

Ultimul moștenitor.

In amurg. Ciobanii se intorc cu oile dela pășune.

Viața în sat

Adăpatul cailor.

PORTUL ROMÂNESC

Moda apusului şi costumul naţional

La splendida serbare de gală, dată în primăvara trecută la Teatrul Naţional, în cinstea congresiştilor presei latine, printre toaletele decoltate ale elegantelor, străluciau ici colea ca nişte briliante printre alte pietre scumpe, iile, fotele şi maramele a câtorva descendente din vechi familii boereşti. Iar în foayer, după spectacol, nu auzeai decât exclamaţii încântate ale parizienelor, care se învârteau în jurul cusăturilor noastre strămoşeşti ca în jurul unui bulgăre de aur.

— Cum? ziceau ele, aveţi astfel de minuni şi nu le purtaţi în totdeauna?

„Mais c'est superbe, c'est magnifique". Şi ca o dovadă de sinceritatea acestei admiraţii, gingaşa soţie a primului redactor de

la „Le Journal", se drapase toată în fir şi mătase roşie, cusută în puncte strămoşeşti p'o transparentă pânză.

De-altfel nu era prima oară că iile şi catrinţele României erau apreciate de arbitrii şi arbitrele gustului, în toate.

La Paris, Londra, în America, rochiile româneşti stilizate, atrag privirile mai mult ca cele împodobite cu pene şi strassuri. Graţioasă din fire, românca a ştiut de mult, prin veacuri să pună cea mai aleasă distincţie, în portul ei.

Ea s'a ferit totdeauna de-a purta costume ce bat călcâiele, adună praful şi ascund glesna.

Procedând printr'o intuiţie caracteristică rasei, româncuţa din Banat, Muscel, Argeş a adoptat de mult moda de azi a Apusului şi şi-a încins talia cu fote ce lăsau întotdeauna liber piciorul mic al femeii.

In hrisoave vechi domneşti, prin lăz'le maicelor mănăstirelor, în scrinurile domniţelor de altă dată, s'au păstrat, d'alungul şirurilor de ani, modele de-o variaţie atât de infinită, de-un colorit atât de armonios, cum numai adevăratele firi artistice ştiu să le producă. Simţind profund frumuseţea costumului românesc, putinţa lui de-a da femeii eleganţa liniei, nobleţa trăsăturilor, primele regine ale României, Elisabeta şi Maria nu l'au mai lepădat, în tot lungul lunilor de vară, petrecute la munte şi la mare.

Transformată când în musceleancă, cu fota simplă neagră vărstată cu dungi, strângând finele ei şolduri, când în bănăţeancă cu zeci de ciucuri, fluturând mlădioşi, la cel mai mic gest, când în arge-

şeancă, cu iia bătută în fluturi mii, minunata noastră regină Maria şi-a îndoit întotdeauna frumuseţea ei celebră cu portul patriei pe care a iubit-o atâta.

Şi pe când răsfoind albumele cu file îngălbenite, din saloanele strămoşilor noştri, portretele bunicelor cu rochiile de taftă, în volănaşe nenumărate peste crinolina umflată, cu cocurile false cocoţate pe vârful capului, ne apar extrem de ridicole, costumele româncelor de altădată, ii, catrinţe şi bondiţe rămân mereu frumoase, mereu la modă.

Peste forma plină de graţie a pestelcei scurte, a iei de borangic cu mâneca largă, moda din ori-ce timp a trecut neputincioasă, cu toate decretele ei. S'au perindat invenţiile tuturor genialilor „marchands de modes": pălăriile odinioară plătite în galbeni de aur, ne aduce zâmbetul pe buze când le revedem, în desenurile timpului, dar marama străvez'e, marama ce aminteşte de toate prinţesele Indiei, va face totdeauna o regină, din frumoasa româncuţă ce va şti s'o drapeze cu gust, în jurul capului e'.

Pătrunse de mândria artei portului strămoşesc, numeroase sânt astăzi vlăstarele lo gofeteselor şi vorniceselor de altă dată, care strânse în asociaţii ca „Chind'a" „Roiul" „Liga culturală", păstrează cu sfinţenie în scrisul lor, — îmbrăcându-l la zile mari — portul strămoşesc care le transformă în tot atâtea zâne, muiate în fir.

Iar pe potecile pădurilor, în tinda căsu-

ţelor albe de la ţară, românca în catrinţa ţesută de ea, va trece mereu ca o siluetă de artă, destinată a tenta inspiraţia şi penelul oricărui artist de rasă.

Căci în costumul românesc nu e numai podoaba simplă. El cuprinde atâtea gânduri, atâtea doruri, atâta armon'e, încât pentru un ochiu ce ştie să vadă, reprezintă graţia, sufletul însuşi plin de eleganţă al unui popor cu vechi tradiţii de frumos.

FULMEN

O familie de milionari

SIR Georges Wills, preşedintele consiliului de administraţie al lui „Imperial-Tabacco Company", a murit zilele trecute la Londra, în vârstă de 74 ani.

El făcea parte dintr'o familie de milionari.

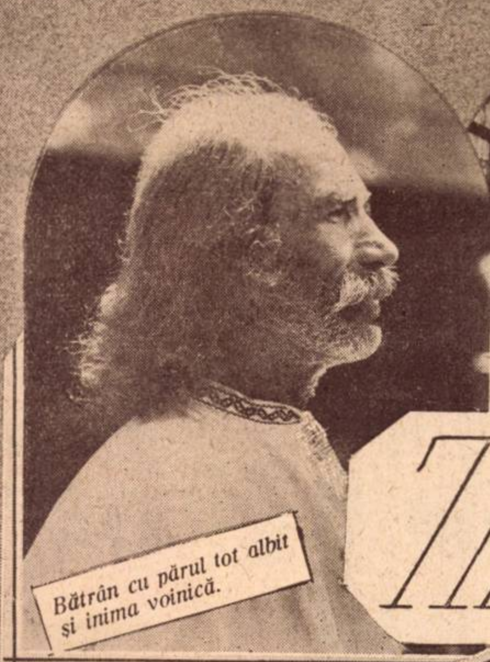
De când a murit tatăl său, acum vre-o 19 ani, lăsând o moştenire de peste cinci milioane lire sterline, au mai murit alţi nouă membri ai familiei, lăsând fiecare câte un milion.

Impreună posedau o avere de 26 milioane lire sterline, din care fiscul a încasat impozite de moştenire, în valoare de 10 milioane de lire.

Sir Georges Wills ajuta foarte multe instituţii filantropice, culturale şi ştiinţifice cărora le-a donat în decursul ultimilor ani, 500.000 lire sterline. Numai universitatea din Bristol, a primit singură frumoasa sumă de 300.000 lire sterline.

Hora mare și frățiască,
'N bătătura românească...

Intrecere intre fonograf și cimpoi.

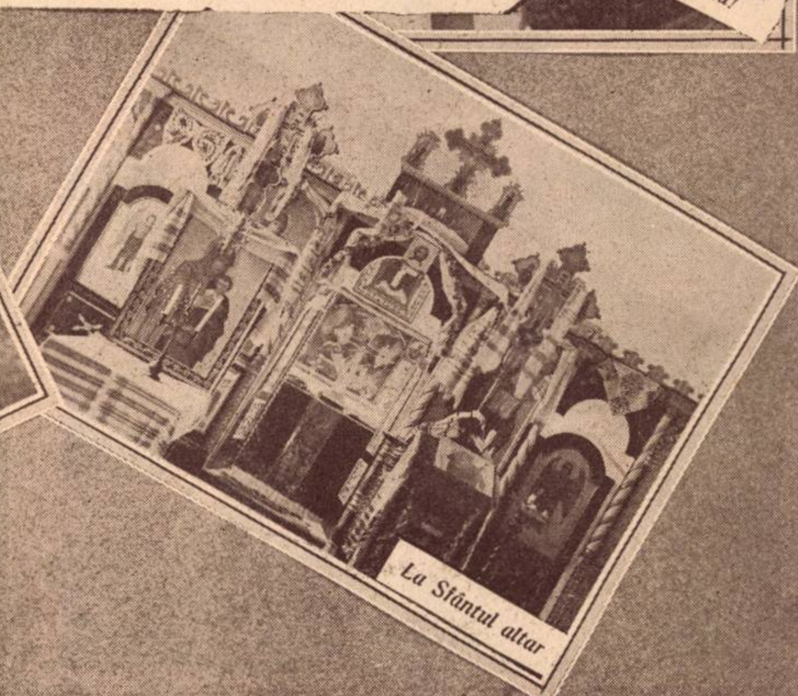

Bătrân cu părul tot albit
și inima voinică.

Interior în casa preotului

Mama mare cea voioasă
și bătrână e frumoasă!

TIPURI ȘI DATINE

Mustăți cu supliment.

La Sfântul altar

I. P. S. S. Mitropolitul Bălan al Ardealului, Inaltul Regent Patriarhul Miron Cristea, M. S. Regina Maria, D-na Greceanu, A. S. R. Principesa Ileana, D-ra Zoë P. Greceanu și principele Gheorghe Cantacuzino.

D-ra ZOË P. GRECEANU, A. S. R. PRINCIPESA ILEANA *și* M. S. REGINA MARIA, *Intr'un moment de reculegere.*

O CĂSĂTORIE IN LUMEA MARE

La 19 August a. c., a avut loc la Bușteni, căsătoria principelui GHEORGHE CANTACUZINO, **cu D-ra** ZOË P. GRECEANU.

Ceremonia religioasă, a fost oficiată de I. P. S. S. MITROPOLITUL BĂLAN AL ARDEALULUI, **asistat de zece arhierei.**

La această mondenă solemnitate au luat parte, M. S. REGINA MARIA, A. S. R. PRINCIPESA ILEANA ȘI INALTUL REGENT PATRIARHUL MIRON CRISTEA. **A participat de asemenea tot ceeace Capitala a avut mai select și s'a petrecut admirabil, într'o atmosferă pur românească.**

Mirii în mijlocul călușarilor

Au contribuit la aceasta, sublimul decor natural al munților de brazi, invitații cei mai mulți îmbrăcați în costume naționale și un impozant grup de călușari, cari au distrat asistența cu cele mai variate dansuri naționale.

A. S. R. PRINCIPESA ILEANA, **a dansat o sârbă superbă, între fericiții căsătoriți, ceeace a stârnit entuziasmul nemărginit al asistenței.**

A fost o nuntă ca'n povești și cei cari au asistat la ea, afirmă că zânele și feții frumoși, au reapărut pe frumoasele plaiuri ale Peleșului. L. M.

Hora în fața vilei

A. S. R. PRINCIPESA ILEANA, **dansând sârba, între mire și mireasă, în cerc cu călușarii.**

Foto-LUVRU